

Službeni list

Europske unije

L 176

Hrvatsko izdanje

Zakonodavstvo

Svezak 59.

30. lipnja 2016.

Sadržaj

I. Zakonodavni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2016/1035 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od štetnog određivanja cijena plovila 1
- ★ Uredba (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije 21
- ★ Uredba (EU) 2016/1037 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije 55

HR

Akti čiji su naslovi tiskani običnim slovima jesu oni koji se odnose na svakodnevno upravljanje poljoprivrednim pitanjima, a općenito vrijede ograničeno razdoblje.

Naslovi svih drugih akata tiskani su masnim slovima, a prethodi im zvjezdica.

I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2016/1035 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 8. lipnja 2016.

o zaštiti od štetnog određivanja cijena plovila

(kodificirani tekst)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Uredba Vijeća (EZ) br. 385/96 ⁽²⁾ sadržajno je izmijenjena nekoliko puta ⁽³⁾. Radi jasnoće i racionalnosti tu bi Uredbu trebalo kodificirati.
- (2) Nakon multilateralnih pregovora, pod okriljem Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj, 21. prosinca 1994. sklopljen je Sporazum o poštovanju uobičajenih uvjeta konkurencije u komercijalnoj brodograđevnoj i remontnoj industriji (dalje u tekstu „Sporazum o brodogradnji”).
- (3) U okviru Sporazuma o brodogradnji potvrđeno je da se zbog posebnih značajki transakcija pri kupnji brodova u praksi ne primjenjuju kompenzacijska i antidampinške pristojbe, kako je predviđeno člankom VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini, Sporazumom o subvencijama i kompenzacijskim mjerama i Sporazumom o provedbi članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994. (Antidampinški sporazum iz 1994.) kao priložima Sporazumu o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije. Potreba za omogućavanjem učinkovitih načina zaštite od prodaje plovila ispod njihove uobičajene vrijednosti koja uzrokuje štetu dovela je do sastavljanja Kodeksa o štetnom određivanju cijena za brodogradnju, koji zajedno s Temeljnim načelima čini Prilog III. Sporazumu o brodogradnji („Kodeks IPI”).
- (4) Tekst Kodeksa IPI uglavnom se temelji na Antidampinškom sporazumu iz 1994., ali odstupa od tog Sporazuma kada to traži posebna priroda transakcija pri kupnji plovila. Stoga bi se jezik Kodeksa IPI trebao odraziti u zakonodavstvu Unije, u onoj mjeri u kojoj je to moguće na temelju teksta Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 7. srpnja 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 15. siječnja 2016.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 385/96 od 29. siječnja 1996. o zaštiti od štetnog određivanja cijena plovila (SL L 56, 6.3.1996., str. 21.).

⁽³⁾ Vidjeti Prilog I.

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (vidjeti str. 21. ovog Službenog lista).

- (5) Sporazum o brodogradnji i zakonske odredbe koje iz njega proizlaze imaju velik značaj za pravo Unije.
- (6) Kako bi se održala ravnoteža prava i obveza koju Sporazum o brodogradnji uspostavlja, Unija bi trebala poduzeti mjere protiv svakog plovila sa štetno određenom cijenom, čija prodaja ispod uobičajene vrijednosti uzrokuje štetu industriji Unije.
- (7) S obzirom na brodograditelje iz ugovornih stranaka Sporazuma o brodogradnji, prodaja plovila može biti predmet ispitnog postupka Unije samo kada je kupac plovila iz Unije i pod uvjetom da plovilo nije ratno.
- (8) Poželjno je donijeti jasna i detaljna pravila za izračunavanje uobičajene vrijednosti. Posebno bi se ta vrijednost trebala, kada je to moguće, temeljiti na reprezentativnoj prodaji sličnog plovila u redovnoj trgovini u državi izvoznici. Uputno je odrediti okolnosti u kojima se može smatrati da je prodaja na domaćem tržištu obavljena s gubitkom i može je se zanemariti te u kojima se može pozvati na prodaju sličnog plovila trećoj državi ili na izračunanu uobičajenu vrijednost. Također je poželjno predvidjeti ispravnu raspodjelu troškova, čak i u situacijama pokretanja proizvodnje. Također je potrebno prilikom određivanja uobičajene vrijednosti naznačiti metodologiju koja se primjenjuje pri određivanju iznosa prodajnih, općih i troškova upravnog postupka te profitne marže koje mora sadržavati ta vrijednost.
- (9) Komisija bi trebala, radi omogućivanja ispravne primjene instrumenta za suzbijanje štetnog određivanja cijena, poduzeti sve potrebne mjere kojima se pri procjeni strukture troškova u velikim koncernima i holdinzima trećih zemalja osigurava valjanost obračunskih naknada.
- (10) Prilikom određivanja uobičajene vrijednosti za zemlje bez tržišnoga gospodarstva čini se razboritim utvrditi pravila za odabir primjerene treće zemlje s tržišnim gospodarstvom koja će se u tu svrhu koristiti, a u slučaju kada nije moguće naći primjerenu treću zemlju, omogućiti utvrđivanje uobičajene vrijednosti na bilo kojoj drugoj razumnoj osnovi.
- (11) Uputno je odrediti izvoznu cijenu i navesti prilagodbe koje bi trebalo napraviti u slučajevima kada je potrebno provesti preinaku te cijene u odnosu na početnu cijenu na otvorenom tržištu.
- (12) U svrhu osiguravanja pravedne usporedbe između izvozne cijene i uobičajene vrijednosti, preporučljivo je navesti čimbenike, uključujući ugovorne kazne, koji mogu utjecati na cijene i usporedivost cijena.
- (13) Poželjno je osigurati jasne i detaljne smjernice u vezi s čimbenicima koji mogu biti mjerodavni za utvrđivanje je li prodaja po štetnoj cijeni uzrokovala materijalnu štetu ili prijeti da takvu štetu prouzroči. Pri dokazivanju činjenice da je razina cijene pri toj prodaji odgovorna za štetu koju je pretrpjela industrija Unije, trebalo bi voditi računa o učincima drugih čimbenika i posebno prevladavajućih tržišnih uvjeta u Uniji.
- (14) Preporučljivo je definirati pojam „industrija Unije” pozivanjem na sposobnost izgradnje sličnog plovila i omogućiti da se stranke povezane s izvozniciima mogu izuzeti iz takve industrije te definirati pojam „povezan”.
- (15) Potrebno je donijeti postupovne i sadržajne uvjete za podnošenje pritužbe protiv štetnog određivanja cijene, uključujući visinu do koje će biti podržana od strane industrije Unije, kao i podatke o kupcu plovila, štetnom određivanju cijena, šteti i uzročnoj vezi koje bi takva pritužba trebala sadržavati. Također je uputno odrediti postupke za odbijanje pritužbi ili za pokretanje postupaka.
- (16) U slučaju kupca plovila kojem je štetno određena cijena i koji ima poslovni nastan na području druge ugovorne stranke Sporazuma o brodogradnji, pritužba također može sadržavati zahtjev za pokretanje ispitnog postupka koji provode tijela ugovorne stranke. Takav bi takav zahtjev trebalo proslijediti tijelima ugovorne stranke kada je to opravdano.
- (17) Prema potrebi, tijela ugovorne stranke Sporazuma o brodogradnji mogu, na temelju pisane pritužbe, pokrenuti ispitni postupak u skladu s ovom Uredbom i pod uvjetima Sporazuma o brodogradnji.

- (18) Potrebno je odrediti način na koji bi se zainteresiranim stranama trebala dostaviti obavijest o podacima koje zahtijevaju nadležna tijela. Zainteresirane bi strane trebale imati mnogobrojne mogućnosti za iznošenje svih relevantnih dokaza i zaštitu svojih interesa. Također je poželjno jasno utvrditi pravila i postupke koje treba poštovati tijekom ispitnog postupka, posebno pravila na osnovi kojih se zainteresirane strane moraju javiti, iznijeti svoja stajališta i dostaviti podatke u okviru utvrđenih rokova, ako ta stajališta i podatke treba uzeti u obzir. Također je primjereno utvrditi uvjete pod kojima zainteresirana strana može imati pristup podacima i dati svoje tumačenje podataka koje dostavljaju druge zainteresirane strane. U prikupljanju podataka također bi trebala postojati suradnja između država članica i Komisije.
- (19) Potrebno je predvidjeti da bi slučajevi, bez obzira na to je li ili nije nametnuta naknada zbog štetnog određivanja cijene, trebali završiti najkasnije jednu godinu od datuma početka ispitnog postupka ili datuma isporuke plovila, ovisno o slučaju.
- (20) Ispitne postupke ili postupke trebalo bi završiti kada je stupanj štetnog određivanja cijena *de minimis*.
- (21) Ispitni postupak može se završiti bez nametanja naknade zbog štetnog određivanja cijene, ako je prodaja plovila sa štetno određenom cijenom konačno i bezuvjetno poništena ili ako je prihvaćen drugi jednakovrijedan način za poboljšanje stanja. Međutim, posebnu pažnju trebalo bi posvetiti potrebi da se izbjegne ugrožavanje postizanja cilja u skladu s ovom Uredbom.
- (22) Nakon ispunjenja svih uvjeta predviđenih ovom Uredbom, brodogradilištu koje je prodajom plovila po štetno određenoj cijeni uzrokovalo štetu industriji Unije trebala bi se odlukom nametnuti naknada zbog štetnog određivanja cijena koja je iznosom jednaka stupnju štetnog određivanja cijene. Trebalo bi utvrditi jasna i detaljna pravila za provedbu takve odluke, uključujući sve mjere potrebne za njezino stvarno izvršavanje, posebno poduzimanje protumjera ako brodogradilište u predviđenom roku ne plati naknadu zbog štetnog određivanja cijene.
- (23) Potrebno je donijeti jasna pravila za uvođenje zabrane prava na ukrcaj i iskrcaj u lukama Unije plovilima izgrađenim u brodogradilištima koja su predmet protumjera.
- (24) Obveza plaćanja naknade zbog štetnog određivanja cijena prestaje važiti tek kada je takva naknada u cijelosti plaćena ili po isteku razdoblja tijekom kojeg se primjenjuju protumjere.
- (25) Niti jedna radnja koja se poduzima u skladu s ovom Uredbom ne bi smjela biti u suprotnosti s interesima Unije.
- (26) Djelujući u skladu s ovom Uredbom, Unija bi trebala imati na umu potrebu za brzim i učinkovitim djelovanjem.
- (27) Važno je predvidjeti nadzorne posjete radi provjere dostavljenog podatka o štetnom određivanju cijene i šteti, pri čemu su, međutim, takvi posjeti uvjetovani ispravnim odgovorima na primljene upitnike.
- (28) Potrebno je omogućiti da se, ako stranke ne surađuju na odgovarajući način, drugi podaci mogu koristiti za utvrđivanje nalaza i da takvi podaci mogu biti manje poželjni za stranke nego u slučaju da su surađivale.
- (29) Trebalo bi propisati postupanje s povjerljivim podacima tako da se ne otkrivaju poslovne tajne.
- (30) Bitno je donijeti odredbe za pravilno otkrivanje bitnih činjenica i mišljenja strankama koje imaju na to pravo i da se to otkrivanje provede, vodeći računa o postupku odlučivanja u Uniji, u roku koji omogućuje strankama obranu njihovih interesa.
- (31) Za provedbu postupaka predviđenih ovom Uredbom potrebni su jednaki uvjeti za donošenje mjera koje su potrebne za provedbu te Uredbe u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Načela i definicije

1. Naknada zbog štetnog određivanja cijene može se nametnuti brodogradilištu za svako plovilo sa štetno određenom cijenom čija prodaja kupcu izvan zemlje podrijetla plovila uzrokuje štetu.
2. Smatra se da je cijena plovila štetno određena ako je izvozna cijena prodanog plovila manja od usporedive cijene sličnog plovila prodanog kupcu iz zemlje izvoznice u redovnoj prodaji.
3. Za potrebe ove Uredbe, primjenjuju se sljedeće definicije:
 - (a) „plovilo” znači pomorsko plovilo na vlastiti pogon od 100 tona bruto tonaže i više koje se koristi za prijevoz robe i osoba ili za službu posebne namjene (na primjer, ledolomci i plovni bageri) i svaki brod tegljač snage 365 kW i više;
 - (b) „slično plovilo” znači svako plovilo iste vrste, namjene i približno iste veličine kao plovilo te značajki sličnih značajkama plovila;
 - (c) „ista općenita vrsta plovila” znači svako plovilo iste vrste i namjene, ali znatno drukčije veličine;
 - (d) „prodaja” obuhvaća prijenos vlasničkog udjela u plovilu, osim vlasničkog udjela koji je nastao ili je stečen isključivo u svrhu zaštite pri uobičajenom komercijalnom zajmu;
 - (e) „vlasnički udjel” uključuje svako ugovorno ili vlasničko pravo koje korisniku ili korisnicima omogućuje korištenje prednosti od djelatnosti plovila, na način koji se u znatnoj mjeri može usporediti s načinom na koji vlasnik koristi dobit od djelatnosti plovila. Pri utvrđivanju postoji li takva znatna usporedivost, poštuju se, među ostalim, sljedeći čimbenici:
 - i. uvjeti i okolnosti transakcije;
 - ii. poslovna praksa u industriji;
 - iii. je li plovilo koje je predmet transakcije uključeno u poslovanje jednog ili više korisnika; i
 - iv. postoji li u praksi mogućnost da korisnik ili korisnici iskoriste prednost od djelatnosti plovila i preuzmu rizik za djelatnost plovila u značajnom dijelu njegova životnog vijeka;
 - (f) „kupac” znači svaka osoba ili društvo koje neposredno ili posredno stječe vlasnički udjel, uključujući i najam ili dugoročni najam plovila, zajedno s prvobitnim prijenosom od brodogradilišta, i uključuje osobu ili društvo koje ima kupca u vlasništvu ili nad njim ima kontrolu, ili mu daje upute. Osoba ili društvo ima kupca u vlasništvu kada ima više od 50 % udjela kupca. Osoba ili društvo ima kontrolu nad kupcem kada je pravno ili operativno u položaju ograničavati ili davati upute kupcu, što se pretpostavlja kod udjela od 25 %. Ako je vlasništvo nad kupcem iskazano, pretpostavlja se da ne postoji druga kontrola nad kupcem, osim ako je drukčije utvrđeno. Za bilo koje plovilo može postojati više od jednog kupca;
 - (g) „društvo” znači svako trgovačko društvo osnovano u skladu s građanskim ili trgovačkim pravom, uključujući zadruge i druge pravne osobe javnog ili privatnog prava, uključujući one koje su neprofitne;
 - (h) „ugovorna stranka” znači svaka treća zemlja koja je stranka Sporazuma o brodogradnji.

Članak 2.

Utvrđivanje štetnog određivanja cijena

A. Uobičajena vrijednost

1. Uobičajena vrijednost obično se temelji na cijeni koju je za slično plovilo u redovnoj trgovini platio ili mora platiti nezavisni kupac u zemlji izvoznici.

2. Cijene između stranaka za koje se ispostavi da su povezane ili da među njima postoji kompenzacijski dogovor ne uzimaju se kao redovna trgovina i ne smiju se upotrebljavati za utvrđivanje uobičajene vrijednosti, osim ako se utvrdi da taj međusobni odnos ne utječe na njih.

3. Kada u redovnoj trgovini ne postoje prodaje sličnih plovila, ili kada zbog posebne situacije na tržištu takve prodaje ne dozvoljavaju ispravnu usporedbu, uobičajena se vrijednost sličnog plovila izračunava na osnovi izvozne cijene sličnog plovila u redovnoj prodaji odgovarajućoj trećoj zemlji, pod uvjetom da je ta cijena reprezentativna. Ako takve prodaje bilo kojoj trećoj zemlji ne postoje ili ne omogućuju ispravnu usporedbu, uobičajena se vrijednost sličnih plovila izračunava na osnovi troškova proizvodnje u zemlji podrijetla uz dodatak primjerenog iznosa za prodajne, opće i troškove upravnog postupka te za dobit.

4. Prodaje sličnih plovila na domaćem tržištu zemlje izvoznice ili izvozne prodaje u treće zemlje, po cijenama ispod jediničnih troškova proizvodnje (utvrđenih i promjenljivih) uvećanih za dodatak prodajnih, općih i troškova upravnog postupka, mogu se uzeti kao prodaje koje se zbog cijene ne ubrajaju u redovnu prodaju i mogu se zanemariti pri određivanju uobičajene vrijednosti, samo ako se utvrdi da cijena u takvim prodajama ne omogućuje vraćanje svih troškova u razumnom razdoblju, koje bi u pravilu trebalo trajati 5 godina.

5. Troškovi se uobičajeno izračunavaju na osnovi poslovnih knjiga koje čuva brodogradilište koje je predmet ispitnog postupka, pod uvjetom da su te poslovne knjige u skladu s općeprihvaćenim računovodstvenim načelima te zemlje i da na primjeren način odražavaju troškove u vezi s proizvodnjom i prodajom tog plovila.

Razmatraju se dostavljeni dokazi o ispravnoj raspodjeli troškova, ako se dokaže da se takav način raspodjele troškova upotrebljavao i tijekom prijašnjih razdoblja. U nedostatku prikladnije metode, prednost se daje raspodjeli troškova na osnovi prometa. Osim ako su već prikazani u raspodjeli troškova prema ovom podstavku, troškovi se na primjeren način prilagođavaju za one jednokratne stavke troškova koje doprinose budućoj i/ili tekućoj proizvodnji, ili za okolnosti u kojima na troškove utječu postupci pokretanja proizvodnje.

6. Iznosi za prodajne, opće i troškove upravnog postupka te dobit temelje se na stvarnim podacima koji se odnose na proizvodnju i prodaju sličnih plovila u redovnoj prodaji brodogradilišta koje je predmet ispitnog postupka. Ako se navedeni iznosi ne mogu utvrditi na ovoj osnovi, tada se mogu utvrditi na osnovi:

- (a) ponderiranog prosjeka stvarnih iznosa utvrđenih za druga brodogradilišta u zemlji podrijetla za proizvodnju i prodaje sličnih plovila na domaćem tržištu te zemlje;
- (b) stvarnih iznosa koji se u redovnoj prodaji primjenjuju na proizvodnju i prodaju plovila iste opće vrste za to brodogradilište, na domaćem tržištu zemlje podrijetla;
- (c) bilo koje druge primjerene metode, pod uvjetom da iznos tako utvrđene dobiti ne prelazi dobit koju druga brodogradilišta uobičajeno ostvaruju od prodaje plovila iste opće vrste na domaćem tržištu zemlje podrijetla.

Nadalje, dobit dodana izračunanoj vrijednosti mora se u svakom slučaju temeljiti na prosječnoj dobiti ostvarenoj u razumnom vremenskom razdoblju od obično šest mjeseci prije i nakon prodaje u vezi s kojom se vodi ispitni postupak i mora odražavati primjerenu dobit u vrijeme takve prodaje. Pri takvom se izračunavanju otklanja svako narušavanje koje ne vodi primjerenoj dobiti u trenutku prodaje.

7. S obzirom na dugo vremensko razdoblje od ugovora do primopredaje plovila, uobičajena vrijednost ne uključuje stvarne troškove za koje brodogradilište dokaže da su posljedica više sile i da su značajno viši od troškova koje je brodogradilište moglo razumno predvidjeti i uzeti u obzir prilikom utvrđivanja materijalnih uvjeta prodaje.

8. U slučaju prodaja iz zemalja bez tržišnoga gospodarstva i posebno onih na koje se primjenjuje Uredba (EU) 2015/755 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, uobičajena vrijednost određuje se na osnovi cijene ili izračunane vrijednosti u trećoj zemlji s tržišnim gospodarstvom, ili cijene po kojoj se iz takve treće zemlje obavlja prodaja drugim zemljama, uključujući Uniju, ili, kada to nije moguće, na bilo kojoj drugoj razumnoj osnovi, uključujući stvarno plaćenu cijenu ili onu plativu u Uniji za slično plovilo, koja je prema potrebi propisno prilagođena tako da se uključi primjeren stupanj dobiti.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2015/755 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o zajedničkim pravilima za uvoz iz određenih trećih zemalja (SL L 123, 19.5.2015., str. 33.).

Odgovarajuća treća zemlja s tržišnim gospodarstvom ne odabire se na neprimjeren način, s tim da se vodi računa o svim pouzdanim podacima koji su na raspolaganju u vrijeme odabira. Također se vodi računa o rokovima.

Stranke na koje se odnosi ispitni postupak se ubrzo nakon njegovog pokretanja obavješćuje o predviđenoj trećoj zemlji s tržišnim gospodarstvom te imaju na raspolaganju 10 dana za napomene.

B. Izvozna cijena

9. Izvozna cijena je stvarno plaćena cijena ili cijena plativa za plovilo.

10. U slučajevima gdje nema izvozne cijene ili kada se utvrdi da je izvozna cijena nepouzdana zbog povezanosti ili kompenzacijskog dogovora između brodogradilišta i kupca ili treće stranke, izvozna se cijena može odrediti na osnovi cijene po kojoj je plovilo prvi put preprodano nezavisnom kupcu, ili ako plovilo nije preprodano nezavisnom kupcu ili nije preprodano pod uvjetima prvobitne prodaje, na bilo kojoj razumnoj osnovi.

U tim slučajevima svi troškovi, uključujući carine i poreze, nastali između prvobitne prodaje i naknadne prodaje kao i nastale dobiti, moraju se prilagoditi tako da se utvrdi pouzdana izvozna cijena.

Stavke za koje se pravi prilagodba uključuju stavke koje se uobičajeno odnose na kupca, ali ih plaća bilo koja stranka u Uniji ili izvan nje za koju se ispostavi da je povezana ili ima međusobni kompenzacijski dogovor s brodogradilištem ili kupcem, uključujući: troškove uobičajenog prijevoza, osiguranja, rukovanja, ukrcanja te prateće troškove; carine i druge poreze plative u državi uvoznici za kupnju plovila; kao i primjeren iznos za prodajne, opće i troškove upravnog postupka te dobit.

C. Usporedba

11. Izrađuje se primjerena usporedba između izvozne cijene i uobičajene vrijednosti. Usporedbu se radi na istoj razini trgovine i u odnosu na prodaje do kojih je došlo u što je više moguće jednakom vremenu, što obično podrazumijeva prodaje do kojih dolazi u roku od tri mjeseca prije ili poslije prodaje koja je predmet ispitnog postupka, ili u nedostatku takvih prodaja bilo kojem odgovarajućem razdoblju. Provede se odgovarajuće prilagodbe cijena za razlike koje utječu na usporedivost cijena, uključujući razlike u uvjetima i pogodnostima prodaje, ugovornim kaznama, porezima, razini prodaje, količinama, fizičkim značajkama i svim drugim razlikama koje također imaju utjecaja na usporedivost cijena. Kada, u slučajevima iz stavka 10. ovog članka, postoji utjecaj na usporedivost cijena, uobičajena se vrijednost utvrđuje na razini trgovine jednakoj razini trgovine izračunane izvozne cijene, ili uz odgovarajuću prilagodbu cijena, u skladu s ovim stavkom. Svako ponavljanje prilikom prilagođavanja izbjegava se, posebno u vezi s popustima i ugovornim kaznama. Kada usporedba cijena zahtijeva pretvorbu valuta, za tu se pretvorbu upotrebljava tečaj na dan prodaje, osim u slučaju kada je prodaja strane valute na terminskom tržištu izravno povezana s izvoznom prodajom u pitanju i kada se koristi tečaj za terminsku prodaju. Za potrebe ove odredbe, datum prodaje jest datum kojim su utvrđeni materijalni uvjeti prodaje, uobičajeno datum ugovora. Međutim, ako se materijalni uvjeti prodaje značajno promijene na neki drugi datum, trebao bi se primijeniti tečaj na dan te promjene. U tom se slučaju rade odgovarajuće prilagodbe kako bi se uzeo u obzir svaki neprimjereni utjecaj na stupanj štetnog određivanja cijene samo zbog promjena tečaja između prvobitnog datuma prodaje i datuma promjene.

D. Stupanj štetnog određivanja cijene

12. Ovisno o odgovarajućim odredbama koje propisuju pravednu usporedbu, uspostavlja se stupanj štetnog određivanja cijena, na osnovi usporedbe ponderiranog prosjeka uobičajene vrijednosti s ponderiranim prosjekom cijena svih prodaja, ili usporedbom pojedinačnih uobičajenih vrijednosti i pojedinačnih izvoznih cijena na osnovi pojedinačnih transakcija. Međutim, uobičajena vrijednost utvrđena na ponderiranoj prosječnoj osnovi može se usporediti s cijenama svih pojedinačnih prodaja, ako postoji uzorak izvoznih cijena koji se znatno razlikuje među različitim kupcima, područjima ili vremenskim razdobljima te ako načini iz prve rečenice ovog stavka ne bi u cijelosti odrazili stupanj štetnog određivanja cijena koji se primjenjuje.

13. Stupanj štetnog određivanja cijena jest iznos za koji uobičajena vrijednost premašuje izvoznu cijenu. Kada su razlike u cijeni zbog štetnog određivanja cijena promjenljive, može se utvrditi ponderirani prosječni stupanj štetnog određivanja cijene.

Članak 3.

Utvrđivanje štete

1. Prema ovoj Uredbi, pojam „šteta”, osim ako je drukčije određeno, znači materijalna šteta za industriju Unije, prijetnja od materijalne štete za industriju Unije ili materijalno zaostajanje u osnivanju takve industrije, i tumači se u skladu s odredbama ovog članka.
2. Utvrđivanje štete mora se temeljiti na jasnim dokazima i uključivati objektivno ispitivanje:
 - (a) utjecaja prodaje ispod uobičajene vrijednosti na cijene sličnih plovila na tržištu Unije; kao i
 - (b) posljedičnog učinka te prodaje na industriju Unije.
3. S obzirom na utjecaj prodaje ispod uobičajene vrijednosti na cijene, razmatra se je li prodajom po cijeni nižoj od uobičajene vrijednosti u usporedbi s cijenom sličnih plovila industrije Unije došlo do značajnog sniženja cijena, ili je ta prodaja na drugi način, u znatnom stupnju, utjecala na sniženje cijena ili sprječavanje rasta cijena koje bi u suprotnom nastupilo. Niti jedan, kao ni više tih čimbenika zajedno ne moraju nužno biti odlučujući.
4. Kada su prodaje plovila iz više zemalja istodobno podložne ispitnim postupcima u vezi sa štetnim određivanjem cijene, učinci takvih prodaja ocjenjuju se kumulativno samo ako se utvrdi da:
 - (a) stupanj štetnog određivanja cijene utvrđen za kupnje iz svake zemlje premašuje najmanji postotak iz članka 7. stavka 3. ove Uredbe; i
 - (b) zajednička ocjena učinaka prodaje je odgovarajuća s obzirom na uvjete konkurencije među plovilima koja kupcima prodaju brodogradilišta izvan Unije i uvjete konkurencije između takvih plovila i sličnih plovila Unije.
5. Ispitivanje utjecaja prodaje ispod uobičajene vrijednosti na tu industriju Unije uključuje procjenu svih odgovarajućih gospodarskih čimbenika i pokazatelja koji utječu na položaj industrije uključujući činjenicu da je industrija još uvijek u oporavljanju od učinaka prethodnog dumpinga, štetnog određivanja cijena ili subvencioniranja, veličine stvarnog stupnja štetnog određivanja cijene, stvarnog i potencijalnog pada prodaje, dobiti, proizvodnje, tržišnog udjela, produktivnosti, prihoda od ulaganja, iskoristivosti kapaciteta, čimbenika koji utječu na cijene Unije, stvarnih i potencijalnih negativnih učinaka na priljev novca, opremu, zapošljavanje, plaće, rast, sposobnost pridobivanja kapitala ili ulaganja. Ovaj popis nije konačan, niti bilo koji od ovih čimbenika, kao ni više njih zajedno ne moraju nužno biti odlučujući.
6. Iz svih odgovarajućih dokaza predloženih u skladu sa stavkom 2. ovog članka mora proizlaziti da prodaja ispod uobičajene vrijednosti uzrokuje ili je uzrokovala štetu u smislu ove Uredbe. Ovo posebno povlači za sobom dokazivanje da su razine cijena utvrđene sukladno stavku 3. ovog članka odgovorne za utjecaj na industriju Unije iz stavka 5. ovog članka te da taj utjecaj postoji u takvoj mjeri da ga je moguće klasificirati kao značajnog.
7. Također je potrebno ispitati i druge poznate čimbenike, osim prodaje ispod uobičajene vrijednosti, koji u isto vrijeme štete industriji Unije, kako bi se osiguralo da šteta koju uzrokuju ti drugi čimbenici nije pripisana prodaji ispod uobičajene vrijednosti iz stavka 6. ovog članka. Čimbenici koji se mogu u tom smislu razmatrati uključuju obujam i cijene prodaje brodogradilišta iz drugih zemalja koje nisu zemlje izvoznice, koje nisu ostvarene ispod uobičajene vrijednosti, smanjenje potražnje ili izmjene uzoraka potrošnje, ograničavajuća trgovinska praksa proizvođača trećih zemalja i Unije i konkurencija između njih, razvoj tehnologije i realizacije izvoza te produktivnost industrije Unije.
8. Učinak prodaje ispod uobičajene vrijednosti ocjenjuje se u odnosu na proizvodnju sličnih plovila u industriji Unije kada raspoloživi podaci dozvoljavaju zasebno utvrđivanje te proizvodnje na osnovi mjerila kao što su proizvodni postupak, prodaja i dobit proizvođača. Ako takvo zasebno utvrđivanje te proizvodnje nije moguće, učinci prodaje ispod uobičajene vrijednosti ocjenjuju se ispitivanjem proizvodnje najuže skupine ili raspona plovila, što uključuje slično plovilo za koje se mogu pružiti potrebni podaci.

9. Utvrđivanje postojanja prijetnje od materijalne štete mora se temeljiti na činjenicama, a ne samo na tvrdnjama, pretpostavkama ili manjim mogućnostima. Izmjena okolnosti, koja bi dovela do situacije u kojoj bi prodaja ispod uobičajene vrijednosti prouzročila štetu, morala je biti jasno predviđena i mora biti neposredna.

Pri određivanju postojanja prijetnje od materijalne štete, trebalo bi razmotriti čimbenike kao što su:

- (a) postoji li dovoljan slobodno raspoloživi kapacitet brodogradilišta ili neposredno i znatno povećanje takvog kapaciteta koje ukazuje na mogućnost značajnog povećanja prodaja ispod uobičajene vrijednosti, pri čemu treba voditi računa o sposobnosti drugih izvoznih tržišta da prihvate dodatni izvoz;
- (b) izvoze li se plovila po cijenama koje bi u značajnoj mjeri snizile cijene ili spriječile povećanje cijena koje bi inače nastupilo, i vjerojatno bi dovele do povećanja potražnje za daljnjim kupnjama iz drugih zemalja.

Ni jedan od naprijed navedenih čimbenika sam po sebi ne može biti odlučujući, nego ukupnost razmatranih čimbenika dovodi do zaključka da su daljnje prodaje ispod uobičajene vrijednosti prijeteeće i da će, osim ako se poduzmu zaštitne mjere, dovesti do materijalne štete.

Članak 4.

Definicija industrije Unije

1. Za potrebu ove Uredbe, pojam „industrija Unije” odnosi se na proizvođače Unije kao cjelinu koja je sa svojim postojećim postrojenjima sposobna za proizvodnju sličnog plovila, ili čija se postrojenja mogu pravodobno prilagoditi za proizvodnju sličnog plovila, ili oni čiji zajednički kapacitet za proizvodnju sličnog plovila predstavlja većinski udio ukupnih kapaciteta Unije za proizvodnju sličnog plovila, kako je utvrđeno člankom 5. stavkom 6. ove Uredbe. Međutim, kada su proizvođači povezani s brodogradilištem, izvoznicima ili kupcima, ili su sami kupci plovila čija je cijena navodno štetno određena, pojam „industrija Unije” može se odnositi na preostale proizvođače.

2. Za potrebu stavka 1. proizvođači se smatraju povezanim s brodogradilištima, izvoznicima ili kupcima samo ako:

- (a) jedan od njih neposredno ili posredno ima kontrolu nad ostalima;
- (b) su oboje neposredno ili posredno pod kontrolom treće osobe; ili
- (c) zajedno neposredno ili posredno imaju kontrolu nad trećom osobom, pod uvjetom da postoji osnovana sumnja da će učinak odnosa biti takav da uzrokuje različito ponašanje tog proizvođača od ponašanja proizvođača koji nije u takvom odnosu.

Za potrebu ovog stavka smatra se da jedan ima kontrolu nad drugim kada je prvi pravno ili operativno u položaju ograničavati drugog ili davati upute drugome.

3. Odredbe članka 3. stavka 8. ove Uredbe primjenjuju se na ovaj članak.

Članak 5.

Pokretanje postupaka

1. Iznimno od stavka 8. ovog članka, ispitni postupak pokreće se da bi se odredilo postojanje, stupanj i učinak bilo kojeg navodnog štetnog određivanja cijene, na osnovi pisane pritužbe bilo koje fizičke ili pravne osobe, ili bilo kojeg udruženja koje nema pravnu osobnost, koja djeluje u ime industrije Unije.

Pritužba se može podnijeti Komisiji ili državi članici koja je prosljeđuje Komisiji. Komisija dostavlja presliku svake zaprimljene pritužbe državama članicama. Smatra se da je pritužba podnesena prvog radnog dana nakon njezine predaje Komisiji, preporučenom poštom ili nakon što je Komisija izdala potvrdu o prijemu.

U slučaju kada pritužba izostane, a država članica posjeduje dovoljno dokaza o štetnom određivanju cijene i o prouzročenoj šteti za industriju Unije, te dokaze bez odgode dostavlja Komisiji.

2. Pritužba na temelju stavka 1. podnosi se najkasnije:

- (a) šest mjeseci od trenutka kada je podnositelj pritužbe saznao ili je trebao saznati za prodaju plovila, kada:
 - i. podnositelj pritužbe bio je pozvan na davanje ponude u okviru općeg javnog natječaja ili bilo kojeg drugog postupka davanja ponuda;
 - ii. podnositelj pritužbe zaista je podnio ponudu; i
 - iii. ponuda podnositelja pritužbe ispunjavala je utvrđene uvjete natječaja;
- (b) devet mjeseci od trenutka kada je podnositelj pritužbe saznao ili je trebao saznati za prodaju plovila bez poziva na dostavu ponude, pod uvjetom da je obavijest o namjeri podnošenja ponude, uključujući podatke koji su uobičajeno na raspolaganju podnositelju pritužbe za utvrđivanje dotične transakcije, dostavljena Komisiji ili državi članici najkasnije šest mjeseci nakon toga.

Pritužba se ni u kom slučaju ne može podnijeti nakon šest mjeseci od primopredaje plovila.

Smatra se da je podnositelj pritužbe upoznat s prodajom plovila, podacima o sklapanju ugovora, zajedno s vrlo općenitim podacima o plovilu od trenutka objave u međunarodnom trgovinskom tisku.

Za potrebu ovog članka, opći javni natječaj jest natječaj u kojem budući kupac šalje poziv na dostavu ponude svim brodogradilištima koja su mu poznata kao sposobna za izgradnju predmetnog plovila.

3. Pritužba na temelju stavka 1. mora sadržavati dokaze:

- (a) o štetnom određivanju cijena;
- (b) o šteti;
- (c) o uzročnoj vezi između štetnog određivanja cijena i navodne štete; i
- (d) i. ako je plovilo prodano putem općeg javnog natječaja, da je podnositelj pritužbe bio pozvan na podnošenje ponude za predmetni ugovor, da je to zaista i učinio te da je ponuda podnositelja pritužbe u bitnom ispunjavala uvjete natječaja (tj. datum primopredaje i tehničke zahtjeve); ili
- ii. ako je plovilo prodano putem bilo kojeg drugog postupka davanja ponuda, da je podnositelj pritužbe bio pozvan na podnošenje ponude za predmetni ugovor, da je to zaista i učinio te da je ponuda podnositelja pritužbe u bitnom ispunjavala uvjete natječaja; ili
- iii. u slučaju izostanka poziva za podnošenje ponude na natječaju druge vrste nego što je opći javni natječaj, da je podnositelj pritužbe bio sposoban za izgradnju plovila i, da je, ako je znao ili je trebao znati za predviđenu kupovinu, podnositelj pritužbe učinio napore za sklapanje ugovora o prodaji s kupcem, u skladu s navedenim uvjetima natječaja. Može se smatrati da je podnositelj pritužbe bio upoznat s predviđenom kupovinom, ako se dokaže da je glavnina trgovačkih društava odgovarajuće industrije uložila napore za sklapanje ugovora o prodaji s tim kupcem predmetnog plovila, ili ako se dokaže da su glavni podaci o predviđenoj kupovini bili na raspolaganju burzovnim posrednicima, financijerima, klasifikacijskim društvima, zakupcima, trgovinskim udruženjima ili drugima tijelima, koja su uobičajeno uključena u brodograđevne transakcije, s kojima je podnositelj pritužbe imao redovne susrete ili poslove.

4. Pritužba mora sadržavati sljedeće podatke koji su na raspolaganju podnositelju pritužbe:
 - (a) podatke o podnositelju pritužbe i opis obujma i vrijednosti proizvodnje sličnog plovila u Uniji podnositelja pritužbe. Kada se pisana pritužba podnosi u ime industrije Unije, u pritužbi mora biti navedena industrija u čije se ime pritužba podnosi putem popisa svih poznatih proizvođača Unije, sposobnih za izgradnju sličnog plovila i, u mjeri u kojoj je to moguće, opis obujma i vrijednosti proizvodnje sličnog plovila u Uniji kako su je obračunali ti proizvođači;
 - (b) potpuni opis plovila s navodno štetno određenom cijenom, imena zemlje ili zemalja podrijetla ili izvoza o kojima je riječ, podatke o svim poznatim izvoznicima ili stranim proizvođačima i podatke o kupcu plovila;
 - (c) cijene po kojima se takva plovila prodaju na domaćim tržištima zemlje ili zemalja podrijetla ili izvoza (ili prema potrebi cijene po kojima su takva plovila prodana iz zemlje ili zemalja podrijetla ili izvoza, u treću zemlju ili zemlje, ili o izračunanoj vrijednosti plovila) i izvozne cijene ili prema potrebi cijene po kojima se takva plovila prvi put preprodaju nezavisnom kupcu;
 - (d) učinak prodaje po štetno određenoj cijeni na cijene sličnog plovila na tržištu Unije i posljedični utjecaj prodaje na industriju Unije, kako je dokazano odgovarajućim čimbenicima i pokazateljima, kao što su oni iz članka 3. stavaka 3. i 5. ove Uredbe, koji ukazuju na položaj industrije Unije.
 5. U mjeri u kojoj je to moguće, Komisija ispituje točnost i primjerenost dokaza priloženih pritužbi kako bi se utvrdilo postoji li dovoljno dokaza za opravdano pokretanje ispitnog postupka.
 6. Ispitni postupak se, u skladu sa stavkom 1. ovog članka, pokreće samo ako se na osnovi ispitivanja stupnja podrške ili protivljenja pritužbi proizvođača Unije sposobnih za izgradnju sličnog plovila utvrdi da je pritužbu podnijela industrija Unije ili je podnesena u njezino ime. Smatra se da je pritužbu podnijela industrija Unije, ili je pritužba podnesena u njezino ime, ako pritužbu podržavaju oni proizvođači Unije čiji zajednički kapacitet za proizvodnju sličnog plovila čini više od 50 % ukupnog kapaciteta tog dijela industrije Unije, izražavajući bilo podršku za ili protivljenje podnošenju pritužbe. Međutim, ispitni postupak se neće pokretati kada proizvođači Unije koji izričito podržavaju pritužbu čine manje od 25 % ukupnog kapaciteta proizvođača Unije sposobnih za proizvodnju sličnog plovila.
 7. Osim ako je donesena odluka o pokretanju ispitnog postupka, državna tijela izbjegavaju svako objavljivanje pritužbe kojom se traži pokretanje ispitnog postupka. Međutim, prije pokretanja ispitnog postupka obavješćuje se vlada dotične zemlje izvoznice.
 8. Ako u posebnim okolnostima Komisija odluči o pokretanju ispitnog postupka bez primitka pisane pritužbe industrije Unije ili u ime industrije Unije za pokretanjem takvog ispitnog postupka, to se mora učiniti na osnovi dovoljnih dokaza o štetnom određivanju cijena, šteti, uzročnoj vezi te da je član navodno oštećene industrije Unije ispunjavao uvjete iz stavka 3. točke (d) ovog članka, kako bi se opravdalo takvo pokretanje ispitnog postupka.
- Kada je primjereno, ispitni postupak se također može pokrenuti na osnovi pisane pritužbe od strane tijela ugovornih stranaka. Takvoj se pritužbi prilaže dovoljan broj dokaza koji ukazuju na to da se plovilo prodaje ili je prodano po štetno određenoj cijeni i da navodna prodaja ispod uobičajene vrijednosti kupcu u Uniji uzrokuje, ili je uzrokovala, štetu domaćoj industriji ugovorne stranke u pitanju.
9. U odlučivanju o pokretanju ispitnog postupka dokazi o štetnom određivanju cijena kao i o šteti jednako se uvažavaju. Ako ne postoji dovoljno dokaza o štetnom određivanju cijene kao i o šteti, kojima bi se opravdao nastavak postupka, pritužba se odbija.
 10. Pritužba se može povući prije pokretanja ispitnog postupka te se u tom slučaju smatra da nije podnesena.
 11. Ako je očito da postoje dostatni dokazi koji opravdavaju pokretanje postupka, Komisija započinje postupak u roku od 45 dana od podnošenja pritužbe ili, u slučaju pokretanja prema stavku 8., najkasnije šest mjeseci od trenutka kada se saznalo ili trebalo znati za prodaju plovila, te objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*. Ako podneseni dokazi nisu dostatni, o tome se obavještava podnositelja u roku od 45 dana od dana kada je Komisiji podnesena pritužba. Nakon što je odlučila da postoji potreba za pokretanjem takvog postupka, Komisija pruža informacije državama članicama.

12. Obavijest o pokretanju postupka najavljuje pokretanje ispitnog postupka, utvrđuje ime i zemlju brodogradilišta i kupca ili kupaca kao i opis plovila o kojemu je riječ, sažetak primljenih podataka i omogućuje da se svi odgovarajući podaci dostave Komisiji.

U njoj se navode rokovi u kojima se zainteresirane strane mogu javiti, iznijeti svoja stajališta u pisanom obliku i dostaviti podatke, ako takva stajališta i podatke treba uzeti u obzir tijekom ispitnog postupka. U njoj se također navodi rok unutar kojeg se zainteresirane strane mogu prijaviti za saslušanje kod Komisije u skladu s člankom 6. stavkom 5. ove Uredbe.

13. Komisija obavještava izvoznike, kupca (kupce) plovila i predstavnike udruženja proizvođača, izvoznike ili kupce takvih plovila za koje zna da se na njih odnosi, kao i predstavnike zemalja čije je plovilo predmet takvog ispitnog postupka i podnositelje pritužbi, o pokretanju postupka te, uz puno poštovanje zaštite tajnosti podataka, pruža cjeloviti tekst pisane pritužbe zaprimljene na temelju stavka 1. ovog članka izvozniku i tijelima zemlje izvoznice te ga, na njihov zahtjev, stavlja na raspolaganje drugim zainteresiranim stranama.

Članak 6.

Ispitni postupak

1. Nakon pokretanja postupka, Komisija, djelujući u suradnji s državama članicama i, prema potrebi, s državnim tijelima trećih zemalja, započinje ispitni postupak na razini Unije. Taj ispitni postupak istodobno pokriva štetno određivanje cijene i štetu te se oni ispituju istodobno.

2. Stranke koje primaju upitnike koji se koriste u ispitnom postupku o štetnom određivanju cijena imaju na raspolaganju najmanje 30 dana za odgovor. Rok za izvoznike računa se od datuma primitka upitnika, koji se za ovu svrhu smatra primljenim tjedan dana nakon datuma s kojim je poslan izvozniku ili prosljeđen odgovarajućem diplomatskom predstavniku zemlje izvoznice. Vodeći računa o rokovima ispitnog postupka, može se odobriti produžetak na razdoblje od 30 dana, pod uvjetom da stranka zbog posebnih okolnosti navede značajan razlog za takvo produženje.

3. Komisija, kada je to primjereno, može od državnih tijela trećih zemalja kao i od država članica zatražiti dostavu podataka i države članice poduzimaju sve potrebno kako bi učinkovito odgovorile na te zahtjeve.

Države Komisiji šalju tražene podatke zajedno s rezultatima svih provedenih pregleda, provjera ili ispitnih postupaka.

Kada se radi o podacima od općeg interesa, ili kada njezino prosljeđivanje zahtijeva država članica, Komisija ga upućuje državi članici pod uvjetom da se ne radi o povjerljivom podatku, u kojem slučaju se šalje sažetak koji nije povjerljiv.

4. Komisija, prema potrebi, može od državnih tijela trećih zemalja kao i od država članica zatražiti provođenje svih potrebnih provjera i pregleda, posebno među proizvođačima Unije, kao i provođenje ispitnog postupka u trećim zemljama, pod uvjetom da se trgovačka društva s tim suglase i da je vlada te zemlje službeno obaviještena i tome se ne protivi.

Države članice poduzimaju sve potrebne korake kako bi ispunile te zahtjeve Komisije.

Službenici Komisije su ovlašteni da na zahtjev Komisije ili države članice pomognu službenicima država članica u provođenju njihovih dužnosti. Isto tako, službenici Komisije mogu pomagati službenicima državnih tijela trećih zemalja u provođenju njihovih dužnosti, na temelju sporazuma između Komisije i tih tijela.

5. Zainteresirane strane koje su se javile u skladu s člankom 5. stavkom 12. ove Uredbe, saslušavaju se ako su u roku propisanom u obavijesti objavljenoj u *Službenom listu Europske unije* podnijele pisani zahtjev za saslušanje i pritom dokazale da su zainteresirana strana na koju bi ishod postupka mogao utjecati te da postoje posebni razlozi za njihovo saslušanje.

6. Brodogradilištu, kupcu (kupcima), predstavnicima vlade zemlje izvoznice, podnositeljima pritužbi i ostalim zainteresiranim stranama koje su se javile u skladu s člankom 5. stavkom 12. ove Uredbe, omogućuje se povodom njihovog zahtjeva da se sastanu sa strankama koje imaju suprotne interese, kako bi se iznijela oprečna stajališta i ponudili pobijajući dokazi.

Pri omogućivanju takvih susreta vodi se računa o potrebi da se očuva povjerljivost kao i o onom što je za stranke prikladno.

Ni jedna stranka nije obvezna prisustvovati sastanku i njezina odsutnost neće biti presudna u slučaju te stranke.

Usmeni podatak pružen u skladu s ovim stavkom uzima se u obzir samo ako se naknadno pisano potvrdi.

7. Podnositelji pritužbi, brodogradilište, kupac (kupci) i druge zainteresirane strane koje su se javile u skladu s člankom 5. stavkom 12. ove Uredbe, kao i predstavnici zemalja izvoznica mogu na osnovi pisanog zahtjeva provjeriti sve podatke koje na raspolaganje stavlja bilo koja stranka koja sudjeluje u ispitnom postupku, koji su važni za predstavljanje njihovih slučajeva i nisu povjerljivi u smislu članka 13. ove Uredbe, a koriste se u ispitnom postupku, izuzev internih dokumenata koje su pripremila tijela Unije ili njezinih država članica.

Navedene stranke mogu odgovoriti na takve podatke i njihove se primjedbe uzimaju u obzir uvijek kada su dovoljno dokazane.

8. Osim u okolnostima iz članka 12. ove Uredbe, podaci koje dostavljaju zainteresirane strane i na temelju kojih se zasnivaju nalazi ispitnog postupka, pregledavaju se u pogledu njihove točnosti, koliko je to moguće.

9. U postupcima koji uključuju usporedbu cijena, kada postoji isporuka sličnog plovila, ispitni postupak se zaključuje najkasnije godinu dana nakon datuma pokretanja.

U postupcima u kojima je slično plovilo u izgradnji, ispitni postupak se završava najkasnije godinu dana od dana isporuke tog sličnog plovila.

Ispitni postupci koji uključuju izračunanu vrijednost zaključuju se u roku od jedne godine od njihova pokretanja ili u roku od jedne godine od isporuke plovila, ovisno što je kasnije.

Ovi se rokovi suspendiraju u slučaju primjene članka 16. stavka 2. ove Uredbe.

Članak 7.

Završetak postupka bez uvođenja mjera, nametanja i naplate naknade za štetno određivanje cijene

1. Kada je pritužba povučena, postupak se može završiti.
2. Ako su mjere nepotrebne, ispitni postupak ili postupci se završavaju. Komisija završava ispitni postupak u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 10. stavka 2.
3. Postupak se trenutačno završava kada se utvrdi da je stupanj šetnog određivanja cijene manji od 2 %, izraženo u postotku izvozne cijene.

4. Ako konačno utvrđene činjenice pokazuju da postoji štetno određivanje cijena i njime nanесena šteta, Komisija nameće naknadu za štetno određivanje cijena brodograditelju u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 10. stavka 2. Iznos naknade za štetno određivanje cijena jednak je utvrđenoj marži štetnog određivanja cijena. Nakon što je obavijestila države članice, Komisija poduzima potrebne mjere za provedbu svoje odluke, posebno prikupljanje naknade za štetno određivanje cijena.

5. Brodogradilište plaća naknadu za štetno određivanje cijene u roku od 180 dana od obavijesti o nametanju naknade, koja se u ovu svrhu smatra primljenom tjedan dana nakon datuma s kojim je poslana brodogradilištu. Komisija može brodogradilištu odobriti razumno produženje roka za plaćanje kada brodogradilište dokaže da bi plaćanje u roku od 180 dana dovelo do njegove insolventnosti ili bi bilo neusklađeno sa sudski nadgledanim restrukturiranjem, pri čemu se na svaki neplaćeni dio naknade uvodi kamata po stopi koja odgovara sekundarnom tržišnom prihodu srednjoročnih euroobveznica na luksemburškoj burzi dionica uvećano za 50 osnovnih bodova.

Članak 8.

Alternativni način

Ispitni postupak može se završiti bez nametanja naknade za štetno određivanje cijena ako brodograditelj konačno i bezuvjetno poništi prodaju plovila sa štetno određenom cijenom ili ispuní drugu jednakovrijednu mjeru koju prihvaća Komisija.

Smatra se da je prodaja poništena samo kada su raskinuti svi ugovorni odnosi između stranaka vezanih uz tu prodaju, sva plaćanja u vezi s prodajom pokrivena i sva prava u vezi s tim plovilom ili njegovim dijelovima vraćena brodogradilištu.

Članak 9.

Protumjere – zabrana prava na ukrcaj i iskrcaj

1. Ako dotični brodograditelj ne plati naknadu zbog štetnog određivanja cijena koja mu je određena prema članku 7., Komisija određuje protumjere u obliku zabrane prava na ukrcaj i iskrcaj za plovila koja je sagradio dotični brodograditelj.

Kada dođe do razloga za protumjere iz prvog pododjeljka, Komisija pruža informacije državama članicama.

2. Odluka o uvođenju protumjera stupa na snagu 30 dana nakon njezine objave u *Službenom listu Europske unije* i opoziva se nakon što brodogradilište u cijelosti isplati naknadu za štetno određivanje cijene. Protumjere se odnose na sva plovila koja su ugovorena u razdoblju od četiri godine od datuma stupanja na snagu odluke. Sva plovila podliježu protumjerama u razdoblju od četiri godine nakon njihove isporuke. Ta se razdoblja mogu skratiti samo u skladu s ishodom postupka za rješavanje međunarodnog spora o uvedenim protumjerama.

Plovila koja podliježu zabrani prava na ukrcaj i iskrcaj navode se u odluci koju donosi Komisija i koja se objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

3. Carinska tijela država članica neće izdati odobrenje za ukrcaj ili iskrcaj plovilima koja podliježu zabrani prava na ukrcaj i iskrcaj.

*Članak 10.***Postupak Odbora**

1. Komisiji pomaže Odbor uspostavljen Uredbom (EU) 2016/1036. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

*Članak 11.***Nadzorni posjeti**

1. Komisija, kada to smatra primjerenim, provodi posjete radi pregleda poslovnih knjiga izvoznika, brodogradilišta, trgovaca, agenata, proizvođača, trgovinskih udruženja i organizacija, radi provjere podataka dostavljenih u vezi sa štetnim određivanjem cijene i štete. U nedostatku ispravnog i pravovremenog odgovora Komisija može odabrati da neće provesti nadzorni posjet.
2. Ako je potrebno, Komisija može provoditi ispitne postupke u trećim zemljama, pod uvjetom da se trgovačka društva s tim suglase i da je vlada te zemlje službeno obaviještena i tome se ne protivi. Čim se trgovačka društva s tim suglase, Komisija obavješćuje državna tijela zemalja izvoznica o imenima i sjedištima trgovačkih društava koja treba posjetiti i o dogovorenim datumima.
3. Dotična trgovačka društva upoznaje se s prirodom podataka koje treba provjeriti tijekom nadzornih posjeta kao i o svim daljnjim podacima koje tijekom tih posjeta treba pružiti, iako to ne isključuje zahtjeve za daljnjim pojedinostima u vezi s dobivenim podacima, upućene tijekom nadzora.
4. U ispitnim postupcima provedenim na temelju stavaka 1., 2. i 3. ovog članka, Komisiji pomažu službenici država članica koje to zatraže.

*Članak 12.***Nesuradnja**

1. U slučajevima kada bilo koja zainteresirana strana odbija pristup podacima, ili na drugi način ne pruža potrebne podatke u okviru rokova iz ove Uredbe, ili značajno ometa ispitni postupak, mogu se na osnovi raspoloživih činjenica izraditi privremeni ili konačni nalazi, potvrdni ili negativni.

Kada se utvrdi da je bilo koja zainteresirana strana dostavila lažne ili pogrešne podatke, ti se podaci zanemaruju, a raspoložive činjenice mogu se iskoristiti.

Zainteresirane strane upoznaje se s posljedicama nesuradnje.

2. Nemogućnost davanja odgovora u elektroničkom obliku ne smatra se nesuradnjom, pod uvjetom da zainteresirana strana pokaže da bi iznošenje odgovora u skladu sa zahtijevanim imalo za posljedicu nerazumna dodatna opterećenja ili nerazumne dodatne troškove.
3. Kada podaci koje dostavi zainteresirana strana nisu potpuni u svakom pogledu, usprkos tome ne smiju se zanemariti, pod uvjetom da nedostaci nisu takvi da mogu prouzročiti pretjerane teškoće u pronalaženju točnih nalaza i da su podaci na primjeren način i pravovremeno dostavljeni i da ih je moguće provjeriti te da je stranka djelovala najbolje moguće u skladu sa svojim mogućnostima.

4. Ako dokazi ili podaci nisu prihvaćeni, stranka koja ih dostavlja mora se obavijestiti o razlozima neprihvatanja i mora joj se omogućiti da u određenom roku podnese dodatna obrazloženja. Ako se obrazloženja smatraju nezadovoljavajućima, odbijanje takvih dokaza ili podataka mora se obrazložiti i mora ih se priložiti u objavljenim nalazima.
5. Ako se nalazi, uključujući one u vezi s uobičajenom vrijednošću, temelje na stavku 1. ovog članka, uključujući podatke dostavljene u pritužbi, moraju se, kada je to izvedivo i vodeći računa o rokovima ispitnog postupka, provjeriti pozivajući se na podatke iz drugih nezavisnih izvora koji mogu biti na raspolaganju, kao što su objavljeni popisi cijena, službene statistike prodaja i carinskih deklaracija ili podaci dobiveni od drugih zainteresiranih strana tijekom ispitnog postupka.
6. Ako zainteresirana strana ne surađuje, ili surađuje samo djelomično prikrivajući odgovarajuće podatke, ishod ispitnog postupka može biti manje poželjan za stranku nego u slučaju suradnje.

Članak 13.

Povjerljivost

1. Svaki podatak koji je po prirodi povjerljiv (zato što bi, na primjer, njegovo otkrivanje predstavljalo značajnu konkurentsku prednost za drugog sudionika natječaja ili bi imalo značajne nepovoljne učinke za osobu koja podatke prikuplja ili za osobu od koje ga je osoba koja pribavlja podatke pribavila) ili je dostavljen na povjerljivoj osnovi od stranaka koje sudjeluju u ispitnom postupku, ako za to postoji valjan razlog, državna tijela smatraju povjerljivim.
2. Od zainteresiranih se strana koje pružaju povjerljive podatke traži da iznesu sažetke tih podataka koji se ne smatraju povjerljivima. Sažeci moraju sadržavati dovoljno pojedinosti da omogućuju primjereno razumijevanje bitnog sadržaja podataka dostavljenih kao povjerljivih. U iznimnim okolnostima te stranke mogu pokazati da se takvi podaci ne mogu prikazati u sažetom obliku. U takvim iznimnim okolnostima dostavlja se izjava s razlozima zbog kojih sažeto prikazivanje nije moguće.
3. Ako se smatra da zahtjev za povjerljivošću nije opravdan i da osoba koja dostavlja podatke ne želi staviti podatke na raspolaganje ili ne želi odobriti njihovo otkrivanje u općim crtama ili sažetom obliku, takav se podatak može zanemariti, osim ako se na zadovoljavajući način može iz odgovarajućih izvora dokazati da je podatak ispravan. Zahtjevi za povjerljivošću ne smiju se odbijati samovoljno.
4. Odredbe ovog članka ne isključuju otkrivanje općih podataka od strane tijela Unije i posebno razloga na kojima se temelje odluke donesene na temelju ove Uredbe, ili otkrivanje dokaza na koje se pozivaju nadležna tijela Unije u mjeri u kojoj je obrazloženje potrebno u sudskim postupcima. Takvo otkrivanje mora poštovati pravne interese dotičnih stranaka da se njihove poslovne tajne ne otkrivaju.
5. Komisija, države članice ili službenici neke od njih ne smiju otkriti nikakve podatke koje prime temeljem ove Uredbe za koje je pružatelj podataka zatražio povjerljivo postupanje, bez posebnog odobrenja pružatelja podataka. Razmjene podataka između Komisije i država članica ili interni dokumenti koje pripreme tijela Unije ili njenih država članica ne smiju se otkrivati osim kako je posebno predviđeno ovom Uredbom.
6. Podaci primljeni na temelju ove Uredbe smiju se koristiti samo u svrhu za koju su zatraženi.

Članak 14.

Otkrivanje podataka

1. Podnositelji pritužbi, brodogradilište, izvoznik, kupac (kupci) plovila i njihova predstavnička udruženja i predstavnici zemlje izvoznice mogu zahtijevati otkrivanje pojedinosti u vezi s osnovnim činjenicama i mišljenjima na osnovi kojih se namjerava preporučiti nametanje naknade za štetno određivanje cijena, ili završetak ispitnog postupka ili postupaka bez nametanja naknade.

2. Zahtjevi za konačnu objavu, u skladu sa stavkom 1. ovog članka, upućuju se Komisiji u rokovima koje utvrdi Komisija.

3. Konačna objava daje se u pisanom obliku. Objava se provodi, uz dužan oprez zbog zaštite povjerljivih podataka, u najkraćem mogućem roku, a uobičajeno najmanje jedan mjesec prije konačne odluke. Ako Komisija ne može objaviti određene činjenice ili razmatranja u to vrijeme, objavljuje ih najranije moguće nakon tog roka.

Objava ne dovodi u pitanje niti jednu naknadnu odluku koju može donijeti Komisija, ali ako je odluka utemeljena na različitim činjenicama i razmatranjima, one se objavljuju u najkraćem mogućem roku.

4. Izjave dane nakon otkrivanja uzimaju se u obzir samo ako su primljene u roku koji za svaki slučaj odredi Komisija u trajanju od najmanje 10 dana, uz poštovanje hitnosti predmeta.

Članak 15.

Izvješće

U skladu s člankom 23. Uredbe (EU) 2016/1036, Komisija u svoje godišnje izvješće o primjeni i provedbi mjera trgovinske zaštite koji podnosi Europskom parlamentu i Vijeću uključuje podatke o provedbi ove Uredbe.

Članak 16.

Završne odredbe

1. Odredbe ove Uredbe ne isključuju primjenu:

- (a) bilo kojih posebnih pravila predviđenih u sporazumima sklopljenim između Unije i trećih zemalja;
- (b) posebnih mjera, pod uvjetom da te mjere nisu u suprotnosti s obvezama na temelju Sporazuma o brodogradnji.

2. Ispitni postupak na temelju ove Uredbe ne provodi se niti se nameću niti održavaju mjere koje bi bile u suprotnosti s obvezama Unije koje proizlaze iz Sporazuma o brodogradnji ili bilo kojeg drugog mjerodavnog međunarodnog sporazuma.

Odredbe ove Uredbe ne sprečavaju Uniju u ispunjavanju njezinih obveza prema odredbama Sporazuma o brodogradnji u vezi s rješavanjem sporova.

Članak 17.

Stavljanje izvan snage

Uredba (EZ) br. 385/96 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na Uredbu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II.

Članak 18.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od dana stupanja na snagu Sporazuma o brodogradnji ⁽¹⁾.

Ne primjenjuje se na plovila ugovorena prije datuma stupanja na snagu Sporazuma o brodogradnji, osim za plovila ugovorena nakon 21. prosinca 1994. i za isporuke nakon više od pet godina od datuma sklapanja ugovora. Takva plovila podliježu odredbama ove Uredbe, osim ako brodogradilište dokaže da su za produženi datum isporuke postojali uobičajeni komercijalni razlozi te da razlog nije izbjegavanje primjene ove Uredbe.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 8. lipnja 2016.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
A.G. KOENDERS

⁽¹⁾ Datum stupanja na snagu Sporazuma o brodogradnji objavit će se u *Službenom listu Europske unije*, serija L.

*PRILOG I.***UREDBA STAVLJENA IZVAN SNAGE I POPIS NJEZINIH NAKNADNIH IZMJENA**

Uredba Vijeća (EZ) br. 385/96

(SL L 56, 6.3.1996., str. 21.)

Uredba (EU) br. 37/2014 Europskog parlamenta i Vijeća

(SL L 18, 21.1.2014., str. 1.)

Samo točka 5. Priloga

PRILOG II.

KORELACIJSKA TABLICA

Uredba (EZ) br. 385/96	Ova Uredba
Članci od 1. do 4.	Članci od 1. do 4.
Članak 5. stavak 1.	Članak 5. stavak 1.
Članak 5. stavak 2. prvi podstavak uvodni tekst	Članak 5. stavak 2. prvi podstavak uvodni tekst
Članak 5. stavak 2. prvi podstavak točka (a) uvodni tekst	Članak 5. stavak 2. prvi podstavak točka (a) uvodni tekst
Članak 5. stavak 2. prvi podstavak točka (a) prva alineja	Članak 5. stavak 2. prvi podstavak točka (a) podtočka i.
Članak 5. stavak 2. prvi podstavak točka (a) druga alineja	Članak 5. stavak 2. prvi podstavak točka (a) podtočka ii.
Članak 5. stavak 2. prvi podstavak točka (a) treća alineja	Članak 5. stavak 2. prvi podstavak točka (a) podtočka iii.
Članak 5. stavak 2. drugi, treći i četvrti podstavak	Članak 5. stavak 2. drugi, treći i četvrti podstavak
Članak 5. stavci od 3. do 10.	Članak 5. stavci od 3. do 10.
Članak 5. stavak 11. prvi podstavak	Članak 5. stavak 11. prva i druga rečenica
Članak 5. stavak 11. drugi podstavak	Članak 5. stavak 11. treća rečenica
Članak 5. stavak 12. prva rečenica	Članak 5. stavak 12. prvi podstavak
Članak 5. stavak 12. druga i treća rečenica	Članak 5. stavak 12. drugi podstavak
Članak 6. stavci 1. i 2.	Članak 6. stavci 1. i 2.
Članak 6. stavak 3. prva rečenica	Članak 6. stavak 3. prvi podstavak
Članak 6. stavak 3. druga rečenica	Članak 6. stavak 3. drugi podstavak
Članak 6. stavak 3. treća rečenica	Članak 6. stavak 3. treći podstavak
Članak 6. stavak 4. prva rečenica	Članak 6. stavak 4. prvi podstavak
Članak 6. stavak 4. druga rečenica	Članak 6. stavak 4. drugi podstavak
Članak 6. stavak 4. treća i četvrta rečenica	Članak 6. stavak 4. treći podstavak
Članak 6. stavak 5.	Članak 6. stavak 5.
Članak 6. stavak 6. prva rečenica	Članak 6. stavak 6. prvi podstavak
Članak 6. stavak 6. druga rečenica	Članak 6. stavak 6. drugi podstavak
Članak 6. stavak 6. treća rečenica	Članak 6. stavak 6. treći podstavak
Članak 6. stavak 6. četvrta rečenica	Članak 6. stavak 6. četvrti podstavak
Članak 6. stavak 7. prva rečenica	Članak 6. stavak 7. prvi podstavak
Članak 6. stavak 7. druga rečenica	Članak 6. stavak 7. drugi podstavak
Članak 6. stavci 8. i 9.	Članak 6. stavci 8. i 9.
Članci od 7. do 11.	Članci od 7. do 11.

Uredba (EZ) br. 385/96	Ova Uredba
Članak 12. stavak 1. prva rečenica	Članak 12. stavak 1. prvi podstavak
Članak 12. stavak 1. druga rečenica	Članak 12. stavak 1. drugi podstavak
Članak 12. stavak 1. treća rečenica	Članak 12. stavak 1. treći podstavak
Članak 12. stavci od 2. do 6.	Članak 12. stavci od 2. do 6.
Članak 13.	Članak 13.
Članak 14. stavci 1. i 2.	Članak 14. stavci 1. i 2.
Članak 14. stavak 3. prva, druga i treća rečenica	Članak 14. stavak 3. prvi podstavak
Članak 14. stavak 3. četvrta rečenica	Članak 14. stavak 3. drugi podstavak
Članak 14. stavak 4.	Članak 14. stavak 4.
Članak 14.a	Članak 15.
Članak 15.	Članak 16.
—	Članak 17.
Članak 16.	Članak 18.
—	Prilog I.
—	Prilog II.

UREDBA (EU) 2016/1036 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 8. lipnja 2016.****o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije
(kodificirani tekst)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, posebno njegov članak 207. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Uredba Vijeća (EZ) 1225/2009 ⁽²⁾ značajno je izmijenjena nekoliko puta ⁽³⁾. Radi jasnoće i racionalnosti, tu bi uredbu trebalo kodificirati.
- (2) Sporazum o provedbi članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini 1994. (dalje u tekstu: Sporazum o antidampingu iz 1994.) sadržava detaljna pravila, posebno u odnosu na izračunavanje dampinga, postupke za pokretanje i vođenje ispitnog postupka, uključujući uspostavu i postupanje s činjenicama, uvođenje privremenih mjera, uvođenje i naplatu antidampinških pristojba, trajanje i reviziju antidampinških mjera i javnu objavu podataka u vezi antidampinških ispitnih postupaka.
- (3) S ciljem osiguranja ispravne i transparentne primjene pravila Sporazuma o antidampingu iz 1994., jezik tog sporazuma trebao bi se odraziti u zakonodavstvu Unije u što je moguće većoj mjeri.
- (4) Kod primjene pravila Sporazuma o antidampingu iz 1994. nužno je, radi održanja ravnoteže prava i obaveza koje je uspostavio Opći sporazum o carinama i trgovini (GATT), da Unija vodi računa o tome kako pravila tumače glavni trgovinski partneri Unije.
- (5) Poželjno je navesti jasna i detaljna pravila za izračunavanje uobičajene vrijednosti. Osobito, vrijednost treba uvijek temeljiti na reprezentativnim prodajama u uobičajenom tijeku trgovine u zemlji izvoznici. Uputno je dati smjernice o tome kada se može smatrati da su stranke povezane radi utvrđivanja dampinga. Uputno je definirati okolnosti u kojima se može smatrati da domaća prodaja proizvodi gubitke i da se može zanemariti, kako i u kojima se može pozvati na preostale prodaje, ili na izračunanu uobičajenu vrijednost ili na prodaje trećoj zemlji. Također je primjereno propisati odgovarajuću raspodjelu troškova, čak i u slučajevima pokretanja poslovanja te utvrditi smjernice za definiranje pokretanja poslovanja, kao i veličine i načina raspodjele. Pri izračunu uobičajene vrijednosti potrebno je također navesti metodologiju koja će se primjenjivati pri utvrđivanju iznosa troškova prodaje, općih i administrativnih troškova te profitnu maržu koju bi trebalo uključiti u takvu vrijednost.
- (6) Pri utvrđivanju uobičajene vrijednosti za zemlje bez tržišnoga gospodarstva, čini se uputnim utvrditi pravila za odabir odgovarajuće treće zemlje s tržišnim gospodarstvom koja će se koristiti u tu svrhu i, ako nije moguće naći odgovarajuću treću zemlju, omogućiti da se uobičajena vrijednost može utvrditi na bilo kojoj drugoj razumnoj osnovi.

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 10. svibnja 2016. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 30. svibnja 2016.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL L 343, 22.12.2009., str. 51.).

⁽³⁾ Vidjeti Prilog I.

- (7) Uputno je definirati izvoznu cijenu i nabrojati prilagodbe koje bi trebalo provesti u slučajevima kada treba ponovno izračunati tu cijenu iz prve cijene otvorenog tržišta.
- (8) S ciljem osiguranja primjerene usporedbe izvozne cijene i uobičajene vrijednosti, uputno je popisati čimbenike koji mogu utjecati na cijene i usporedivost cijene te navesti specifična pravila o tome kada i na koji način treba provesti prilagodbe, uključujući činjenicu da svako dupliranje prilagodaba treba izbjegavati. Također treba predvidjeti mogućnost usporedbe korištenjem prosječnih cijena iako je moguće usporediti pojedinačne izvozne cijene s prosječnom uobičajenom vrijednošću ako se one razlikuju prema kupcima, regiji ili razdoblju.
- (9) Poželjno je navesti jasne i detaljne smjernice u vezi čimbenika koji mogu biti odlučujući za utvrđivanje je li materijalna šteta nastala radi dampinškog uvoza ili prijetnje nanošenja štete. U dokazivanju da su obujam i razine cijene dotičnih uvoza odgovorni za štetu koju je pritrpjela industrija Unije potrebno je posvetiti pozornost učincima ostalih čimbenika i posebno, prevladavajućih tržišnih uvjeta u Uniji.
- (10) Preporučuje se definirati izraz „industrija Unije” i predvidjeti da se stranke povezane s izvozniciima mogu isključiti iz industrije, kao i definirati izraz „povezane”. Potrebno je također predvidjeti antidampinške mjere koje se mogu poduzeti u ime proizvođača regije Unije i navesti smjernice za definiranje te regije.
- (11) Potrebno je odrediti tko može podnijeti antidampinški zahtjev, uključujući i mjeru u kojoj industrija Unije treba podupirati zahtjev, kao i podatke o dampingu, šteti i uzročnosti koje takav zahtjev treba sadržavati. Uputno je također navesti i postupke za odbacivanje pritužbi ili pokretanje postupaka.
- (12) Potrebno je odrediti način na koji zainteresirane stranke trebaju biti obaviještene o podacima koji su potrebni nadležnim tijelima. Zainteresirane stranke trebaju imati dovoljno prilika kako bi predstavile sve bitne dokaze i zaštitile svoje interese. Poželjno je također uspostaviti jasna pravila i postupke koje treba slijediti tijekom ispitnog postupka, posebno pravila o načinu na koji se zainteresirane stranke predstavljaju, predstavljaju svoje stajališta i dostavljaju podatke u određenim rokovima ako će se ta stajališta i ti podaci uzeti u obzir. Primjereno je također utvrditi uvjete pod kojima zainteresirana stranka može pristupiti podacima koje su dostavile druge zainteresirane stranke i iznijeti primjedbe. U prikupljanju podataka države članice i Komisija trebaju također surađivati.
- (13) Potrebno je navesti uvjete za uvođenje privremenih pristojba, uključujući i uvjet da se one ne mogu uvesti prije isteka roka od 60 dana od početka ispitivanja, kao ni nakon isteka roka od devet mjeseci nakon toga. Zbog administrativnih razloga, potrebno je također predvidjeti da pristojbe u svim situacijama može uvesti Komisija, bilo izravno na razdoblje od devet mjeseci ili u dvije faze od šest mjeseci i tri mjeseca.
- (14) Potrebno je navesti postupke za prihvaćanje dogovora koji ukidaju damping i štetu umjesto uvođenja privremene i konačne pristojbe. Primjereno je također odrediti posljedice kršenja dogovora ili povlačenja iz dogovora i da se mogu uvesti privremene pristojbe u slučaju sumnje u kršenje dogovora ili ako je potrebno provesti daljnju istragu s ciljem nadopune dokaza. U prihvaćanju dogovora, potrebno je voditi računa da predloženi dogovori i njihova provedba ne dovode do nekonkurentnog ponašanja.
- (15) Potrebno je predvidjeti da slučajevi završavaju, bez obzira na to jesu li usvojene konačne mjere ili ne, uobičajeno u roku od 12, a najviše u roku od 15 mjeseci od početka ispitnog postupka.
- (16) Ispitne postupke ili postupke potrebno je završiti, ako je damping *de minimis* ili je šteta zanemariva, a isto tako prikladno je definirati te situacije. Ako će mjere biti uvedene, potrebno je predvidjeti završetak ispitnih postupaka, kao i odrediti da mjere moraju biti manje od dampinške marže ako je štetu moguće ukloniti tim manjim iznosom te odrediti način izračuna razine mjera u slučaju odabiranja uzoraka.

- (17) Potrebno je predvidjeti retroaktivnu naplatu privremenih pristojba ako se to smatra primjerenim i definirati okolnosti koje mogu dovesti do retroaktivne primjene pristojba, a kako bi se izbjeglo ugrožavanje primjene konačnih mjera. Potrebno je propisati da se pristojbe mogu primjenjivati retroaktivno u slučajevima kršenja ili povlačenja iz preuzetih obveza.
- (18) Potrebno je predvidjeti da mjere zastarijevaju nakon pet godina ako revizija ne ukazuje na to da ih treba zadržati. Također potrebno je propisati privremene revizije ili ispitne postupke u slučajevima u kojima se podnesu dostatni dokazi o izmijenjenim okolnostima, za privremene revizije ili za ispitne postupke kako bi se utvrdilo jesu li povratni antidampinskih pristojba opravdani. Prikladno je također odrediti da se u svim ponovnim izračunima dampinga u kojima je potrebno izračunati izvoznu cijenu, pristojbe ne obračunavaju kao trošak nastao između uvoza i ponovne prodaje ako se te pristojbe odražavaju u cijenama proizvoda na koje se primjenjuju mjere Unije.
- (19) Potrebno je posebno predvidjeti pri ponovnoj ocjeni izvoznih cijena i dampinske marže u slučaju kada je izvoznik apsorbirao pristojbu putem neke vrste dogovora o kompenzaciji i kad se ta pristojba ne odražava u cijenama proizvoda na koji se primjenjuju mjere Unije.
- (20) Sporazum o antidampingu iz 1994. ne sadržava odredbe o izbjegavanju antidampinskih pristojba iako je zasebna Ministarska odluka iz GATT-a prepoznala izbjegavanje mjera kao problem te ga je uputila Odboru na antidamping iz GATT-a na rješavanje. S obzirom na to da do sada nisu održani multilateralni pregovori i u očekivanju ishoda upućivanja Odboru za antidamping Svjetske trgovinske organizacije (WTO), neophodno je da zakonodavstvo Unije sadržava odredbe koje se bave ovom praksom, uključujući jednostavno sastavljanje roba u Uniji ili trećoj zemlji, a kojima je glavni cilj izbjegavanje antidampinskih mjera.
- (21) Također je poželjno pojasniti koja praksa predstavlja izbjegavanje donesenih mjera. Praksa izbjegavanja mjera može se odvijati bilo izvan Unije ili u Uniji. Zbog toga je potrebno propisati da se izuzeća od uvedenih pristojba koja se mogu odobriti uvoznicima, mogu također odobriti i izvoznicima, ako su pristojbe primijenjene kako bi spriječile izbjegavanje mjera izvan Unije.
- (22) Primjereno je dopustiti suspenziju antidampinskih mjera, ako se uvjeti na tržištu privremeno promijene, a na taj način je nastavak primjene mjera privremeno neprimjeren.
- (23) Potrebno je predvidjeti da se uvoz nad kojim se provodi ispitni postupak evidentira u trenutku uvoza kako bi se omogućila naknadna primjena mjera na taj uvoz.
- (24) Radi osiguranja pravilne primjene mjera, nužno je da države članice prate uvoz proizvoda nad kojima se provodi ispitni postupak ili na koje se primjenjuju mjere, kao i iznose pristojba naplaćenih prema ovoj Uredbi, te o tome izvještavaju Komisiju.
- (25) Uputno je predvidjeti posjete radi provjere podnesenih podataka o dampingu i o šteti, a koje posjete ovise o primitku primjerenih odgovora na upitnik.
- (26) Bitno je predvidjeti odabir uzorka u slučajevima u kojima se radi o velikom broju stranaka ili transakcija, a koji bi trebao omogućiti završetak ispitnog postupka u propisanim rokovima.
- (27) Potrebno je predvidjeti, ako stranke ne surađuju na zadovoljavajući način, da se mogu koristiti drugi podaci radi izrade nalaza i da ti podaci mogu biti manje naklonjeni strankama nego da su surađivale.
- (28) Potrebno je donijeti odredbu o postupanju s povjerljivim podacima kako se ne bi otkrile poslovne tajne.
- (29) Bitno je donijeti odredbe za pravilno objavljivanje strankama osnovnih činjenica i razmatranja koje ispunjavaju uvjete za takvo postupanje i da se kod objave vodi računa o postupku donošenja odluka u Uniji u rokovima koje omogućuju strankama obranu njihovih interesa.

- (30) Uputno je uspostaviti upravni sustav u kojemu se mogu prezentirati argumenti o tome jesu li mjere u interesu Unije uključujući interese potrošača i odrediti rokove u kojima te podatke treba predstaviti zajedno s pravima na objavu podataka dotičnih stranaka.
- (31) Za provedbu ove Uredbe potrebni su jedinstveni uvjeti za donošenje privremenih i konačnih pristojbi i za prekid ispitnog postupka bez mjera. Te bi mjere trebala donijeti Komisija u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (32) Za donošenje privremenih mjera trebalo bi primjenjivati savjetodavni postupak zbog učinka tih mjera i njihove sekvencijalne logike u odnosu na donošenje konačnih mjera. Također bi ga trebalo primjenjivati za prihvaćanje preuzetih obveza, pokretanje ili nepokretanje revizija radi isteka mjera, obustavu mjera, produljenje obustave mjera i ponovno uvođenje mjera zbog učinka tih mjera u usporedbi s konačnim mjerama. Ako bi odgoda uvođenja mjera uzrokovala štetu koju bi bilo teško popraviti, potrebno je dopustiti Komisiji donošenje odmah primjenjivih privremenih mjera,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Načela

1. Antidampinška pristojba može se primijeniti na svaki proizvod po dampinškim cijenama, a puštanje kojeg u slobodan promet u Uniji nanosi štetu.
2. Smatra se da je proizvod po dampinškim cijenama ako njegova izvozna cijena u Uniju iznosi manje od usporedive cijene za istovjetan proizvod određene u zemlji izvoznici u uobičajenom tijeku trgovine.
3. Zemlja izvoznica uobičajeno je zemlja podrijetla. Međutim, to može biti i neka zemlja posrednica osim ako se, na primjer, proizvodi samo provoze kroz tu zemlju, odnosno ako se dotični proizvodi ne proizvode u toj zemlji ili za njih ne postoji usporediva cijena u toj zemlji.
4. Za potrebe ove Uredbe „istovjetan proizvod” znači proizvod koji je identičan, to jest proizvod sličan u svim pogledima proizvodu koji se razmatra ili, ako nema takvog proizvoda, drugi proizvod koji, iako nije sličan u svim pogledima, ima obilježja vrlo slična obilježjima proizvoda koji se razmatra.

Članak 2.

Utvrđivanje dampa

A UOBIČAJENA VRIJEDNOST

1. Uobičajena vrijednost obično se temelji na cijenama, koje su nezavisni kupci platili ili plaćaju, u uobičajenom tijeku trgovine, u zemlji izvoznici.

Međutim, ako izvoznik u zemlji izvoznici ne proizvodi ili ne prodaje istovjetan proizvod, uobičajena vrijednost može se utvrditi na temelju cijena drugih prodavatelja ili proizvođača.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

Cijene između stranaka, koje se čine povezane ili da su se međusobno dogovorile o kompenzaciji, ne mogu se smatrati da su u uobičajenom tijeku trgovine, te se ne mogu koristiti za utvrđivanje uobičajene vrijednosti osim ako se utvrdi da taj odnos ne utječe na njih.

Kako bi se utvrdilo jesu li dvije stranke povezane, treba voditi računa o definiciji povezanih stranaka iz članka 127. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447 ⁽¹⁾.

2. Prodaje istovjetnog proizvoda za domaću potrošnju obično služe za određivanje uobičajene vrijednosti ako takve prodaje predstavljaju 5 % ili više obujma prodaje dotičnog proizvoda u Uniji. Međutim, može se uporabiti i manji obujam prodaje ako se, na primjer, naplaćene cijene smatraju reprezentativnima za dotično tržište.

3. Ako se istovjetan proizvod ne prodaje, odnosno ne prodaje se u dostatnim količinama u uobičajenom tijeku trgovine, ili ako, zbog posebne situacije na tržištu, prodaja ne omogućava prikladnu usporedbu, uobičajena vrijednost istovjetnog proizvoda izračunava se na temelju troška proizvodnje u zemlji podrijetla na koji se nadodaje razuman iznos troškova prodaje, općih i administrativnih troškova i iznos dobiti, odnosno na temelju izvoznih cijena u odgovarajuću treću zemlju, u uobičajenom tijeku trgovine, pod uvjetom da su te cijene reprezentativne.

Može se smatrati da postoji određena situacija na tržištu za dotični proizvod u smislu prvog podstavka, između ostalog, ako su cijene umjetno niske, ako postoji značajna trgovina razmjene ili ako postoje dogovori o nekomercijalnoj preradi.

4. Prodaja istovjetnog proizvoda na domaćem tržištu zemlje izvoznice, odnosno izvozna prodaja u treću zemlju po cijenama ispod jediničnih troškova proizvodnje (fiksni i varijabilni) uvećanih za troškove prodaje te opće i administrativne troškove može se smatrati da zbog cijene nije u uobičajenom tijeku trgovine te se može zanemariti u određivanju uobičajene vrijednosti samo ako se utvrdi da se prodaja odvija tijekom dužeg razdoblja u značajnim količinama i po cijenama koje ne osiguravaju povrat svih troškova u razumnom vremenskom razdoblju.

Ako su cijene, koje su u trenutku prodaje niže od troškova, više od ponderiranih prosječnih troškova u vrijeme ispitnog postupka, smatra se da te cijene osiguravaju povrat troškova tijekom razumnog razdoblja.

Razdoblje od jedne godine, a ni u kojem slučaju kraće od šest mjeseci, u uobičajenim okolnostima, smatra se dužim razdobljem, a smatra se da se prodaja ispod jedinične cijene odvija u značajnim količinama u tom razdoblju ako se utvrdi da je ponderirana prosječna prodajna cijena niža od ponderiranog prosječnog jediničnog troška, odnosno da obujam prodaje po cijenama nižim od jediničnog troška nije manji od 20 % prodaje koja se koristi za određivanje uobičajene vrijednosti.

5. Troškovi se uobičajeno izračunavaju na temelju poslovnih knjiga stranke nad kojom se provodi ispitni postupak, pod uvjetom da se poslovne knjige vode u skladu s opće prihvaćenim računovodstvenim načelima dotične zemlje i ako se utvrdi da poslovne knjige na prihvatljiv način odražavaju troškove u vezi proizvodnje i prodaje proizvoda koji se razmatra.

Troškovi u vezi proizvodnje i prodaje proizvoda iz ispitnog postupka koji se ne odražavaju na prihvatljiv način u poslovnim knjigama dotične stranke, prilagođavaju se ili utvrđuju na temelju troškova drugih proizvođača ili izvoznika u istoj zemlji, odnosno ako ti podaci nisu dostupni ili se ne mogu koristiti, na bilo kojoj drugoj osnovi, uključujući podatke s drugih reprezentativnih tržišta.

U obzir se uzimaju dokazi podneseni na temelju ispravne alokacije troškova, pod uvjetom da se ista alokacija koristila u prošlosti. Ako ne postoji primjerenija metoda, prednost se daje alokaciji troškova na temelju prometa. Ako se već ne odražavaju u alokacijama troškova iz ovog podstavka, troškovi se na odgovarajući način prilagođavaju za jednokratne troškovne stavke koje donose koristi proizvodnji budućeg i/ili tekućeg razdoblja.

⁽¹⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 od 24. studenoga 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu određenih odredbi Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju Carinskog zakonika (SL L 343, 29.12.2015., str. 558.).

Ako na troškove u dijelu razdoblja predviđenog za povrat troškova utječe primjena novih proizvodnih postrojenja koja zahtijevaju značajna dodatna ulaganja i niske stope iskoristivosti kapaciteta kao rezultat aktivnosti pokretanja poslovanja u okviru ili tijekom dijela razdoblja u kojem se provodi ispitni postupak, prosječni troškovi za fazu pokretanja poslovanja su troškovi primjenjivi prema gore navedenim pravilima za alokaciju, na kraju te faze, a koji se uključuju na toj razini za dotično razdoblje, u ponderirane prosječne troškove iz drugog podstavka stavka 4. Trajanje faze pokretanja poslovanja određuje se u odnosu na okolnosti dotičnog proizvođača ili izvoznika, ali ne prelazi odgovarajući početni dio razdoblja povrata troškova. Za potrebe ove prilagodbe troškovima nastalim tijekom trajanja ispitnog postupka, podaci o fazi pokretanja poslovanja koja se produljuje i nakon tog razdoblja uzimaju se u obzir ako su podneseni prije posjeta radi provjere, a u roku od tri mjeseca od pokretanja ispitnog postupka.

6. Iznosi troškova prodaje, općih i administrativnih troškova te dobiti temelje se na stvarnim podacima o proizvodnji i prodaji istovjetnog proizvoda u uobičajenom tijeku trgovine od strane izvoznika ili proizvođača nad kojim se provodi ispitni postupak. Ako iznose nije moguće odrediti na toj osnovi, oni se mogu odrediti na temelju:

- (a) ponderiranih prosječnih stvarnih iznosa određenih za druge izvoznike ili proizvođače nad kojima se provodi ispitni postupak u vezi proizvodnje i prodaje istovjetnog proizvoda na domaćem tržištu zemlje podrijetla;
- (b) stvarnih iznosa koji se mogu primijeniti na proizvodnju i prodaju, u uobičajenom tijeku trgovine, iste opće kategorije proizvoda dotičnog izvoznika ili proizvođača na domaćem tržištu zemlje podrijetla;
- (c) sve druge razumne metode, pod uvjetom da iznos dobiti utvrđen na taj način nije veći od dobiti koju u uobičajenim okolnostima ostvaruju drugi izvoznici ili proizvođači prodajom proizvoda iste opće kategorije na domaćem tržištu zemlje podrijetla.

7. (a) U slučaju uvoza iz zemalja bez tržišnoga gospodarstva ⁽¹⁾ uobičajena vrijednost određuje se na temelju cijene ili izračunane vrijednosti u nekoj trećoj zemlji tržišnoga gospodarstva, odnosno cijene iz takve treće zemlje u druge zemlje, uključujući Uniju, odnosno ako to nije moguće, na nekoj drugoj razumnoj osnovi, uključujući stvarno plaćenu ili naplativu cijenu u Uniji za istovjetan proizvod, odgovarajuće prilagođenu, ako je potrebno, kako bi uključivala razumnu profitnu maržu.

Odgovarajuća treća zemlja tržišnoga gospodarstva odabire se na razuman način, pri čemu se u obzir uzimaju svi pouzdani podaci dostupni u trenutku odabira. Vodi se računa i o rokovima. Ako je moguće, koristi se treća zemlja tržišnoga gospodarstva nad kojom se provodi isti ispitni postupak.

Stranke iz ispitnog postupka obavješćuju se odmah nakon pokretanja o odabranoj trećoj zemlji tržišnoga gospodarstva te im se daje 10 dana za primjedbe.

- (b) U antidampinškim ispitnim postupcima uvoza iz Narodne Republike Kine, Vijetnama i Kazakstana i neke druge zemlje bez tržišnoga gospodarstva, a koja je članica WTO-a na dan pokretanja ispitnog postupka, uobičajena vrijednost određuje se u skladu sa stavcima od 1. do 6., ako se utvrdi, na temelju valjano potkrijepljenih pritužbi jednog ili više proizvođača nad kojim se provodi ispitni postupak i u skladu s kriterijima i postupcima utvrđenim u točki (c), da za tog proizvođača, odnosno za te proizvođače, u odnosu na proizvodnju i prodaju dotičnog istovjetnog proizvoda prevladavaju uvjeti tržišnoga gospodarstva. Ako to nije slučaj, primjenjuju se pravila utvrđena u točki (a).

- (c) Zahtjev iz točke (b) mora biti podnesen u pisanom obliku i sadržavati dostatne dokaze da proizvođač posluje u uvjetima tržišnoga gospodarstva, to jest ako:

— odluke poduzeća o cijenama, troškovima i faktorima proizvodnje, uključujući na primjer sirovine, trošak tehnologije i rada, proizvodnju, prodaju i ulaganje, donose se kao odgovor na tržišne signale koji odražavaju ponudu i potražnju, a bez značajnog uplitanja države u ta pitanja, kao i ako troškovi glavnih faktora proizvodnje odražavaju tržišne vrijednosti,

— poduzeća imaju jedinstven i transparentan sustav osnovnih računovodstvenih podataka koje revidiraju nezavisni revizori u skladu s međunarodnim računovodstvenim standardima, a koji se koristi za sve potrebe,

⁽¹⁾ Uključujući Albaniju, Armeniju, Azerbajdžan, Bjelarus, Gruziju, Kirgistan, Moldovu, Mongoliju, Sjevernu Koreju, Tadžikistan, Turkmenistan i Uzbekistan.

- troškovi proizvodnje i financijska situacija poduzeća nisu pod utjecajem značajnih poremećaja iz prethodnog sustava bez tržišnoga gospodarstva, posebno u odnosu na amortizaciju imovine, ostale otpise, trgovinu razmjene i plaćanja kompenzacijom dugovanja,
- na dotična poduzeća primjenjuju se zakoni o stečaju i imovini koji jamče pravnu sigurnost i stabilnost poslovanja poduzeća, i
- konverzija valuta obavlja se po tržišnim stopama.

Odluka o tome zadovoljava li proizvođač kriterije navedene u ovoj točki donosi se obično u roku od sedam mjeseci od pokretanja ispitnog postupka, ali ni u kom slučaju ne kasnije od osam mjeseci, a nakon što je proizvodnji Unije omogućeno iznošenje primjedaba. Ova odluka ostaje na snazi tijekom cijelog ispitnog postupka. Komisija državama članicama pruža informacije o svojoj analizi pritužbi podnesenih u skladu s točkom (b) i to obično u roku od 28 tjedana od pokretanja ispitnog postupka.

- (d) Ako Komisija ograniči ispitni postupak u skladu s člankom 17., odluka iz točaka (b) i (c) ovog stavka ograničava se na stranke obuhvaćene ispitnim postupkom i sve proizvođače kojima je odobren individualan tretman prema članku 17. stavku 3.

B IZVOZNA CIJENA

8. Izvozna cijena je stvarno plaćena cijena ili naplativa cijena za proizvod koji se prodaje radi izvoza iz zemlje izvoznice u Uniju.

9. U slučaju da izvozna cijena ne postoji ili da se čini nepouzdana zbog povezanog odnosa ili kompenzacijskog dogovora između izvoznika i uvoznika, odnosno treće stranke, izvoznju je cijenu moguće izračunati na temelju cijene po kojoj se uvezeni proizvodi prvi put prodaju nezavisnom kupcu odnosno, ako se ne preprodaju nezavisnom kupcu ili ako se ne preprodaju u stanju u kojem su uvezeni, na nekoj drugoj razumnoj osnovi.

U tim slučajevima, prilagodba za sve troškove, uključujući pristojbe i poreze, nastale u razdoblju između uvoza i preprodaje, kao i nastalu dobit, provodi se na način kako bi se mogla odrediti pouzdana izvozna cijena na granici Unije.

Stavke za koje se provodi prilagodba uključuju one koje uobičajeno snosi uvoznik, ali ih je platila stranka, bilo u ili izvan Unije, za koju se čini da je povezana ili ima kompenzacijski dogovor s uvoznikom ili izvoznikom, uključujući uobičajene troškove prijevoza, osiguranja, manipuliranja, utovara i popratne troškove, carinske pristojbe, sve antidampinške pristojbe, kao i ostale poreze plative u zemlji uvoznici na temelju uvoza ili prodaje robe, i razumnu maržu za prodaju, opće i administrativne troškove i dobit.

C USPOREDBA

10. Izvozna cijena i uobičajena vrijednost uspoređuju se primjereno. Usporedba se provodi na istoj razini trgovine i obuhvaća prodaje, što je moguće u bližem vremenu, pri čemu se u obzir uzimaju druge razlike koje utječu na usporedivost cijena. Ako uobičajena vrijednost i utvrđena izvozna cijena nisu usporedive, provode se odgovarajuće prilagodbe za svaki pojedini slučaj, a s obzirom na razlike među čimbenicima za koje se tvrdi, i dokazano je, da utječu na cijene i usporedivost cijela. Kod prilagodbe cijena izbjegavaju se dupliciranja, posebno u odnosu na diskonte, rabate, količine i razinu trgovine. Kada su navedeni uvjeti zadovoljeni, navode se sljedeći čimbenici za koje se mogu provesti prilagodbe:

(a) Fizička svojstva

Prilagodba se provodi za razlike fizičkih svojstava dotičnog proizvoda. Veličina prilagodbe odgovara razumnoj procjeni tržišne vrijednosti razlike.

(b) Uvozna davanja i neizravni porezi

Prilagodba se provodi za uobičajenu vrijednost za iznose koji odgovaraju uvoznim troškovima ili neizravnim porezima obračunatim za istovjetan proizvod i za materijale fizički ugrađene u njega, a kada je takav proizvod namijenjen potrošnji u zemlji izvoznici i koje nisu naplaćene ili vraćene za proizvod izvezen u Uniju.

(c) Diskonti, rabati i količinski popusti

Prilagodba se provodi za razlike u iznosima diskonta i rabata, uključujući one odobrene zbog količinskih razlika, ako su valjano kvantificirane i izravno vezane uz konkretnu prodajnu transakciju. Prilagodba se može također provesti za odgođene diskonte i rabate ako je zahtjev utemeljen na ustaljenoj praksi u prethodnim razdobljima, uključujući i postupanje u skladu s uvjetima koje je potrebno ispuniti kako bi se ostvarilo pravo na diskont ili rabate.

(d) Razina trgovine

- i. Prilagodba za razlike u razinama trgovine, uključujući i sve razlike do kojih može doći u prodaji proizvođača originalne opreme (OEM – Original Equipment Manufacturer) provodi se u slučaju da se, u odnosu na lanac distribucije na oba tržišta, utvrdi da je izvozna cijena, uključujući izračunanu izvoznju cijenu, na različitoj razini trgovine od uobičajene vrijednosti te da je ta razlika utjecala na usporedivost cijena koja se očituje u stalnim i očitim razlikama u djelovanju i cijenama prodavatelja za različite razine trgovine na domaćem tržištu zemlje izvoznice. Iznos prilagodbe temelji se na tržišnoj vrijednosti razlike.
- ii. Međutim, u okolnostima koje nisu predviđene u točki i., kada postojeću razliku u razini trgovine nije moguće kvantificirati radi nepostojanja relevantnih razina na domaćem tržištu zemalja izvoznica, odnosno kada se utvrdi da se određene funkcije jasno odnose na razine trgovine različite od onih koje su se koristile u usporedbi, mogu se odobriti posebne prilagodbe.

(e) Troškovi prijevoza, osiguranja, manipulacije, utovara i popratni troškovi

Prilagodba se provodi za razlike u izravno povezanim troškovima nastalim prilikom dopremanja dotičnog proizvoda iz poslovnih prostora izvoznika do nezavisnog kupca, ako su ti troškovi uključeni u naplaćene cijene. Ti troškovi uključuju prijevoz, osiguranje, manipulacije, utovar i popratne troškove.

(f) Pakiranje

Prilagodba se provodi za razlike izravno vezane za troškove pakiranja za dotični proizvod.

(g) Kredit

Prilagodba se provodi za razlike u trošku kredita odobrenog za prodaju dotičnog proizvoda, pod uvjetom da je taj čimbenik uzet u obzir kod određivanja naplaćene cijene.

(h) Troškovi postprodaje

Prilagodba se provodi za razlike u izravnim troškovima pružanja jamstva, garancije, tehničke pomoći i servisiranja, a kako je predviđeno zakonom i/ili kupoprodajnim ugovorom.

(i) Provizije

Prilagodbe se provodi za razlike u provizijama plaćenim za prodaju koja se razmatra.

Izraz „provizije” smatra se da uključuje uvećane iznose koje je primio prodavatelj proizvoda, odnosno istovjetnog proizvoda ako su poslovi tog prodavatelja slični poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije.

(j) Konverzije valuta

Ako usporedba cijena zahtijeva konverziju valuta, konverzija se obavlja po deviznom tečaju važećem na dan prodaje, osim ako je prodaja neke strane valute na terminskom tržištu izravno vezana na dotičnu izvoznju prodaju, a u tom slučaju primjenjuje se devizni tečaj po kojem se obavlja terminska prodaja. Uobičajeno, datumom prodaje smatra se datum izdavanja računa, ali može se koristiti i datum ugovora, naloga za kupnju ili potvrde naloga ako oni bolje određuju bitne uvjete prodaje. Promjene deviznih tečajeva ne uzimaju se u obzir, a izvoznicima se odobrava 60 dana kako bi iskazali promjenu deviznog tečaja koju su pretrpjeli tijekom razdoblja istrage.

(k) Ostali čimbenici

Prilagodba se može provesti također i za razlike u drugim čimbenicima koji nisu predviđeni točkama od (a) do (j) ako se pokaže da utječu na usporedivost cijena u skladu s ovim stavkom, a posebno ako kupci stalno plaćaju drukčije cijene na domaćem tržištu radi razlike u tim čimbenicima.

D DAMPINŠKA MARŽA

11. Ovisno o odgovarajućim odredbama o primjerenoj usporedbi cijena, postojanje dampinških marži dok traje ispitni postupak uobičajeno se utvrđuje na temelju usporedbe ponderirane prosječne uobičajene vrijednosti i ponderiranog prosjeka cijena svih izvoznih transakcija u Uniji, odnosno usporedbom pojedinačnih uobičajenih vrijednosti i pojedinačnih izvoznih cijena u Uniju za svaku pojedinu transakciju. Međutim, uobičajena vrijednost utvrđena na temelju ponderiranog prosjeka može se uspoređivati s cijenama svih pojedinačnih izvoznih transakcija u Uniju ako postoji struktura izvoznih cijena koja znatno odstupa za različite kupce, regije ili razdoblja, kao i ako metode navedene u prvoj rečenici ovog stavka ne bi u potpunosti odrazile razinu primijenjenog dampinga. Ovaj stavak ne isključuje korištenje uzoraka u skladu s člankom 17.

12. Dampinška marža je iznos za koji uobičajena vrijednost premašuje izvoznu cijenu. Ako dampinške marže variraju, izračunava se ponderirana prosječna dampinška marža.

Članak 3.

Utvrđivanje štete

1. Sukladno ovoj Uredbi, izraz „šteta”, ako nije drukčije navedeno, znači materijalna šteta industriji Unije, prijetnja materijalne štete industriji Unije ili materijalno zaostajanje u razvoju industrije, te se tumači sukladno odredbama ovog članka.

2. Šteta se utvrđuje na temelju pozitivnih dokaza i obuhvaća objektivno ispitivanje:

(a) obujma dampinškog uvoza i učinka dampinškog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Unije; i

(b) posljedični utjecaj dampinškog uvoza na industriju Unije.

3. S obzirom na obujam dampinškog uvoza, razmatra se je li došlo do značajnog porasta dampinškog uvoza, u apsolutnom iznosu ili relativno u odnosu na proizvodnju ili potrošnju u Uniji. U vezi s učinkom dampinškog uvoza na cijene, razmatra se je li dampinškim uvozom došlo do značajnog sniženja cijene u usporedbi s cijenom istovjetnog proizvoda industrije Unije, odnosno je li takav uvoz na drugi način utjecao na sniženje cijene u velikoj mjeri, odnosno spriječio rast cijene u velikoj mjeri, a do kojega bi inače došlo. Jedan ili nekoliko navedenih čimbenika ne moraju nužno biti odlučujući.

4. Ako se nad uvozom proizvoda iz više od jedne zemlje istodobno provodi antidampinški ispitni postupak, učinak takvih uvoza kumulativno se ocjenjuje jedino ako je utvrđeno da:

(a) dampinška marža utvrđena u odnosu na uvoze iz svake od zemalja pojedinačno viša je od *de minimis* marže definirane u članku 9. stavku 3. i da obujam uvoza iz svake od zemalja nije zanemariv; i

(b) kumulativna procjena učinaka uvoza primjerena je s obzirom na uvjete konkurencije između uvoznih proizvoda i uvjete konkurencije između uvoznih proizvoda i istovjetnih proizvoda Unije.

5. Ispitni postupak o učincima dampinškog uvoza na dotičnu industriju Unije uključuje i procjenu svih relevantnih gospodarskih čimbenika i pokazatelja koji utječu na stanje u toj proizvodnji, uključujući i činjenicu da je proizvodnja još uvijek u procesu oporavka od učinaka prethodnog dampinga ili subvencioniranja; veličinu stvarne dampinške marže; stvaran i potencijalan pad prodaje, dobiti, proizvodnje, udjela na tržištu, produktivnosti, povrata od ulaganja i iskorisćenosti kapaciteta; čimbenika koji utječu na cijene Unije; stvarne i potencijalne negativne učinke na tijekove novca, zalihe, zaposlenost, plaće, rast, sposobnost povećanja kapitala i ulaganja. Taj popis nije konačan, a jedan ili nekoliko navedenih čimbenika ne moraju nužno biti odlučujući.

6. Na temelju svih relevantnih dokaza predstavljenih u vezi sa stavkom 2. mora se dokazati da dampinški uvoz nanosi štetu u smislu ove Uredbe. Konkretno, to podrazumijeva dokazivanje da su obujam uvoza i/ili razine cijena utvrđeni sukladno stavku 3. odgovorni za učinak na industriju Unije, a kako je predviđeno stavkom 5., i da je taj učinak prisutan u mjeri koja se može smatrati značajnom.

7. Ispituju se također i svi ostali čimbenici, osim dampinškog uvoza, koji istodobno nanose štetu industriji Unije kako bi se osiguralo da šteta koju nanese ti drugi čimbenici ne bude pripisana dampinškom uvozu prema stavku 6. U tom pogledu mogu se razmatrati čimbenici koji uključuju: obujam i cijene uvoznih proizvoda koji se ne prodaju po dampinškim cijenama, smanjenje potražnje ili promjene strukture potrošnje, ograničavajuću trgovinsku praksu i konkurenciju između proizvođača trećih zemalja i proizvođača Unije, razvoj tehnologije te izvozne rezultate i produktivnost industrije Unije.

8. Učinak dampinškog uvoza procjenjuje se u odnosu na proizvodnju proizvođača industrije Unije istovjetnog proizvoda ako dostupni podaci omogućuju zasebnu identifikaciju te proizvodnje na temelju kriterija kao što su proizvodni postupak, prodaja i dobit proizvođača. Ako zasebna identifikacija proizvodnje nije moguća učinci dampinškog uvoza procjenjuju se ispitivanjem proizvodnje najbliže grupe ili raspona proizvoda, a koji obuhvaćaju istovjetan proizvod za koji je moguće dobiti potrebne podatke.

9. Utvrđivanje prijetnje materijalne štete temelji se na činjenicama, a ne na običnom navodu, pretpostavci ili dalekoj mogućnosti. Promjena okolnosti koja bi mogla dovesti do situacije u kojoj bi damping prouzročio štetu mora biti jasno predviđena i neminovna.

Pri utvrđivanju postojanja prijetnje materijalne štete, trebaju se razmatrati čimbenici kao što su:

- (a) značajna stopa rasta dampinškog uvoza na tržište Unije koja ukazuje na vjerojatnost značajnog rasta uvoza;
- (b) dostatno slobodno raspoloživi kapaciteti izvoznika, odnosno neminovan i značajan rast kapaciteta koji ukazuje na vjerojatnost znatnog rasta dampinškog izvoza u Uniju, vodeći pritom računa o raspoloživosti drugih izvoznih tržišta koja mogu prihvatiti dodatne izvoze;
- (c) ulazi li uvoz po cijenama koje bi u znatnoj mjeri snizile cijene ili spriječile rast cijena do kojega bi inače došlo, te bi vjerojatno povećale potražnju za daljnjim uvozom;
- (d) zalihe proizvoda nad kojim se provodi ispitni postupak.

Ni jedan od gore navedenih čimbenika, gledan zasebno, ne može nužno biti odlučujući, ali ukupno gledajući, razmatrani čimbenici moraju dovesti do zaključka da je daljnji dampinški izvoz neizbježan i da će, ako se ne poduzmu zaštitne mjere, nastati materijalna šteta.

Članak 4.

Definicija industrije Unije

1. Za potrebe ove Uredbe, pojam „industrija Unije” tumači se tako da se odnosi na proizvođače Unije u cjelini istovjetnih proizvoda ili na one od njih čija ukupna proizvodnja proizvoda predstavlja većinski dio ukupne proizvodnje Unije tih proizvoda, a kako je definirano člankom 5. stavkom 4., osim:

- (a) ako su proizvođači povezani s izvoznima ili uvoznima, ili su sami uvoznici proizvoda po navodno dampinškim cijenama, pojam „industrija Unije” može se tumačiti tako da se odnosi na preostale proizvođače;
- (b) u iznimnim okolnostima područje Unije može se, za potrebe dotične proizvodnje, podijeliti na dva ili više konkurentna tržišta, a proizvođači unutar svakog tržišta mogu se promatrati kao zasebna proizvodnja ako:
 - i. proizvođači unutar tog tržišta prodaju sveukupnu ili gotovo sveukupnu proizvodnju svojih dotičnih proizvoda na tom tržištu; i

- ii. potražnju na tom tržištu u značajnoj mjeri ne podmiruju proizvođači dotičnog proizvoda smješteni drugdje u Uniji.

U tim okolnostima može se utvrditi postojanje štete čak i ako većinski dio ukupne industrije Unije nije oštećen, pod uvjetom da postoji koncentracija dampinškog uvoza na izolirano tržište te pod uvjetom da je dampinški uvoz uzrok štete proizvođačima ili gotovo cijeloj proizvodnji unutar tog tržišta.

2. Za potrebe stavka 1. smatra se da su proizvođači povezani s uvoznicima ili izvoznicima samo ako:

- (a) jedan od njih, izravno ili neizravno, kontrolira drugoga; ili
- (b) treća osoba, izravno ili neizravno, kontrolira obojicu; ili
- (c) oni zajedno, izravno ili neizravno, kontroliraju treću osobu, pod uvjetom da postoji osnova za vjerovanje ili sumnju da je učinak odnosa takav da utječe na dotičnog proizvođača tako da se ponaša različito od nepovezanih proizvođača.

Za potrebe ovog stavka, smatra se da jedan proizvođač kontrolira drugoga ako je prvi pravno ili operativno može ograničavati ili upravljati drugim.

3. Ako se industrija Unije tumači tako da se odnosi na proizvođače određene regije, izvoznici ili vlada koji dodjeljuju subvencije koje se mogu kompenzirati imaju mogućnosti ponuditi preuzimanje obveza u skladu s člankom 8. u pogledu dotične regije. U takvim slučajevima, pri ocjeni interesa Unije za mjere, uzima se u obzir interes regije. Ako se pravovaljano ne ponudi odgovarajuće preuzimanje obveza ili ako se primjenjuju prilike utvrđene člankom 8. stavcima 9. i 10., moguće je uvesti privremenu ili konačnu pristojbu u pogledu Unije kao cjeline. U takvim slučajevima pristojbe se mogu ograničiti, ako je moguće, na određene proizvođače ili izvoznike.

4. Na ovaj se članak primjenjuju odredbe članka 3. stavka 8.

Članak 5.

Pokretanje postupka

1. Osim kako je predviđeno stavkom 6., ispitni postupak radi utvrđivanja postojanja, stupnja i učinka navodnog dampinga pokreće se na temelju pisane pritužbe fizičke ili pravne osobe, ili udruženja koje nema pravnu osobnost, a koje djeluje u ime industrije Unije.

Pritužba se može podnijeti Komisiji ili državni članici koja ga dostavlja Komisiji. Komisija državama članicama dostavlja presliku svih primljenih pritužbi. Smatra se da je pritužba podnesena prvog radnog dana nakon što se isporuči Komisiji preporučenom poštom ili izda potvrda o primitku od strane Komisije.

Ako, u slučaju izostanka pritužbe, država članica posjeduje dostatne dokaze o dampingu i o šteti nanesej proizvodnji Unije, te dokaze odmah dostavlja Komisiji.

2. Zahtjev iz stavka 1. sadržava dostatne dokaze o postojanju dampinga, šteti i uzročno-posljedičnoj vezi između navodnog dampinškog uvoza i navodne štete. Pritužba sadržava podatke, a koji su razumno raspoloživi podnositelju pritužbe, o sljedećem:

- (a) naziv podnositelja pritužbe i opis obujma i vrijednosti proizvodnje Unije istovjetnog proizvoda podnositelja pritužbe. Ako se pisana pritužba podnosi u ime industrije Unije, u pritužbi se navodi industrija u čije se ime podnosi pritužba putem popisa svih poznatih proizvođača Unije istovjetnih proizvoda (ili udruženja proizvođača Unije istovjetnog proizvoda) i, u mjeri u kojoj je moguće, opis obujma i vrijednosti proizvodnje Unije istovjetnih proizvoda koji otpada na te proizvođače;

- (b) puni opis navodnog dampinškog uvoza, naziv dotične zemlje ili zemalja podrijetla i/ili izvoza, naziv svih poznatih izvoznika ili stranog proizvođača i popis svih osoba za koje je poznato da uvoze dotični proizvod;
- (c) cijene po kojima se dotični proizvod prodaje kada je namijenjen potrošnji na domaćem tržištu zemlje, odnosno zemalja podrijetla (ili, ako je prikladno, cijene po kojima se proizvod prodaje iz zemlje, odnosno zemalja podrijetla ili izvoza trećoj zemlji, odnosno zemljama ili izračunana vrijednost proizvoda) i izvozne cijene, odnosno, ako je prikladno, cijene po kojima se proizvod prvi put preprodaje nezavisnom kupcu u Uniji;
- (d) promjene obujma navodnog dampinškog uvoza, učinka tih uvoza na cijene istovjetnog proizvoda na tržištu Unije i učinka uvoza na industriju Unije, a kako to pokazuju relevantni čimbenici i pokazatelji koji se odnose na stanje industrije Unije, kao što je navedeno u članku 3. stavcima 3. i 5.

3. Komisija ispituje, u mjeri u kojoj je moguće, točnost i primjerenost dokaza podnesenih u zahtjevu, a kako bi utvrdila da postoje dostatni dokazi koji opravdavaju pokretanje ispitnog postupka.

4. Ispitni postupak prema stavku 1. pokreće se samo ako se utvrdi, na temelju ispitivanja stupnja potpore ili protivljenja pritužbi proizvođača istovjetnog proizvoda u Uniji, da su zahtjev podnijeli proizvođači Unije, odnosno da se podnosi u njihovo ime. Smatra se da je zahtjev podnijela industrija Unije ili da je podnesen u njezino ime ako ga podupiru oni proizvođači Unije čija ukupna proizvodnja čini više od 50 % ukupne proizvodnje istovjetnog proizvoda, kojega proizvodi taj dio industrije Unije koji bilo podupire ili se protivi zahtjevu. Međutim, ispitni postupak se ne pokreće ako na proizvođače Unije koji podržavaju zahtjev otpada manje od 25 % ukupne proizvodnje istovjetnog proizvoda proizvedenog od strane industrije Unije.

5. Do donošenja odluke o pokretanju ispitnog postupka, nadležna državna tijela izbjegavaju objavljivanje pritužbe kojom se traži pokretanje ispitnog postupka. Međutim, nakon primitka ispravno dokumentirane pritužbe i prije pokretanja ispitnog postupka, obavještava se vladu zemlje izvoznice.

6. Ako u posebnim okolnostima, Komisija odluči pokrenuti ispitni postupak bez primitka pisane pritužbe industrije Unije ili u njezino ime, ispitni se postupak pokreće na temelju dostatnih dokaza o postojanju dampinga, štete ili uzročno-posljedične veze, čime se opravdava pokretanje postupka, a kako je opisano u stavku 2. Nakon što je odlučila o potrebi za pokretanjem takvog ispitnog postupka, Komisija o tome šalje informacije državama članicama.

7. Istodobno se u odluci o tome hoće li se pokrenuti postupak ili ne razmatraju i dokazi o dampingu i o šteti. Pritužba se odbija ako dokazi, bilo o dampingu ili o šteti, nisu dostatni da bi opravdali postupanje sa slučajem. Postupak se ne pokreće protiv zemalja čiji uvoz predstavlja niži udio na tržištu od 1 % osim ako na te zemlje zajedno otpada 3 % ili više potrošnje u Uniji.

8. Pritužba se može povući prije pokretanja postupka i u tom se slučaju smatra da niti nije podnesen.

9. Ako je očito da postoje dostatni dokazi koji opravdavaju pokretanje postupka, Komisija započinje postupak u roku od 45 dana od dana podnošenja pritužbe i objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*. Ako podneseni dokazi nisu dostatni o tome se obavještava podnositelja pritužbe u roku od 45 dana od dana kada je Komisiji podnesena pritužba. Komisija državama članicama pruža informacije o svojoj analizi pritužbe i to obično u roku od 21 dan nakon dana kada je Komisiji podnesena pritužba.

10. Obavijest o pokretanju postupka najavljuje pokretanje ispitnog postupka, navodi dotični proizvod i zemlje, sažetak primljenih podataka, kao i da sve relevantne podatke treba dostaviti Komisiji.

Navodi i rokove u kojima se zainteresirane stranke mogu objaviti, predstaviti svoja stajališta u pisanom obliku i dostaviti podatke, a ako ta stajališta i te podatke treba uzeti u obzir tijekom ispitnog postupka. Također navodi rokove u kojima zainteresirane stranke mogu zatražiti da ih Komisija sasluša u skladu s člankom 6. stavkom 5.

11. Komisija savjetuje izvoznike, uvoznike i predstavnike udruženja izvoznika ili uvoznika za koje zna da se na njih odnosi, kao i zemlju podrijetla i/ili izvoznika i podnositelja o pokretanju postupka te, vodeći računa o zaštiti povjerljivih podataka, dostavlja puni tekst pisane pritužbe iz stavka 1. poznatim izvoznicima i vlastima zemlje podrijetla i/ili izvoza, i stavlja ga na raspolaganje drugim uključenim zainteresiranim strankama na zahtjev. Ako je broj uključenih izvoznika posebno velik, pisana pritužba se može dostaviti samo nadležnim tijelima zemlje podrijetla i/ili izvoza ili relevantnim trgovinskim udruženjima.

12. Antidampinški ispitni postupak ne ometa postupak carinjenja.

Članak 6.

Ispitni postupak

1. Nakon pokretanja postupka, Komisija, djelujući u suradnji s državama članicama, započinje ispitni postupak na razini Unije. Ispitni postupak ujedno pokriva i damping i štetu, a oboje se ispituje istodobno.

Za potrebe reprezentativnog nalaza, odabire se ispitno razdoblje, a koje kad se radi o dampingu uobičajeno pokriva ispitno razdoblje ne kraće od šest mjeseci odmah po pokretanju ispitnog postupka.

Podaci u vezi razdoblja nakon ispitnog razdoblja uobičajeno se ne uzimaju u obzir.

2. Strankama, koje prime upitnik koji se koristi u antidampinškom ispitnom postupku, daje se najmanje 30 dana za odgovor. Rok za izvoznike računa se od datuma primitka upitnika, a koji se u tu svrhu smatra primljenim jedan tjedan od dana kada je poslan stranci koja odgovara ili je proslijeđen odgovarajućem diplomatskom predstavniku zemlje podrijetla i/ili izvoza. Može se odobriti produljenje tridesetodnevnog razdoblja vodeći pritom računa o rokovima ispitnog postupka pod uvjetom da stranka obrazloži razloge takvog produljenja u smislu svojih posebnih okolnosti.

3. Komisija može zatražiti od država članica da dostave podatke, a države članice poduzimaju sve potrebne korake kako bi udovoljile tim zahtjevima.

Komisiji dostavljaju tražene podatke zajedno s rezultatima svih provedenih inspekcija, provjera ili ispitivanja.

Ako se radi o podacima od općeg interesa ili ako je država članica zatražila dostavu takvih podataka, Komisija ih dostavlja državama članicama pod uvjetom da nisu povjerljivi, a u slučaju da jesu, dostavlja sažetke koji nisu povjerljivi.

4. Komisija može zatražiti od država članica da provedu sve potrebne provjere i inspekcije, posebno među uvoznicima, trgovcima i proizvođačima Unije, kao i da provedu ispitne postupke u trećim zemljama pod uvjetom da dotična poduzeća pristanu i da je vlada dotične zemlje službeno obaviještena i da se ne protivi.

Države članice poduzimaju sve potrebne korake kako bi udovoljile zahtjevima Komisije.

Službenicima Komisije dopušteno je, ako to traži Komisija ili država članica, pomagati službenicima država članica u obavljanju njihovih zadaća.

5. Zainteresirane stranke, koje su postale poznate u skladu s člankom 5. stavkom 10., saslušavaju se ako su, u rokovima propisanim u obavijesti objavljenj u *Službenom listu Europske unije*, zatražile pisanim putem da budu saslušane, a koji pokazuje da su one zainteresirane stranke koje bi mogle biti pogođene rezultatima postupka i da postoje posebni razlozi zašto ih se treba saslušati.

6. Pruža se mogućnost, na zahtjev, uvoznicima, izvoznicima, predstavnicima vlade zemlje izvoznika i podnositeljima zahtjeva koji su postali poznati u skladu s člankom 5. stavkom 10., da se sastanu sa strankama koje imaju suprotne interese, kako bi se mogla prezentirati oprečna stajališta te ponuditi pobijajući dokazi.

U pružanju ovih mogućnosti voditi se računa o potrebi očuvanja povjerljivosti i pogodnosti za stranke.

Ni jedna stranka nije obvezna prisustvovati sastanku, a neprisustvovanje sastanku ne dovodi u pitanje slučaj te stranke.

Komisija uzima u obzir podatke usmeno iznesene prema ovom stavku u mjeri u kojoj su oni naknadno potvrđeni pisanim putem.

7. Podnositelji zahtjeva, uvoznici i izvoznici i udruženja koja ih predstavljaju, kao i udruge korisnika i potrošača, a koji su postali poznati u skladu s člankom 5. stavkom 10., kao i predstavnici zemlje izvoznice mogu, na pisani zahtjev, pregledati sve podatke koje je Komisiji dostavila stranka u ispitnom postupku, a različite od internih dokumenata koje pripremaju nadležna tijela Unije ili njezinih država članica, a koji su relevantni za predstavljanje njihovih slučajeva i koji nisu povjerljivi u smislu članka 19. te se koriste u ispitnom postupku.

Navedene stranke mogu odgovoriti na podatke, a njihovi se komentari uzimaju u obzir ako su u odgovoru dovoljno argumentirani.

8. Osim u slučajevima iz članka 18., u mjeri u kojoj je moguće, ispituje se točnost podataka koje su dostavile zainteresirane stranke i na kojima se temelje nalazi u mjeri u kojoj je moguće.

9. Kad god je moguće, za postupke pokrenute prema članku 5. stavku 9., ispitni postupak završava u roku od jedne godine. U svakom slučaju, navedeni ispitni postupci završavaju u roku od 15 mjeseci od pokretanja postupka u skladu sa zaključcima donesenim prema članku 8. za preuzimanje obveze ili sa zaključcima donesenim prema članku 9. za konačnu mjeru.

Članak 7.

Privremene mjere

1. Privremene se mjere mogu uvesti ako:

- (a) je pokrenut postupak u skladu s člankom 5.;
- (b) je o tome dana obavijest, a zainteresiranim je strankama pružena primjerena mogućnost dostave podataka i komentara u skladu s člankom 5. stavkom 10.;
- (c) je prethodno pozitivno utvrđen damping kojim je nanesena šteta za industriju Unije;
- (d) je radi zaštite interesa Unije potrebno djelovati kako bi se spriječila šteta.

Privremene se mjere uvode najranije 60 dana od pokretanja postupka i najkasnije devet mjeseci od pokretanja postupka.

2. Iznos privremene antidampinške pristojbe ne prelazi dampinšku maržu, koja je prethodno utvrđena, ali koji je niži od tog iznosa ako je taj niži iznos dostatan kako bi se uklonila šteta za industriju Unije.

3. Privremene se pristojbe osiguravaju jamstvom, a puštanje dotičnih proizvoda u slobodni promet u Uniji uvjetuje se davanjem jamstva.

4. Komisija donosi privremene mjere u skladu s postupkom iz članka 15. stavka 4.

5. Ako država članica traži hitno djelovanje Komisije i ako su zadovoljeni uvjeti iz stavka 1., Komisija, u roku od najviše pet radnih dana od primitka zahtjeva, odlučuje o uvođenju privremene antidampinške pristojbe.

6. Privremene antidampinške pristojbe mogu se uvesti na rok od šest mjeseci te produžiti za daljnja tri mjeseca ili se mogu uvesti na devet mjeseci. Međutim, mogu se produžiti ili uvesti na rok od devet mjeseci samo ako izvoznici, koji predstavljaju značajan postotak navedene trgovine, to traže ili se ne protive nakon što ih obavijesti Komisija.

Članak 8.

Preuzimanje obveza

1. Ako se utvrdi privremeno postojanje dampa i štete, Komisija može u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 15. stavka 2. prihvatiti zadovoljavajuće dobrovoljne ponude za preuzimanje obveze koje podnese izvoznik za reviziju cijena ili prestanak izvoza po dampinškim cijenama, ako je uvjerena da se štetni učinci dampa time uklanjaju.

U tom slučaju, i sve dok je preuzeta obveza na snazi, privremene pristojbe koje je Komisija uvela u skladu s člankom 7. stavkom 1., odnosno konačne pristojbe uvedene u skladu s člankom 9. stavkom 4., ovisno o slučaju, ne primjenjuju se na odgovarajući uvoz dotičnog proizvoda koji su proizvela društva iz odluke Komisije o prihvaćanju preuzimanja obveza, kako je zadnje izmijenjena.

Povećanje cijene prema preuzetoj obvezi nije više nego što je potrebno za uklanjanje dampinške marže i treba biti manje od dampinške marže ako je takvo povećanje cijene dostatno da se ukloni šteta za industriju Unije.

2. Komisija može predložiti preuzimanje obveze, ali ni jedan izvoznik nije obavezan prihvatiti preuzimanje obveza. Činjenica da izvoznici ne nude preuzimanje obveza ili ne prihvaćaju prijedloge za preuzimanje obveza ne utječe ni na jedan način na razmatranje slučaja.

Međutim, može se utvrditi da postoji veća vjerojatnost ostvarenja prijetnje nanošenja štete ako se dampinški uvoz nastavi. Preuzimanje obveza izvoznika ne traži se niti prihvaća prije prethodnog pozitivnog utvrđivanja dampa i nanesene štete.

Osim u iznimnim okolnostima, preuzimanje obveza ne može se ponuditi prije završetka razdoblja tijekom kojega se mogu podnijeti prigovori prema članku 20. stavku 5.

3. Ponuđena preuzimanja obveza ne moraju se prihvatiti ako se prihvaćanje smatra nepraktičnim, kao na primjer, ako je broj stvarnih ili potencijalnih izvoznika prevelik, ili iz drugih razloga, uključujući razloge opće politike. Dotičnom izvozniku mogu se obrazložiti razlozi odbijanja ponude za preuzimanjem obveze, te im se daje prilika da o tome iznesu svoje primjedbe. Razlozi odbijanja navode se u konačnoj odluci.

4. Stanke koje nude preuzimanje obveze trebaju dostaviti verziju te obveze koja nije povjerljive prirode, a kako bi se ista mogla staviti na raspolaganje zainteresiranim strankama u ispitnom postupku.

5. Ako se preuzete obveze prihvate, ispitni postupak se prekida. Komisija ispitni postupak prekida u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 3.

6. Ako se ponuđeno preuzimanje obveza prihvati, ispitni postupak o dampusu i šteti se uobičajeno dovršava. U tom slučaju, ako se donese negativna odluka o dampusu ili o šteti, preuzeta obveza automatski prestaje važiti, osim u slučajevima kada takva odluka velikim dijelom ovisi o preuzetoj obvezi. U tim slučajevima, može se zatražiti zadržavanje preuzete obveze tijekom razumnog razdoblja.

U slučaju da se donese pozitivna odluka o dampuingu i šteti, preuzeta obveza se nastavlja u skladu s dogovorenim uvjetima i odredbama ove Uredbe.

7. Od svih izvoznika, od kojih je prihvatila ponuđeno preuzimanje obveza, Komisija traži periodičko dostavljanje podataka u vezi ispunjenja tih obveza, te dozvolu za provjeru relevantnih podataka. Nepoštivanje ovih zahtjeva tumači se kao kršenje preuzete obveze.

8. Ako se prihvati preuzimanje obveza od određenih izvoznika tijekom ispitnog postupka, za potrebe članka 11., smatra se da obveze stupaju na snagu od dana kada je ispitni postupak zaključen za zemlju izvoznicu.

9. U slučaju kršenja preuzetih obveza ili u slučaju da se neka od strana koje se preuzele obveze povuče iz preuzetih obveza, ili u slučaju da Komisija povuče prihvaćanje preuzete obveze, iz prihvaćene preuzete obveze povlači se Odlukom ili Uredbom Komisije, ovisno o slučaju, a automatski se primjenjuje privremena pristojba koju je uvela Komisija u skladu s člankom 7. ili konačna pristojba koja je uvedena u skladu s člankom 9. stavkom 4. pod uvjetom da je dotičnom izvozniku pružena mogućnost iznošenja primjedaba, osim u slučaju da se izvoznik povuče iz preuzimanja obveza. Ako odluči povući prihvaćanje preuzete obveze, Komisija pruža informacije državama članicama.

Svaka zainteresirana stranka ili država članica može dostaviti podatke kojima, prima facie, dokazuju kršenje preuzetih obveza. Naknadna ocjena o tome je li došlo do kršenja preuzetih obveza ili ne, donosi se uobičajeno u roku od šest mjeseci, ali ni u kojem slučaju nakon osam mjeseci od dana podnošenja valjano argumentiranog zahtjeva.

Komisija može zatražiti pomoć nadležnih tijela država članica u praćenju preuzetih obveza.

10. Privremene pristojbe mogu se uvesti u skladu s člankom 7. na temelju najboljih podataka koji su na raspolaganju, ako postoji razlog za vjerovanje da se krši preuzeta obveza odnosno, u slučaju kršenja preuzete obveze ili povlačenja iz iste, ako ispitni postupak koji je vodio k preuzimanju obveze nije završen.

Članak 9.

Završetak bez uvođenja mjera; uvođenje konačnih pristojba

1. Ako se pritužba povuče, postupak se može završiti, osim ako je završetak protivan interesu Unije.

2. Ako su zaštitne mjere nepotrebne, ispitni postupak ili postupci se završavaju. Komisija ispitni postupak završava u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 3.

3. Za postupke pokrenute prema članku 5. stavku 9. uobičajeno se šteta smatra zanemarivom ako je tržišni udio uvoza manji od iznosa utvrđenih u članku 5. stavku 7. Za isti postupak, dolazi do završetka ako se utvrdi da je dampinška marža niža od 2 %, izražena u postotku izvozne cijene, pod uvjetom da se završava samo postupak ako je marža ispod 2 % za pojedinačne izvoznike, ali oni ostaju u postupku i može ih se ponovno ispitati u kasnijoj reviziji postupka koja se provodi za dotičnu zemlju u skladu s člankom 11.

4. Ako činjenice, kako su konačno utvrđene, dokazuju postojanje dampainga i nastalu štetu, i ako je potrebno djelovati kako bi se zaštitili interesi Unije u skladu s člankom 21., Komisija, djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 3., uvodi konačnu antidampinšku pristojbu. Ako su na snazi privremene pristojbe, Komisija pokreće taj postupak najkasnije mjesec dana prije isteka takvih pristojbi.

Iznos antidampinške pristojbe ne prelazi utvrđeni iznos utvrđene dampinške marže, ali trebao bi biti manji od marže ako je taj manji iznos dostatan za uklanjanje štete za industriju Unije.

5. Antidampinška pristojba uvodi se u odgovarajućim iznosima u svakom pojedinačnom slučaju, na nediskriminacijskoj osnovi, na uvoze proizvoda iz svih izvora za koje je utvrđeno da su pod dampingom i koji nanose štetu, osim na uvoze iz onih izvora koji su prihvatili preuzimanje obveza prema uvjetima iz ove Uredbe.

Uredba kojom se uvode antidampinške mjere navodi pristojbu za svakog od dobavljača ili, ako je to nepraktično, za svaku dotičnu zemlju dobavljača. Dobavljači koji se pravno razlikuju od ostalih dobavljača ili koji su pravno različiti od države, za potrebe utvrđivanja pristojbe mogu se smatrati jedinstvenim subjektom. Radi primjene ovog podstavka, u obzir se mogu uzeti čimbenici poput postojanja strukturalnih ili organizacijskih veza između dobavljača i države ili između dobavljača, nadzora ili materijalnog utjecaja države u smislu određivanja cijena i proizvodnje, ili gospodarske strukture zemlje dobavljača.

6. Ako je Komisija, u skladu s člankom 17. ograničila ispitni postupak, antidampinška pristojba, koja se primjenjuje na uvoz od izvoznika ili proizvođača koji su se javili u skladu s člankom 17., a koji nisu obuhvaćeni ispitnim postupkom, ne prelazi ponderiranu prosječnu dampinšku maržu utvrđenu za stranke u uzorku, neovisno o tome je li uobičajena vrijednost za iste utvrđena na temelju članka 2. stavaka od 1. do 6. ili članka 2. stavka 7. točke (a).

Za potrebe ovog stavka, Komisija zanemaruje nula i *de minimis* marže, kao i marže utvrđene u okolnostima iz članka 18.

Pojedinačne pristojbe primjenjuju se na uvoze svakog uvoznika ili proizvođača kojem je odobren individualni pristup, a kako je propisano člankom 17.

Članak 10.

Retroaktivnost

1. Privremene mjere i konačne antidampinške pristojbe primjenjuju se samo na proizvode koji uđu u slobodni promet nakon što je mjera, donesena sukladno članku 7. stavku 1. ili članku 9. stavku 4., ovisno o slučaju, stupila na snagu, i uz izuzeća utvrđena ovom Uredbom.

2. Ako je u primjeni privremena pristojba, a konačno utvrđene činjenice pokazuju postojanje dampinga i štete, Komisija odlučuje, bez obzira na to hoće li biti uvedena konačna antidampinška pristojba ili ne, o udjelu privremene pristojbe koju konačno treba naplatiti.

Za te potrebe, „šteta” ne uključuje materijalno zaostajanje u uspostavljanju industrije Unije, kao niti prijetnju materijalne štete, osim ako se utvrdi da bi se ona, u slučaju izostanka privremenih mjera, razvila u materijalnu štetu. U svim drugim slučajevima koji uključuju prijetnju ili zaostajanje, privremeni se iznosi napuštaju, a konačne pristojbe se mogu uvesti tek od datuma kada se konačno utvrdi prijetnja ili materijalno zaostajanje.

3. Ako je konačna antidampinška pristojba viša od privremene pristojbe, razlika se ne ubire. Ako je konačna pristojba niža od privremene pristojbe, pristojba se obračunava ponovno. Ako je konačno utvrđivanje negativno, privremena mjera se ne potvrđuje.

4. Konačna antidampinška pristojba može se uvesti za proizvode koji su ušli u potrošnju najviše 90 dana prije datuma primjene privremenih mjera, ali ne prije početka ispitnog postupka, pod uvjetom da:

(a) se uvozi evidentiraju u skladu s člankom 14. stavkom 5.;

(b) dotičnim uvoznicima Komisija je dala mogućnost za iznošenje mišljenja;

- (c) za dotični proizvod postoji povijest dampinga tijekom dužeg razdoblja, odnosno uvoznik je bio svjestan ili je trebao biti svjestan, postojanja dampinga što se tiče razine dampinga i štete za koju se tvrdi, odnosno ustanovi da je nanesena; i
- (d) osim razine uvoza koja je nanijela štetu tijekom istrage, došlo je do dodatnog značajnog povećanja uvoza, koje će, s obzirom na rokove, obujam i ostale okolnosti, vjerojatno u ozbiljnoj mjeri ugroziti pozitivan učinak konačne antidampinške pristojbe koja se mora primijeniti.

5. U slučajevima kršenja ili povlačenja iz preuzetih obveza mogu se uvesti konačne pristojbe na robu koja je ušla u slobodni promet najviše 90 dana prije primjene prijevremenih mjera, pod uvjetom da se uvozi evidentiraju u skladu s člankom 14. stavkom 5. i da se retroaktivna ocjena ne primjenjuje na uvoze koji su ušli prije kršenja ili povlačenja iz preuzetih obveza.

Članak 11.

Trajanje, revizija nakon isteka mjere i povrati

1. Antidampinška mjera ostaje na snazi samo tijekom razdoblja i, u mjeri u kojoj je potrebno kako bi se suzbio damping koji nanosi štetu.
2. Konačna antidampinška mjera istječe pet godina od uvođenja ili pet godina od datuma zadnje revizije mjere koja pokriva damping i štetu, osim ako je revizijom utvrđeno da bi istjecanje mjere vjerojatno dovelo do nastavka ili ponavljanja dampinga i štete. Revizija se pokreće na inicijativu Komisije, na zahtjev proizvođača Unije ili u njihovo ime, a ostaje na snazi do završetka te revizije.

Revizija se pokreće ako zahtjev sadržava dostatne dokaze da bi istekom mjera vjerojatno došlo do nastavka ili ponavljanja dampinga i štete. Vjerojatnost se može, na primjer, pokazati dokazivanjem nastavljanja dampinga i štete, odnosno dokazivanjem da je uklanjanje štete posljedica, djelomično ili jedino, postojanja mjera ili dokazivanjem da su okolnosti izvoznika ili uvjeti na tržištu takvi da ukazuju na vjerojatnost daljnjeg štetnog dampinga.

U provedbi ispitnih postupaka prema ovom stavku, izvoznici, uvoznici, predstavnici zemlje izvoznice i proizvođači Unije imaju mogućnost pojačati, odbaciti ili komentirati pitanja iznesena u revizijskom zahtjevu, a zaključci se donose uzimajući u obzir sve relevantne i propisno dokumentirane dokaze prezentirane u vezi s pitanjem je li vjerojatno ili ne da bi se istekom mjera, damping i šteta nastavili ili ponovili.

Obavijest o skorom isteku mjera objavljuje se u *Službenom listu Europske unije* u odgovarajuće vrijeme u zadnjoj godini tijekom razdoblja primjene mjera kako je definirano ovim stavkom. Nakon toga, proizvođači Unije, u roku od najviše tri mjeseca prije kraja petogodišnjeg razdoblja, imaju pravo podnijeti revizijski zahtjev u skladu sa drugim podstavkom. Obavijest o najavi stvarnog isteka mjera prema ovom članku također se objavljuje.

3. Moguće je također revidirati i potrebu za daljnjom primjenom uvedenih mjera, ako je opravdano, na inicijativu Komisije, na zahtjev države članice ili, pod uvjetom da je isteklo razumno razdoblje od najmanje godinu dana od uvođenja konačne mjere, na zahtjev izvoznika, uvoznika ili proizvođača Unije koji sadržava dostatne dokaze koji potkrepljuju potrebu za privremenom revizijom.

Privremena se revizija pokreće ako zahtjev sadržava dostatne dokaze da više nije potreban nastavak primjene mjere da bi se uklonio učinak dampinga i/ili da nastavak ili ponavljanje štete nije vjerojatno ako se mjera ukloni ili izmijeni, odnosno da postojeća mjera nije ili nije više dostatna kako bi suzbila damping koji nanosi štetu.

U provedbi ispitnih postupka prema ovom članku Komisija može, između ostalog, razmotriti jesu li se znatno promijenile okolnosti u pogledu dampainga i štete ili postižu li se postojećim mjerama željeni rezultati u uklanjanju prethodno utvrđene štete prema članku 3. U tom pogledu, uzima se u obzir konačno utvrđivanje svih relevantnih i propisno dokumentiranih dokaza.

4. Revizija se također provodi s ciljem utvrđivanja pojedinačnih dampinških marži za nove izvoznike u dotičnoj zemlji izvoznici, a koji nisu, tijekom ispitnog postupka na temelju kojeg su donesene mjere, izvozili proizvode.

Revizija se pokreće ako novi izvoznik ili proizvođač može dokazati da nije povezan s nekim od izvoznika ili proizvođača u zemlji izvoznici na koju se za taj proizvod primjenjuju antidampinške mjere, kao i da stvarno izvozi u Uniju nakon razdoblja ispitnog postupka ili ako može dokazati postojanje neopozive ugovorne obveze izvoza značajne količine u Uniju.

Nakon što su proizvođači Unije imali priliku iznijeti svoje primjedbe, revizija za novog izvoznika pokreće se i provodi ubrzanim tempom. Uredba Komisije kojom se pokreće postupak, ukida pristojbu koja je na snazi za dotičnog novog izvoznika tako da se izmijeni uredba kojom je pristojba uvedena, a da se uvozi evidentiranje u skladu s člankom 14. stavkom 5. kako bi se osigurala retroaktivna naplata antidampinških pristojba od dana pokretanja revizije u slučaju da revizija završi određivanjem dampainga za tog uvoznika.

Odredbe ovog stavka ne primjenjuju se ako su pristojbe uvedene prema članku 9. stavku 6.

5. Odgovarajuće odredbe ove Uredbe u vezi postupaka i vođenja ispitnog postupka, osim odredbi koje se odnose na rokove, primjenjuju se na sve postupke revizije koji se provode prema stavcima 2., 3. i 4.

Revizije koje se provode prema stavcima 2. i 3. provode se u žurnom postupku i uobičajeno završavaju u roku od 12 mjeseci od datuma pokretanja. U svim slučajevima, revizije koje se provode prema stavcima 2. i 3. zaključuju se u roku od 15 mjeseci od pokretanja.

Revizije koje se provode prema stavku 4. u svim slučajevima završavaju u roku od devet mjeseci od datuma njihovog pokretanja.

Ako se pokreće revizija prema stavku 2. dok je još revizija prema stavku 3. u tijeku u istom postupku, revizija prema stavku 3. završava istodobno s revizijom prema stavku 2.

Ako ispitni postupak ne završi u rokovima iz drugog, trećeg i četvrtog podstavka, mjere:

- istječu u ispitnim postupcima prema stavku 2.,
- istječu u slučaju ispitnog postupka koji se provodi prema stavcima 2. i 3. usporedno, ako je ispitni postupak prema stavku 2. pokrenut za vrijeme trajanja revizije prema stavku 3. u istom postupku, odnosno ako su revizije započele istodobno, ili
- ostaju neizmijenjene u ispitnim postupcima prema stavcima 3. i 4.

Obavijest, koja najavljuje stvarno istjecanje ili zadržavanje mjera prema ovom stavku, objavljuje se u *Službenom listu Europske unije*.

6. Revizije u skladu s ovim člankom pokreće Komisija. Komisija odlučuje hoće li ili ne pokrenuti revizije prema stavku 2. ovog članka u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 15. stavka 2. Nakon što subjekt ili država članica preda zahtjev kojim se opravdava pokretanje revizije u skladu sa stavcima 3. i 4. ovog članka, a Komisija dovrši svoju analizu tog zahtjeva, ili nakon što Komisija sama utvrdi da bi trebalo preispitati potrebu za nastavkom primjene mjera, Komisija također pruža informacije državama članicama.

Ako je to opravdano revizijama, mjere se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 3. stavljaju izvan snage ili zadržavaju u skladu sa stavkom 2. ovog članka ili stavljaju izvan snage, zadržavaju ili izmjenjuju u skladu sa stavcima 3. i 4. ovog članka.

Ako se mjere ukidaju za pojedinačne izvoznike, a ne za zemlju u cjelini, ti izvoznici ostaju podložni postupku i mogu, automatski biti ponovo ispitani u naknadnoj reviziji koja se za tu zemlju provodi prema ovom članku.

7. Ako je na kraju razdoblja primjene mjera u tijeku revizija mjere prema stavku 3., a kako je definirano stavkom 2., revizija pokriva i okolnosti iz stavka 2.

8. Neovisno o stavku 2., uvoznik može zatražiti povrat naplaćenih pristojba ako se pokaže da je dampinška marža, na temelju koje su plaćene pristojbe, ukinuta ili snižena na razinu koja je ispod razine pristojbe koja je na snazi.

Uvoznik podnosi zahtjev Komisiji radi povrata antidampinške pristojbe. Zahtjev se podnosi putem države članice na teritoriju koje se proizvodi puštaju u slobodni promet, u roku od šest mjeseci od datuma kada su nadležna tijela valjano utvrdila iznos konačnih pristojba koje treba ubrati ili datuma kada je donesena konačna odluka o prikupljanju iznosa osiguranih putem privremenih pristojba. Države članice odmah proslijeđuju zahtjev Komisiji.

Zahtjev za povratom smatra se valjano potkrijepljenim dokazima samo ako sadržava točne podatke o traženom iznosu povrata antidampinških pristojba i kompletnu carinsku dokumentaciju u vezi izračuna i plaćanja tog iznosa. Također uključuje dokaze o uobičajenim vrijednostima i izvoznim cijenama u Uniju tijekom reprezentativnog razdoblja za izvoznike, odnosno proizvođače na kojega se primjenjuje pristojba. U slučajevima kada uvoznik nije povezan s dotičnim izvoznikom ili proizvođačem i podaci nisu odmah raspoloživi, ili kada izvoznik ili proizvođač ne želi dati podatke uvozniku, zahtjev sadržava izjavu izvoznika ili proizvođača da je dampinška marža snižena ili ukinuta, a kako je navedeno u ovom članku, a da će relevantni dokazi koji to potkrepljuju biti dostavljeni Komisiji. Ako izvoznik ili proizvođač ne dostave te dokaze u razumnom roku, zahtjev se odbija.

Komisija odlučuje o tome hoće li i u kojoj mjeri odobriti zahtjev, ili može odlučiti, u bilo kojem trenutku, o pokretanju privremene revizije, a koristi podatke i nalaze te revizije, koja se provodi u skladu s odredbama koje se primjenjuju na takve revizije, kako bi utvrdila je li i u kojoj mjeri povrat opravdan. Nakon što dovrši svoju analizu zahtjeva, Komisija pruža informacije državama članicama.

Povrati pristojba uobičajeno se obavljaju u roku od 12 mjeseci, a u ni jednom slučaju po isteku više od 18 mjeseci od datuma kada je uvoznik proizvoda koji podliježe antidampinškoj pristojbi podnio zahtjev za povratom, valjano potkrijepljen dokazima.

Države članice uobičajeno plaćanje odobrenog povrata obavljaju u roku od 90 dana od odluke Komisije.

9. U svim ispitnim postupcima za reviziju ili povrat koji se provode prema ovom članku, Komisija, pod uvjetom da se okolnosti nisu promijenile, primjenjuje istu metodologiju koju je primijenila u ispitnom postupku koji je doveo do pristojbe, vodeći pritom računa o članku 2., a posebno o stavcima 11. i 12. tog članka, kao i o članku 17.

10. U svim ispitnim postupcima koji se provode prema ovom članku Komisija ispituje pouzdanost izvoznih cijena u skladu s člankom 2. Međutim, ako se donese odluka o izračunu izvozne cijene u skladu s člankom 2. stavkom 9., Komisija računa cijenu bez odbijanja iznosa naplaćenih antidampinških pristojba ako je dostavljen dokaz iz kojeg se može zaključiti da je pristojba valjano uključena u preprodajne cijene i naknadne prodajne cijene u Uniji.

Članak 12.

Apsorpcija

1. Ako industrija Unije ili neka druga zainteresirana strana, uobičajeno u roku od dvije godine od stupanja mjera na snagu, dostavi dostatne podatke koji pokazuju da je nakon početnog razdoblja ispitnog postupka i prije odnosno nakon uvođenja mjera došlo do snižavanja izvoznih cijena, odnosno da nije bilo kretanja ili da su kretanja preprodajnih cijena ili naknadnih prodajnih cijena uvezenog proizvoda u Uniji nedostatna, Komisija može ponovno otvoriti ispitni postupak kako bi ispitala je li mjera imala učinka na gore navedene cijene. Nakon što zainteresirana strana dostavi dostatne podatke kojima se opravdava pokretanje ispitnog postupka, a Komisija dovrši svoju analizu tih podataka, Komisija pruža informacije državama članicama.

Ispitni postupak se može ponovo pokrenuti, pod uvjetima utvrđenima u prvom podstavku, na inicijativu Komisije ili na zahtjev države članice.

2. Tijekom ponovnog ispitnog postupka prema ovom članku, izvoznici, uvoznici i proizvođači Unije daju se mogućnost da pojašne situaciju u vezi preprodajnih cijena i naknadnih prodajnih cijena. Ako se zaključi da je mjera trebala dovesti do kretanja tih cijena, tada se, radi uklanjanja prethodno utvrđene štete u skladu s člankom 3., izvozne cijene ponovo ocjenjuju u skladu s člankom 2. te se ponovno izračunava dampinška marža kako bi uzela u obzir ponovno ocijenjene izvozne cijene. Ako se smatra da su zadovoljeni uvjeti iz članka 12. stavka 1. radi pada izvoznih cijena koji se dogodio nakon početnog razdoblja ispitnog postupka i prije njega, odnosno nakon uvođenja mjera, dampinška marža se može ponovno izračunati kako bi se uzele u obzir niže izvozne cijene.

3. Ako ponovljeni ispitni postupak prema ovom članku pokaže povećanje dampinga, Komisija može, u skladu s novim nalazima o izvoznim cijenama, izmijeniti mjere koje su na snazi, djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 3. Iznos antidampinške pristojbe, uvedene prema ovom članku, ne prelazi dvostruki iznos pristojbe uvedene na početku.

4. Odgovarajuće odredbe članka 5. i članka 6. primjenjuju se na sve ponovljene ispitne postupke koji se provode prema ovom članku, osim ako se ispitni postupci provode u žurnom postupku i tada se uobičajeno zaključuju u roku od šest mjeseci od pokretanja ispitnog postupka. U svakom slučaju, ponovljeni ispitni postupci uvijek završavaju u roku od devet mjeseci od pokretanja ponovljenog ispitnog postupka.

Ako ponovljeni ispitni postupak ne završi u rokovima navedenim u prvom podstavku, mjere se ne mijenjaju. Obavijest koja najavljuje zadržavanje mjera prema ovom stavku objavljuje se u *Službenom listu Europske unije*.

5. Navodne izmjene uobičajene vrijednosti uzimaju se u obzir prema ovom članku ako se Komisiji stave na raspolaganje podaci o revidiranoj uobičajenoj vrijednosti i valjano potkrijepljeni dokazi u rokovima utvrđenim u obavijesti o pokretanju ispitnog postupka. Ako ispitni postupak podrazumijeva ponovno ispitivanje uobičajene vrijednosti, na uvoze se može primijeniti evidentiranje u skladu s člankom 14. stavkom 5. do okončanja ispitnog postupka.

Članak 13.

Izbjegavanje mjera

1. Antidampinške pristojbe uvedene prema ovoj Uredbi mogu se proširiti i na uvoze iz trećih zemalja istovjetnih proizvoda, bilo neznatno izmijenjenih ili ne, ili na uvoze neznatno izmijenjenih istovjetnih proizvoda iz zemlje na koju se mjere primjenjuju ili na njihove dijelove, ako se mjere koje su na snazi izbjegavaju.

Antidampinške pristojbe, koje ne prelaze preostalu antidampinšku pristojbu uvedenu u skladu s člankom 9. stavkom 5., mogu se proširiti na uvoze iz društava koje koriste pojedinačne pristojbe u zemljama na koje se mjere primjenjuju, ako se mjere koje su na snazi izbjegavaju.

Izbjegavanja mjera definira se kao promjena strukture trgovine između trećih zemalja i Unije ili između pojedinačnih društava u zemlji na koju se mjere primjenjuju i Unije, a koja proizlazi iz prakse, obrade ili rada za koji ne postoji dostatni valjani uzrok ili ekonomska opravdanost osim uvođenje pristojbe, a ako postoji dokaz o šteti ili da su preostali učinci pristojbe narušeni u smislu cijena i/ili količina istovjetnog proizvoda i ako postoji dokaz o dampingu u odnosu na uobičajene vrijednosti koje su ranije uspostavljene za istovjetni proizvod, ako je potrebno u skladu s odredbama članka 2.

Praksa, obrada ili rad iz trećeg podstavka, među ostalim, uključuju:

- (a) neznatnu modifikaciju dotičnog proizvoda kako bi on dobio drugi carinski broj, a na koji se obično ne primjenjuju mjere, pod uvjetom da modifikacija ne mijenja njegova osnovna obilježja;
- (b) slanje proizvoda na koji se primjenjuju mjere preko trećih zemalja;
- (c) reorganizaciju strukture i kanala prodaje u zemlji na koju se primjenjuju mjere od strane izvoznika i proizvođača kako bi se po mogućnosti njihovi proizvodi izvozili u Uniju putem proizvođača koji koriste pojedinačnu stopu pristojbe koja je niža od one koja se primjenjuje na proizvode proizvođača;
- (d) u okolnostima navedenim u stavku 2., sklapanje dijelova postupcima sklapanja u Uniji ili u trećoj zemlji.

2. Smatra se da se postupkom sklapanja u Uniji ili u trećoj zemlji izbjegavaju mjere koje su na snazi ako:

- (a) postupak je započeo ili je bitno povećan od, ili neposredno prije, pokretanja antidampinškog ispitnog postupka, a dijelovi za sklapanje su iz zemlje na koju se primjenjuju mjere; i
- (b) dijelovi predstavljaju 60 % ili više od ukupne vrijednosti dijelova sastavljenih proizvoda, osim što se u niti jednom slučaju ne smatra izbjegavanjem mjera je kada dodana vrijednost na dijelovima, tijekom postupka sastavljanja ili dovršavanja, predstavlja više od 25 % troškova proizvodnje; i
- (c) preostali učinci pristojbe su narušeni u smislu cijena i/ili količina sastavljenih istovjetnih proizvoda i postoji dokaz o dampingu u odnosu na uobičajene vrijednosti ranije utvrđene za istovjetne ili slične proizvode.

3. Ispitni postupci pokreću se prema ovom članku na inicijativu Komisije ili na zahtjev države članice ili zainteresirane stranke na temelju dostatnih dokaza o čimbenicima utvrđenim u stavku 1. Postupci se pokreću uredbom Komisije koja također može sadržavati uputu carinskim tijelima da uvoz uvjetuje evidentiranjem sukladno članku 14. stavku 5. ili traženjem jamstava. Nakon što zainteresirana strana ili država članica preda zahtjev kojim se opravdava pokretanje ispitnog postupka, a Komisija dovrši svoju analizu tog zahtjeva, ili nakon što Komisija sama utvrdi da postoji potreba za pokretanjem ispitnog postupka, Komisija pruža informacije državama članicama.

Ispitne postupke provodi Komisija. Komisiji mogu pomagati carinska tijela, a ispitni postupak završava se u roku od devet mjeseci.

Ako činjenice, kako su konačno utvrđene, opravdavaju produljenje mjera, to obavlja Komisija djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 3. Produljenje stupa na snagu na dan kada je evidentiranje prema članku 14. stavku 5. postalo obvezno ili na dan kada se zatraže jamstva. Relevantne postupovne odredbe ove Uredbe o pokretanju i vođenju ispitnog postupka primjenjuju se u skladu s ovim člankom.

4. Uvozi ne podliježu evidentiranju prema članku 14. stavku 5. ili mjerama, ako njima trguju društva koja koriste izuzeća.

Zahtjevi za izuzećima, valjano potkrijepljeni dokazima, dostavljaju se u rokovima uspostavljenima uredbom Komisije koja pokreće ispitni postupak.

Ako se praksa, obrada ili rad za izbjegavanje mjera odvija izvan Unije, proizvođačima dotičnog proizvoda koji mogu dokazati da nisu povezani s proizvođačem na kojega se primjenjuju mjere i za koje se utvrdi da nisu uključeni u izbjegavanje mjera, kako je definirano u stavcima 1. i 2., mogu se odobriti izuzeća.

Ako se praksa, obrada ili rad za izbjegavanje mjera odvija unutar Unije, uvoznici koji mogu dokazati da nisu povezani s proizvođačima na koje se primjenjuju mjere, mogu se odobriti izuzeća.

Ta izuzeća dodjeljuju se odlukom Komisije te ostaju na snazi u razdoblju i pod uvjetima koji su tamo utvrđeni. Nakon što dovrši svoju analizu, Komisija pruža informacije državama članicama.

Pod uvjetom da su zadovoljeni uvjeti iz članka 11. stavka 4. izuzeća se mogu također odobriti nakon završetka ispitnog postupka koji vodi k produljenju mjera.

Pod uvjetom da je istekla najmanje jedna godina od produljenja mjera, i u slučaju da je broj stranaka koje traže ili bi mogle tražiti izuzeće značajan, Komisija može odlučiti o pokretanju revizije produljenja mjera. Revizija se provodi u skladu s odredbama članka 11. stavka 5., a kako se primjenjuju na reviziju na temelju članka 11. stavku 3.

5. Ništa u ovom članku ne sprečava uobičajenu primjenu odredbi o carinskim pristojbama koje su na snazi.

Članak 14.

Opće odredbe

1. Privremene ili konačne antidampinške pristojbe uvode se putem uredbe, a ubiru ih države članice u obliku, prema navedenoj stopi i drugim uvjetima utvrđenim u uredbi o uvođenju pristojba. Pristojbe se ubiru neovisno od carinskih pristojba, poreza i drugih uvoznih davanja.

Proizvod ne podliježe i antidampinškim i kompenzacijskim pristojbama s ciljem rješavanja jedne i iste situacije koja proizlazi iz dampainga ili subvencioniranja izvoza.

2. Uredbe kojima se uvode privremene ili konačne antidampinške pristojbe, i uredbe ili odluke kojima se prihvaća preuzimanje obveza ili okončanje ispitnih postupaka ili postupaka objavljuju se u *Službenom listu Europske unije*.

Uredbe ili odluke sadržavaju posebno, vodeći računa o zaštiti povjerljivih podataka, imena izvoznika, ako je moguće, ili uključenih zemalja, opis proizvoda i sažetak činjenica i razmatranja u vezi subvencije i određivanja štete. U svakom slučaju, preslika uredbe ili odluke šalje se poznatim zainteresiranim strankama. Odredbe ovog stavka primjenjuju se, *mutatis mutandis*, na revizije.

3. Posebne odredbe, posebno u vezi zajedničke definicije pojma podrijetla, a kako su sadržane u Uredbi (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, mogu se donijeti prema ovoj Uredbi.

4. U interesu Unije, mjere koje su uvedene u skladu s ovom Uredbom mogu se obustaviti odlukom Komisije na razdoblje od devet mjeseci, u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 15. stavka 2. Komisija može produljiti tu obustavu na daljnje razdoblje do najviše jedne godine, djelujući u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 15. stavka 2.

Mjere se mogu obustaviti samo ako se uvjeti na tržištu privremeno promijene u mjeri da se šteta vjerojatno ne bi ponovo vratila kao posljedica obustave a pod uvjetom da je industriji Unije pružena mogućnost iznošenja primjedaba i da su te primjedbe uzete u obzir. Ako razlog za obustavu više nije primjenjiv, mjere se mogu u svakom trenutku ponovno uvesti u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 15. stavka 2.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269, 10.10.2013., str. 1.).

5. Komisija, nakon što je pravodobno obavijestila države članice, može narediti carinskim tijelima da poduzmu odgovarajuće mjere evidentiranja uvoza tako da se na taj uvoz mjere mogu naknadno primijeniti od datuma takve evidencije. Na zahtjev proizvođača Unije, koji sadržava dostatne dokaze za opravdanje mjera, uvozi mogu podlijeći evidenciranju. Evidentiranje se propisuje uredbom koja navodi ciljeve mjera i, ako je primjenjivo, procijenjeni iznos budućih obveza. Evidentiranje se primjenjuje na uvoze u razdoblju od devet mjeseci najviše.

6. Države članice izvješćuju Komisiju svaki mjesec o uveznoj trgovini proizvodima na koje se primjenjuje ispitni postupak i mjere, kao i o iznosu pristojba naplaćenih prema ovoj Uredbi.

7. Ne dovodeći u pitanje stavak 6. Komisija može zatražiti od država članica, za svaki slučaj posebno, da dostave podatke potrebne za praćenje učinkovitosti primjene mjera. U tom pogledu primjenjuju se odredbe članka 6. stavaka 3. i 4. Na sve podatke koje dostave države članice prema ovom članku primjenjuju se odredbe članka 19. stavka 6.

Članak 15.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže Odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
4. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 4.
5. Prema članku 3. stavku 5. Uredbe (EU) br. 182/2011 u kojem se navodi mogućnost primjene pisanog postupka za donošenje konačnih mjera u skladu sa stavkom 3. ovog članka ili za odlučivanje o pokretanju ili nepokretanju revizija radi isteka mjera u skladu s člankom 11. stavkom 6. ove Uredbe taj postupak prekida se bez rezultata ako, u roku koji utvrđuje predsjednik, on to odluči ili to zahtijeva većina članova odbora, kako je definirano u članku 5. stavku 1. Uredbe (EU) br. 182/2011. Kod primjene pisanog postupka u drugim slučajevima kada je u odboru održana rasprava o nacrtu mjere, takav postupak prekida se bez rezultata ako, u roku koji utvrdi predsjednik, on to odluči ili to zahtijeva većina članova odbora. Kod primjene pisanog postupka u drugim slučajevima kada u odboru nije održana rasprava o nacrtu mjere, takav postupak prekida se bez rezultata ako, u roku koji utvrdi predsjednik, on to odluči ili to zahtijeva barem četvrtina članova odbora.
6. Odbor može razmotriti bilo koje pitanje u odnosu na primjenu ove Uredbe, koje je postavila Komisija ili na zahtjev države članice. Države članice mogu zatražiti informacije i mogu razmjenjivati stajališta u odboru ili izravno s Komisijom.

Članak 16.

Posjeti radi provjere

1. Ako smatra prikladnim, Komisija ide u posjete kako bi pregledala evidencije uvoznika, izvoznika, trgovaca, zastupnika, trgovinskih udruženja i organizacija, kako bi provjerila dostavljene podatke o dampingu i šteti. U slučaju izostanka točnog i pravodobnog odgovora Komisija može odabrati da neće obaviti posjet radi provjere.

2. Komisija može provesti ispitne postupke u trećim zemljama ako je potrebno, a pod uvjetom da dobije suglasnost dotičnih poduzeća, da obavijesti zemlju o kojoj se radi i da se ona ne protivi ispitnom postupku. Čim dobije suglasnost dotičnog poduzeća Komisija obavještava nadležna tijela zemlje izvoza o imenima i adresama poduzeća koje treba posjetiti i dogovorenim datumima.
3. Dotična poduzeća se obavještava o prirodi podataka za provjeru tijekom posjeta i o svim daljnjim podacima koje treba dostaviti tijekom posjeta, iako time ne isključuje zahtjeve tijekom provjere za daljnjim podacima koje se može pružiti s obzirom na primljene podatke.
4. Komisiji, u ispitnim postupcima koji se provode prema stavcima 1., 2. i 3. pomažu službenici onih država članica koje to zatraže.

Članak 17.

Odabir uzorka

1. U slučajevima kada je broj podnositelja zahtjeva, izvoznika ili uvoznik, vrsta proizvoda ili transakcija velik, ispitni postupak može se ograničiti na razuman broj stranaka, proizvoda ili transakcija korištenjem statistički valjanih uzoraka na temelju raspoloživih podataka u vrijeme odabira ili na najveći reprezentativni obujam proizvodnje, prodaje ili izvoza koji se razumno može ispitati u raspoloživom razdoblju.
2. Komisija odabire stranke, vrstu proizvoda ili transakcija prema ovom članku, iako se prednost daje odabiru uzorka u savjetovanju s, i uz pristanak, dotičnih stranaka, pod uvjetom da su stranke poznate i da su dale na raspolaganje dovoljno podataka u roku od tri tjedna od pokretanja ispitnih postupka, a kako bi se omogućio odabir reprezentativnog uzorka.
3. U slučajevima kada je, u skladu s ovim člankom, ispitni postupak ograničen, pojedinačna dampinška marža izračunava se za svakog izvoznika ili proizvođača koji nije inicijalno odabran, a koji podnese potrebne podatke u rokovima predviđenim ovom Uredbom, osim ako je broj izvoznika ili proizvođača toliko velik da bi pojedinačna ispitivanja bila bespotrebno teška te bi sprečavala pravovremeni završetak ispitnog postupka.
4. Ako je odlučeno odabrati uzorke i postoji određeni stupanj nesuradnje određenih ili svih odabranih stranaka, a koji bi mogao značajno utjecati na ishod ispitnog postupka, moguće je odabrati novi uzorak.

Međutim, ako i dalje postoji značajna razina nesuradnje ili nema dovoljno vremena za odabir novog uzorka, primjenjuju se odgovarajuće odredbe članka 18.

Članak 18.

Nesuradnja

1. U slučajevima u kojima zainteresirana stranka odbija pristup ili na neki drugi način ne pruža potrebne podatke u rokovima iz ove Uredbe, ili ako znatno ometa ispitni postupak, privremeni ili konačni nalazi, pozitivni ili negativni, mogu se donijeti na temelju raspoloživih podataka.

Ako se utvrdi da je zainteresirana stranka dostavila lažne ili obmanjujuće podatke, podaci se zanemaruju, a mogu se koristiti raspoloživi podaci.

Zainteresiranim strankama trebaju biti jasne posljedice nesuradnje.

2. Uskraćivanje odgovora u elektroničkom obliku ne smatra se nesuradnjom, pod uvjetom da zainteresirana stranka pokaže da bi dostavljanje odgovora u traženom obliku predstavljalo dodatno opterećenje ili neopravdani dodatni trošak.

3. Ako podaci koje dostavi zainteresirana stranka nisu idealni u svim pogledima, oni se ipak ne smiju zanemariti, pod uvjetom da nedostaci nisu takvi da uzrokuju nepotrebne teškoće u donošenju razumno točnog nalaza, kao i da su pravovaljano i odgovarajuće dostavljeni i da se mogu provjeriti, a da je stranka djelovala najbolje što je mogla.

4. Ako se dokazi ili podaci ne prihvate, o razlozima neprihvatanja odmah se obavještava stranka koja ih je dostavila, te joj se daje mogućnost dostavljanja daljnjih obrazloženja u navedenim rokovima. Ako se obrazloženja smatraju nezadovoljavajućima, razlozi odbijanja tih dokaza ili podataka se objavljuju i daju kod objavljivanja nalaza.

5. Ako se razmatranja, uključujući i ona o uobičajenoj vrijednosti, temelje na odredbama stavka 1., uključujući podatke dostavljene u zahtjevu, oni se, ako je primjenjivo i s obzirom na rokove ispitnog postupka, provjeravaju usporedbom s raspoloživim podacima iz drugih neovisnih izvora, kao što su na primjer, cjenici, službene statistike o uvozu i carinskim povratima, kao i podaci primljeni od drugih zainteresiranih stranaka tijekom ispitnog postupka.

Podaci mogu uključivati odgovarajuće podatke vezane uz svjetsko tržište ili druga reprezentativna tržišta, ako je potrebno.

6. Ako zainteresirana stranka ne surađuje, ili surađuje samo djelomično tako da se time relevantni podaci uskraćuju, rezultati ispitnog postupka mogu biti manje povoljni za stranku nego da je surađivala.

Članak 19.

Povjerljivost

1. Sa svim podacima koji su po svojoj prirodi povjerljivi (na primjer, jer bi njihovo objavljivanje davalo znatne komparativne prednosti konkurentu ili bi imalo značajne štetne učinke na osobu koja daje podatke ili na osobu od koje je osoba koja daje podatke primila podatke), ili koje stranke u ispitnom postupku pružaju na povjerljivoj osnovi, nadležna tijela postupaju kao s takvima, ako postoji osnovanost takvog zahtjeva.

2. Zainteresirane stranke koje daju povjerljive podatke dužne su dostaviti sažetke tih podataka koji nisu povjerljivi. Sažetci su dovoljno detaljni kako bi omogućili razumijevanje suštine podataka dostavljenih kao povjerljivih. U iznimnim okolnostima, stranke mogu navesti da podaci nisu podobni za sažimanje. U tim iznimnim okolnostima, potrebno je dostaviti izjavu s razlozima zašto nije moguće podatke sažeti.

3. Ako se smatra da zahtjev za povjerljivošću nije osnovan i ako pružatelj podataka ne želi staviti podatke na raspolaganje ili odobriti njihovo objavljivanje bilo u općem ili sažetom obliku, podaci se mogu zanemariti osim ako se može potvrditi na zadovoljavajući način iz odgovarajućeg izvora da su podaci ispravni. Zahtjevi za povjerljivošću ne odbacuju se proizvoljno.

4. Ovim člankom ne isključuje se objava općih podataka od strane tijela Unije, a posebno razloga na kojima se temelje odluke donesene prema ovoj Uredbi, niti objava dokaza na koje se oslanjaju tijela Unije u mjeri u kojoj je potrebno objasniti razloge sudskih postupaka. Kod objave treba voditi računa o legitimnim interesima dotičnih stranaka kako se ne bi otkrile njihove poslovne i državne tajne.

5. Komisija i države članice, ili njihovi dužnosnici, ne otkrivaju podatke koje prime prema ovoj Uredbi, a za koje je pružatelj podatka zatražio povjerljivo postupanje, bez posebnog odobrenja pružatelja podatka. Razmjene podataka između Komisije i država članica ili interni dokumenti koje pripreme tijela Unije ili njenih država članica ne otkrivaju se osim kako je posebno predviđeno ovom Uredbom.

6. Podaci primljeni prema ovoj Uredbi koriste se samo za potrebe za koje su zatraženi.

Ova odredba ne isključuje korištenje podataka primljenih u kontekstu ispitnog postupka radi pokretanja drugog ispitnog postupka u okviru istog postupka u vezi istog istovjetnog proizvoda.

Članak 20.

Objava podataka

1. Podnositelji pritužbi, uvoznici i izvoznici i njihove predstavničke udruge, i zemlja izvoza mogu zatražiti objavu pojedinosti na kojima se temelje osnovne činjenice i razmatranja na temelju kojih su uvedene privremene mjere. Zahtjevi za objavom podnose se u pisanom obliku odmah nakon uvođenja privremenih mjera, a objava je pisana u najranijem mogućem roku nakon toga.

2. Stranke navedene u stavku 1. mogu zatražiti konačnu objavu osnovnih činjenica i razmatranja na temelju kojih se namjerava preporučiti uvođenje konačnih mjera ili okončanje ispitnog postupka ili postupka bez uvođenja mjera, pritom vodeći posebno računa o objavi podataka i rasprava koje su različite od onih korištenih za privremene mjere.

3. Zahtjevi za konačnom objavom, kako je definirano stavkom 2., upućuju se Komisiji u pisanom obliku, a dostavljaju se, u slučajevima kada se uvodi privremena pristojba, u roku od najviše mjesec dana od objave uvođenja te pristojbe. Ako privremena pristojba nije uvedena, stranke imaju mogućnost zatražiti konačnu objavu u rokovima koje odredi Komisija.

4. Konačna objava daje se u pisanom obliku. Objava se daje, uz dužan oprez zbog zaštite povjerljivih podataka, u najkraćem mogućem roku a, uobičajeno, najmanje mjesec dana prije pokretanja postupaka navedenih u članku 9. Ako Komisija ne može objaviti određene činjenice ili razmatranja u to vrijeme, objavljuje ih najranije moguće nakon tog roka.

Objava ne isključuje niti jednu naknadnu odluku koju može donijeti Komisija, ali ako je odluka utemeljena na različitim činjenicama i razmatranjima, one se objavljuju u najkraćem mogućem roku.

5. Nakon konačne objave, prigovori se uzimaju u obzir samo ako su primljeni unutar razdoblja koje je odredila Komisija za svaki pojedinačni slučaj, vodeći računa o žurnosti pitanja, a koje nije kraće od deset dana. Kraće razdoblje može se odrediti kad god kad je potrebno dati dodatnu konačnu objavu.

Članak 21.

Interes Unije

1. Odluka o tome treba li intervenirati u interesu Unije treba se temeljiti na procjeni svih različitih interesa u cjelini, uključujući interese domaće proizvodnje, korisnika i potrošača. Odluke prema ovom članku donose se samo ako je svim strankama dana mogućnost iznošenja stavova prema stavku 2. U ispitivanjima uzima se posebno u obzir potreba za uklanjanjem učinaka štetnog subvencioniranja koji narušava trgovinu i ponovno uspostavljanje učinkovite konkurencije. Mjere, utvrđene na temelju nalaza o subvencioniranju i šteti, se ne mogu primjenjivati ako tijela, na temelju svih podnesenih podataka, mogu jasno zaključiti da primjena tih mjera nije u interesu Unije.

2. Radi uspostave zdrave osnove na kojoj tijela, u donošenju odluke o tome je li ili ne uvođenje mjera u interesu Unije, mogu uzeti u obzir sva mišljenja i sve podatke, podnositelji zahtjeva, uvoznici i njihove predstavničke udruge, predstavnički korisnici i predstavničke organizacije potrošača mogu, u rokovima navedenim u obavijesti o pokretanju ispitnog postupka za utvrđivanje antidampinske pristojbe, se javiti i dostaviti podatke Komisiji. Podaci, ili njihovi sažeci stavljaju se na raspolaganje drugim strankama navedenim u ovom stavku, a koje imaju pravo odgovoriti na te podatke.

3. Stranke koje su postupile u skladu sa stavkom 2. mogu zatražiti da budu usmeno saslušane. Takvi se zahtjevi odobravaju ako su podneseni u rokovima iz stavka 2., kao i ako navode razloge zašto stranke trebaju biti saslušane, u smislu interesa Unije.
4. Strane koje su postupile u skladu sa stavkom 2. mogu dati primjedbe na primjenu bilo kojih privremenih pristojbi. Te se primjedbe primaju u razdoblju od 25 dana od primjene tih mjera ako ih treba uzeti u obzir i ako su one, ili njihovi odgovarajuću sažetci, dani na raspolaganje drugim strankama koje imaju pravo odgovoriti na te primjedbe.
5. Komisija pregledava podatke koji su pravilno podneseni te ispituje u kojoj su mjeri reprezentativni, a rezultati te analize, zajedno s mišljenjem o njihovoj vrijednosti, proslijeđuju se odboru iz članka 15. kao dio nacrtu mjere podnesene u skladu s člankom 9. Mišljenja izražena u odboru Komisija bi trebala uzeti u obzir pod uvjetima predviđenim Uredbom (EU) br. 182/2011.
6. Strane koje su postupile u skladu sa stavkom 2. mogu zahtijevati da im se pruže na uvid činjenice i razmatranja na temelju kojih će konačne odluke vjerojatno biti donesene. Takvi se podaci stavljaju na raspolaganje u mjeri u kojoj je to moguće te ne dovodeći u pitanje bilo koju naknadnu odluku Komisije.
7. Podaci se uzimaju u obzir samo ako ih prate stvarni dokazi koji potkrepljuju njihovu valjanost.

Članak 22.

Završne odredbe

Ova Uredba ne isključuje primjenu:

- (a) posebnih pravila utvrđenih sporazumima sklopljenim između Unije i trećih zemalja;
- (b) uredbi Unije u poljoprivrednom sektoru i Uredbe Vijeća (EZ) br. 1667/2006 ⁽¹⁾, (EZ) br. 614/2009 ⁽²⁾ i (EZ) br. 1216/2009 ⁽³⁾. Ova Uredba se primjenjuje tako da dopunjuje navedene uredbe i da izuzima sve njihove odredbe koje isključuju primjenu antidampinskih pristojbi;
- (c) posebne mjere, pod uvjetom da te mjere nisu u suprotnosti s obvezama prema Općem sporazumu o carinama i trgovini iz 1994.

Članak 23.

Izvješće

1. Komisija, uzimajući u obzir zaštitu povjerljivih informacija u smislu članka 19., Europskom parlamentu i Vijeću podnosi godišnje izvješće o primjeni i provedbi ove Uredbe. To izvješće uključuje informacije o primjeni privremenih i konačnih mjera, prekidu ispitnih postupaka bez mjera, ponovljenim ispitnim postupcima, revizijama i posjetima radi provjere te aktivnostima raznih tijela odgovornih za nadzor provedbe ove Uredbe i ispunjenje obveza koje iz nje proizlaze.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1667/2006 od 7. studenoga 2006. o glukozi i laktozi (SL L 312, 11.11.2006., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 614/2009 od 7. srpnja 2009. o zajedničkom sustavu trgovine za ovalbumin i laktalbumin (SL L 181, 14.7.2009., str. 8.).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1216/2009 od 30. studenoga 2009. o utvrđivanju trgovinskih aranžmana primjenjivih na određenu robu dobivenu preradom poljoprivrednih proizvoda (SL L 328, 15.12.2009., str. 10.).

2. Europski parlament može, u roku od jednog mjeseca nakon što Komisija podnese izvješće, pozvati Komisiju na ad hoc sastanak svog nadležnog odbora kako bi predstavila i objasnila pitanja povezana s provedbom ove Uredbe.
3. Najkasnije šest mjeseci nakon podnošenja izvješća Europskom parlamentu i Vijeću, Komisija izvješće stavlja na raspolaganje javnosti.

Članak 24.

Stavljanje izvan snage

Uredba (EZ) br. 1225/2009 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na uredbu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga II.

Članak 25.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 8. lipnja 2016.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
A.G. KOENDERS

PRILOG I.

UREDBA STAVLJENA IZVAN SNAGE I POPIS NAKNADNIH IZMJENA

Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009

(SL L 343, 22.12.2009., str. 51.)

Uredba (EU) br. 765/2012 Europskog parlamenta i Vijeća

(SL L 237, 3.9.2012., str. 1.)

Uredba (EU) br. 1168/2012 Europskog parlamenta i Vijeća

(SL L 344, 14.12.2012., str. 1.)

Uredba (EU) br. 37/2014 Europskog parlamenta i Vijeća

Samo točka 22. Priloga

(SL L 18, 21.1.2014., str. 1.)

PRILOG II.

KORELACIJSKA TABLICA

Uredba (EZ) br. 1225/2009	Ova Uredba
Članci od 1. do 4.	Članci od 1. do 4.
Članak 5. stavci od 1. do 9.	Članak 5. stavci od 1. do 9.
Članak 5. stavak 10. prva rečenica	Članak 5. stavak 10. prvi podstavak
Članak 5. stavak 10. druga i treća rečenica	Članak 5. stavak 10. drugi podstavak
Članak 5. stavci 11. i 12.	Članak 5. stavci 11. i 12.
Članak 6. stavak 1. prva i druga rečenica	Članak 6. stavak 1. prvi podstavak
Članak 6. stavak 1. treća rečenica	Članak 6. stavak 1. drugi podstavak
Članak 6. stavak 1. četvrta rečenica	Članak 6. stavak 1. treći podstavak
Članak 6. stavak 2.	Članak 6. stavak 2.
Članak 6. stavak 3. prva rečenica	Članak 6. stavak 3. prvi podstavak
Članak 6. stavak 3. druga rečenica	Članak 6. stavak 3. drugi podstavak
Članak 6. stavak 3. treća rečenica	Članak 6. stavak 3. treći podstavak
Članak 6. stavak 4. prva rečenica	Članak 6. stavak 4. prvi podstavak
Članak 6. stavak 4. druga rečenica	Članak 6. stavak 4. drugi podstavak
Članak 6. stavak 4. treća rečenica	Članak 6. stavak 4. treći podstavak
Članak 6. stavak 5.	Članak 6. stavak 5.
Članak 6. stavak 6. prva rečenica	Članak 6. stavak 6. prvi podstavak
Članak 6. stavak 6. druga rečenica	Članak 6. stavak 6. drugi podstavak
Članak 6. stavak 6. treća rečenica	Članak 6. stavak 6. treći podstavak
Članak 6. stavak 6. četvrta rečenica	Članak 6. stavak 6. četvrti podstavak
Članak 6. stavak 7. prva rečenica	Članak 6. stavak 7. prvi podstavak
Članak 6. stavak 7. druga rečenica	Članak 6. stavak 7. drugi podstavak
Članak 6. stavak 8. i 9.	Članak 6. stavak 8. i 9.
Članak 7. stavak 1. prva rečenica	Članak 7. stavak 1. prvi podstavak
Članak 7. stavak 1. druga rečenica	Članak 7. stavak 1. drugi podstavak
Članak 7. stavci od 2. do 5.	Članak 7. stavci od 2. do 5.
Članak 7. stavak 7.	Članak 7. stavak 6.
Članak 8. stavak 1. prva rečenica	Članak 8. stavak 1. prvi podstavak
Članak 8. stavak 1. druga rečenica	Članak 8. stavak 1. drugi podstavak
Članak 8. stavak 1. treća rečenica	Članak 8. stavak 1. treći podstavak
Članak 8. stavak 2. prva i druga rečenica	Članak 8. stavak 2. prvi podstavak
Članak 8. stavak 2. treća i četvrta rečenica	Članak 8. stavak 2. drugi podstavak
Članak 8. stavak 2. peta rečenica	Članak 8. stavak 2. treći podstavak

Uredba (EZ) br. 1225/2009	Ova Uredba
Članak 8. stavci 3., 4. i 5.	Članak 8. stavci 3., 4. i 5.
Članak 8. stavak 6. prva i druga rečenica	Članak 8. stavak 6. prvi podstavak
Članak 8. stavak 6. treća rečenica	Članak 8. stavak 6. drugi podstavak
Članak 8. stavci 7. i 8.	Članak 8. stavci 7. i 8.
Članak 8. stavak 9. prvi podstavak	Članak 8. stavak 9. prvi podstavak
Članak 8. stavak 9. drugi podstavak prva i druga rečenica	Članak 8. stavak 9. drugi podstavak
Članak 8. stavak 9. drugi podstavak treća rečenica	Članak 8. stavak 9. treći podstavak
Članak 8. stavak 10.	Članak 8. stavak 10.
Članak 9. stavci 1., 2. i 3.	Članak 9. stavci 1., 2. i 3.
Članak 9. stavak 4. prva rečenica	Članak 9. stavak 4. prvi podstavak
Članak 9. stavak 4. druga rečenica	Članak 9. stavak 4. drugi podstavak
Članak 9. stavak 5.	Članak 9. stavak 5.
Članak 9. stavak 6. prva rečenica	Članak 9. stavak 6. prvi podstavak
Članak 9. stavak 6. druga rečenica	Članak 9. stavak 6. drugi podstavak
Članak 9. stavak 6. treća rečenica	Članak 9. stavak 6. treći podstavak
Članak 10. stavak 1.	Članak 10. stavak 1.
Članak 10. stavak 2. prva rečenica	Članak 10. stavak 2. prvi podstavak
Članak 10. stavak 2. druga i treća rečenica	Članak 10. stavak 2. drugi podstavak
Članak 10. stavak 3.	Članak 10. stavak 3.
Članak 10. stavak 4. uvodni tekst	Članak 10. stavak 4. uvodni tekst i točke (a) i (b)
Članak 10. stavak 4. točka (a)	Članak 10. stavak 4. točka (c)
Članak 10. stavak 4. točka (b)	Članak 10. stavak 4. točka (d)
Članak 10. stavak 5.	Članak 10. stavak 5.
Članak 11. stavci od 1. do 4.	Članak 11. stavci od 1. do 4.
Članak 11. stavak 5. prvi podstavak prva rečenica	Članak 11. stavak 5. prvi podstavak
Članak 11. stavak 5. prvi podstavak druga i treća rečenica	Članak 11. stavak 5. drugi podstavak
Članak 11. stavak 5. prvi podstavak četvrta rečenica	Članak 11. stavak 5. treći podstavak
Članak 11. stavak 5. prvi podstavak peta rečenica	Članak 11. stavak 5. četvrti podstavak
Članak 11. stavak 5. drugi podstavak	Članak 11. stavak 5. peti podstavak
Članak 11. stavak 5. treći podstavak	Članak 11. stavak 5. šesti podstavak
Članak 11. stavak 6. prva, druga i treća rečenica	Članak 11. stavak 6. prvi podstavak
Članak 11. stavak 6. četvrta rečenica	Članak 11. stavak 6. drugi podstavak
Članak 11. stavak 6. peta rečenica	Članak 11. stavak 6. treći podstavak
Članak 11. stavak 7.	Članak 11. stavak 7.

Uredba (EZ) br. 1225/2009	Ova Uredba
Članak 11. stavak 8. prvi, drugi i treći podstavak	Članak 11. stavak 8. prvi, drugi i treći podstavak
Članak 11. stavak 8. četvrti podstavak prva i druga rečenica	Članak 11. stavak 8. četvrti podstavak
Članak 11. stavak 8. četvrti podstavak treća rečenica	Članak 11. stavak 8. peti podstavak
Članak 11. stavak 8. četvrti podstavak četvrta rečenica	Članak 11. stavak 8. šesti podstavak
Članak 11. stavci 9. i 10.	Članak 11. stavci 9. i 10.
Članak 12.	Članak 12.
Članak 13. stavak 1. prvi podstavak prva rečenica	Članak 13. stavak 1. prvi podstavak
Članak 13. stavak 1. prvi podstavak druga rečenica	Članak 13. stavak 1. drugi podstavak
Članak 13. stavak 1. prvi podstavak treća rečenica	Članak 13. stavak 1. treći podstavak
Članak 13. stavak 1. drugi podstavak	Članak 13. stavak 1. četvrti podstavak
Članak 13. stavci 2. i 3.	Članak 13. stavci 2. i 3.
Članak 13. stavak 4. prvi podstavak prva rečenica	Članak 13. stavak 4. prvi podstavak
Članak 13. stavak 4. prvi podstavak druga rečenica	Članak 13. stavak 4. drugi podstavak
Članak 13. stavak 4. prvi podstavak treća rečenica	Članak 13. stavak 4. treći podstavak
Članak 13. stavak 4. prvi podstavak četvrta rečenica	Članak 13. stavak 4. četvrti podstavak
Članak 13. stavak 4. drugi podstavak	Članak 13. stavak 4. peti podstavak
Članak 13. stavak 4. treći podstavak	Članak 13. stavak 4. šesti podstavak
Članak 13. stavak 4. četvrti podstavak	Članak 13. stavak 4. sedmi podstavak
Članak 13. stavak 5.	Članak 13. stavak 5.
Članak 14. stavak 1. prva i druga rečenica	Članak 14. stavak 1. prvi podstavak
Članak 14. stavak 1. treća rečenica	Članak 14. stavak 1. drugi podstavak
Članak 14. stavak 2. prva rečenica	Članak 14. stavak 2. prvi podstavak
Članak 14. stavak 2. druga, treća i četvrta rečenica	Članak 14. stavak 2. drugi podstavak
Članak 14. stavak 3.	Članak 14. stavak 3.
Članak 14. stavak 4. prva i druga rečenica	Članak 14. stavak 4. prvi podstavak
Članak 14. stavak 4. treća i četvrta rečenica	Članak 14. stavak 4. drugi podstavak
Članak 14. stavci 5., 6. i 7.	Članak 14. stavci 5., 6. i 7.
Članci 15. i 16.	Članci 15. i 16.
Članak 17. stavci 1., 2. i 3.	Članak 17. stavci 1., 2. i 3.
Članak 17. stavak 4. prva rečenica	Članak 17. stavak 4. prvi podstavak
Članak 17. stavak 4. druga rečenica	Članak 17. stavak 4. drugi podstavak
Članak 18. stavak 1. prva rečenica	Članak 18. stavak 1. prvi podstavak
Članak 18. stavak 1. druga rečenica	Članak 18. stavak 1. drugi podstavak
Članak 18. stavak 1. treća rečenica	Članak 18. stavak 1. treći podstavak

Uredba (EZ) br. 1225/2009	Ova Uredba
Članak 18. stavci od 2. do 6.	Članak 18. stavci od 2. do 6.
Članak 19. stavci od 1. do 5.	Članak 19. stavci od 1. do 5.
Članak 19. stavak 6. prva rečenica	Članak 19. stavak 6. prvi podstavak
Članak 19. stavak 6. druga rečenica	Članak 19. stavak 6. drugi podstavak
Članak 20. stavci 1., 2. i 3.	Članak 20. stavci 1., 2. i 3.
Članak 20. stavak 4. prva, druga i treća rečenica	Članak 20. stavak 4. prvi podstavak
Članak 20. stavak 4. četvrta rečenica	Članak 20. stavak 4. drugi podstavak
Članak 20. stavak 5.	Članak 20. stavak 5.
Članci 21. i 22.	Članci 21. i 22.
Članak 22.a	Članak 23.
Članak 23.	Članak 24.
Članak 24.	Članak 25.
Prilog I.	—
Prilog II.	—
—	Prilog I.
—	Prilog II.

UREDBA (EU) 2016/1037 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 8. lipnja 2016.****o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije
(kodificirani tekst)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Uredba Vijeća (EZ) br. 597/2009 ⁽³⁾ značajno je izmijenjena ⁽⁴⁾. Radi jasnoće i racionalnosti, tu bi uredbu trebalo kodificirati.
- (2) Dodatak 1.A Sporazumu o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije (dalje u tekstu: Sporazum o WTO-u), među ostalim sadržava i Opći sporazum o carinama i trgovini iz 1994. (dalje u tekstu: GATT iz 1994.), Sporazum o poljoprivredi (dalje u tekstu: Sporazum o poljoprivredi), Sporazum o provedbi članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994. i Sporazum o subvencijama i kompenzacijskim mjerama (dalje u tekstu: Sporazum o subvencijama).
- (3) Radi osiguranja pravilne i transparentne primjene pravila propisanih Sporazumom o subvencijama, jezik tog Sporazuma trebalo bi odraziti u zakonodavstvu Unije u najvećoj mogućoj mjeri.
- (4) Nadalje, primjereno je dovoljno detaljno objasniti kada treba smatrati da subvencija postoji, prema kojim načelima se protiv nje može uvesti kompenzacijska mjera (posebno je li subvencija dodijeljena specifično) i prema kojim se kriterijima izračunava iznos subvencije protiv koje se može uvesti kompenzacijska mjera.
- (5) Da bi se utvrdilo postojanje subvencije, potrebno je dokazati financijski doprinos vlade ili javnog tijela na državnom području zemlje, ili postojanje nekog oblika potpore na dohodak ili cijenu u smislu članka XVI. GATT-a iz 1994., kao i da je time ostvarena korist prenesena na poduzeće primatelja subvencije.
- (6) Radi izračuna koristi za primatelja, u slučajevima kada ne postoji tržišna referentna vrijednost u dotičnoj zemlji, referentnu vrijednost trebalo bi odrediti prilagodbom odredaba i uvjeta koji prevladavaju u dotičnoj zemlji na temelju stvarno raspoloživih čimbenika u toj zemlji. Ako isto nije primjenjivo zato što, među ostalim, takve cijene ili troškovi ne postoje, ili ako su nepouzdana, u tom slučaju odgovarajuću referentnu vrijednost trebalo bi odrediti pribjegavanjem odredbama i uvjetima na drugim tržištima.
- (7) Poželjno je utvrditi jasne i detaljne smjernice za određivanje čimbenika koji bi mogli biti relevantni za određivanje je li subvencionirani uvoz nanio materijalnu štetu ili prijeti nanošenjem štete. Pri dokazivanju da su razine obujma i cijene dotičnog uvoza odgovorne za štetu nastalu za industriju Unije pozornost bi trebalo pridati učincima drugih čimbenika i posebno prevladavajućih uvjeta na tržištu Unije.

⁽¹⁾ Mišljenje od 10. prosinca 2014. (SL C 230, 14.7.2015., str. 129.).

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 10. svibnja 2016. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 30. svibnja 2016.

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 597/2009 od 11. lipnja 2009. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 188, 18.7.2009., str. 93.).

⁽⁴⁾ Vidjeti Prilog V.

- (8) Uputno je definirati pojam „industrija Unije” te propisati da stranke povezane s izvoznicima mogu biti isključene iz te industrije i definirati pojam „povezane”. Također je potrebno propisati mjeru kompenzacijske pristojbe koju treba poduzeti u ime proizvođača u regiji Unije te utvrditi smjernice za definiranje takve regije.
- (9) Potrebno je odrediti tko može podnijeti pritužbu za uvođenje kompenzacijske pristojbe, kao i u kojoj je mjeri treba podupirati industrija Unije, te informacije o subvencijama protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, šteti i uzrocima koje bi pritužbe trebale sadržavati. Također je primjereno odrediti postupke za odbacivanje pritužbi ili pokretanje postupka.
- (10) Potrebno je odrediti način na koji bi zainteresirane stranke trebale primati obavijesti o podacima koje od njih zahtijevaju nadležna tijela. Zainteresirane stranke trebale bi imati mnogobrojne mogućnosti za predstavljanje svih relevantnih dokaza te zaštitu svojih interesa. Također je poželjno utvrditi jasna pravila i postupke koje treba slijediti tijekom ispitnog postupka, osobito pravila putem kojih se zainteresirane stranke trebaju javiti, predstaviti svoja stajališta i dostaviti podatke u utvrđenim rokovima, ako se ta stajališta i podaci trebaju uzeti u obzir. Također je primjereno utvrditi uvjete pod kojima zainteresirana stranka može imati pristup podacima koje su predstavile druge stranke i o njima dati svoje primjedbe. Isto tako, države članice i Komisija trebale bi međusobno surađivati u prikupljanju podataka.
- (11) Potrebno je utvrditi uvjete pod kojima je moguće uvesti privremene pristojbe, kao i uvjete pod kojima se privremene pristojbe ne mogu uvesti prije isteka roka od 60 dana od pokretanja postupka i devet mjeseci nakon isteka tog roka. Komisija može uvesti te pristojbe, u svakom slučaju, samo za razdoblje od četiri mjeseca.
- (12) Potrebno je utvrditi postupke za preuzimanje obveza kojima se ukidaju ili nadoknađuju subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere ili štete, a umjesto uvođenja privremenih ili konačnih pristojbi. Također je primjereno odrediti posljedice povrede ili povlačenja iz preuzetih obveza, kao i mogućnost uvođenja privremenih pristojbi u slučaju sumnje na kršenje ili ako je potrebno provesti daljnja ispitivanja radi nadopune nalaza. Pri prihvatanju preuzimanja obveza potrebno je voditi računa o tome da predloženo preuzimanje obveza i njihova provedba ne vode nekonkurentnom ponašanju.
- (13) Primjereno je jednim pravnim aktom omogućiti povlačenje iz preuzetih obveza i primjenu pristojbe. Kako bi se osigurala pravilna provedba mjere koja je na snazi, potrebno je također osigurati i da postupak povlačenja završi u uobičajenom roku od šest, a najviše od devet mjeseci.
- (14) Potrebno je propisati da bi postupke trebalo završiti, bez obzira na to jesu li usvojene konačne mjere ili ne, uobičajeno u roku od 12, a najviše od 13 mjeseci od pokretanja ispitnog postupka.
- (15) Ispitne postupke ili druge postupke trebalo bi završiti kada se radi o subvenciji male vrijednosti ili, posebno kada se radi o uvozu iz zemalja u razvoju, ako je obujam subvencioniranog uvoza ili šteta zanemariva, a primjereno je definirati te situacije. Kada se uvode mjere, potrebno je propisati završetak ispitnih postupaka i odrediti da iznos mjera treba biti manji od iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, ako bi taj manji iznos uklonio štetu, kao i navesti način izračuna razine mjera u slučajevima uzimanja uzoraka.
- (16) Potrebno je propisati retroaktivnu naplatu privremenih pristojbi ako se to smatra primjerenim i definirati okolnosti koje mogu dovesti do retroaktivne primjene pristojbi kako bi se izbjeglo narušavanje primjene konačnih pristojbi. Također je potrebno propisati da se pristojbe mogu primjenjivati retroaktivno u slučajevima kršenja ili povlačenja iz preuzetih obveza.
- (17) Potrebno je propisati da mjere istječu nakon pet godina osim ako revizija ukazuje da ih treba zadržati. Također je potrebno propisati izvanredne revizije ili ispitne postupke u slučajevima u kojima se podnesu dostatni dokazi o izmijenjenim okolnostima, a kako bi se utvrdilo jesu li povrati kompenzacijskih pristojbi opravdani.
- (18) Iako Sporazum o subvencijama ne sadržava odredbe o izbjegavanju kompenzacijskih mjera, postoji mogućnost izbjegavanja u sličnim uvjetima, ako ne i identičnim izbjegavanju antidampinskih mjera. Stoga je primjereno ovom Uredbom predvidjeti odredbu o sprečavanju izbjegavanja mjera.

- (19) Poželjno je pojasniti koje stranke imaju pravo zatražiti pokretanje ispitnog postupka za sprečavanje izbjegavanja mjera.
- (20) Također je poželjno pojasniti koja praksa predstavlja izbjegavanje donesenih mjera. Praksa izbjegavanja mjera može se odvijati bilo izvan Unije ili u Uniji. Iz tog je razloga potrebno propisati da izuzeća od uvedenih pristojbi koja se mogu odobriti uvoznicima, mogu također biti odobrena i izvoznicima, ako su pristojbe primijenjene kako bi spriječile izbjegavanje mjera koje se odvija izvan Unije.
- (21) Važno je dopustiti suspenziju kompenzacijskih mjera, ako se uvjeti na tržištu privremeno promijene, a čime nastavak primjene mjera postaje privremeno neprimjeren.
- (22) Potrebno je propisati da uvoz nad kojim se provodi ispitni postupak može biti podvrgnut evidentiranju pri uvozu kako bi se omogućila naknadna primjena mjera na taj uvoz.
- (23) Kako bi se osigurala pravilna provedba mjera, države članice trebaju pratiti uvoz proizvoda nad kojima se provodi ispitni postupak ili na koje se primjenjuju mjere, kao i iznose pristojbi naplaćenih prema ovoj Uredbi, te o tome izvještavati Komisiju. Potrebno je također predvidjeti mogućnost da Komisija zatraži od država članica da joj dostave, pod uvjetom poštovanja pravila o povjerljivosti, podatke koje koristi za praćenje preuzetih obveza u vezi s cijenama i za provjeru razine učinkovitosti mjera koje su na snazi.
- (24) Važno je predvidjeti posjete radi provjere podnesenih podataka o subvencijama protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, kao i o šteti, a koje ipak ovise o primitku pravilnih odgovora na upitnik.
- (25) Bitno je predvidjeti uzimanje uzoraka u slučajevima u kojima se radi o velikom broju stranaka ili transakcija, a kako bi se omogućio završetak ispitnog postupka u propisanim rokovima.
- (26) Potrebno je predvidjeti, ako stranke ne surađuju na zadovoljavajući način, da se mogu koristiti drugi podaci radi izrade nalaza i da ti podaci mogu biti manje povoljni za stranke nego da su surađivale.
- (27) Potrebno je donijeti odredbe o postupanju s povjerljivim podacima kako se ne bi otkrile poslovne ili državne tajne.
- (28) Bitno je donijeti odredbe za pravilno objavljivanje strankama osnovnih činjenica i razmatranja koje ispunjavaju uvjete za takvo postupanje i da se kod objave vodi računa o postupku donošenja odluka u Uniji u roku koji omogućuje strankama obranu njihovih interesa.
- (29) Razumno je uspostaviti upravni sustav u kojemu se mogu prezentirati argumenti o tome jesu li mjere u interesu Unije, uključujući interese potrošača, i odrediti rokove u kojima te podatke treba predstaviti zajedno s pravima na objavu podataka dotičnih stranaka.
- (30) U primjeni pravila Sporazuma o subvencijama, kako bi se održala ravnoteža između prava i obveza koje taj Sporazum nastoji uspostaviti, nužno je da Unija uzima u obzir tumačenje tih prava i obveza od strane glavnih trgovinskih partnera Unije, a kako se odražava u zakonodavstvu ili ustaljenoj praksi.
- (31) Za provedbu ove Uredbe potrebni su jedinstveni uvjeti za donošenje privremenih i konačnih pristojbi i za završetak ispitnog postupka bez uvođenja mjera. Te bi mjere trebala donijeti Komisija u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (32) Za donošenje privremenih mjera trebalo bi primjenjivati savjetodavni postupak zbog učinka tih mjera i njihove sekvencijalne logike u odnosu na donošenje konačnih mjera. Također bi ga trebalo primjenjivati za prihvaćanje preuzetih obveza, pokretanje ili nepokretanje revizija radi isteka mjera, suspenziju mjera, produljenje suspenzije mjera i ponovno uvođenje mjera zbog učinka tih mjera u usporedbi s konačnim mjerama. Ako bi odgoda uvođenja mjera uzrokovala štetu koju bi bilo teško popraviti, potrebno je dopustiti Komisiji donošenje odmah primjenjivih privremenih mjera,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Načela

1. Kompenzacijska pristojba može se uvesti kako bi se kompenzirala odobrena subvencija, izravno ili neizravno, za proizvodnju, preradu, izvoz ili prijevoz bilo kojeg proizvoda čije puštanje u slobodan promet u Uniji uzrokuje štetu.
2. Bez obzira na stavak 1., ako se proizvodi ne uvoze izravno iz zemlje podrijetla već se izvoze prema Uniji tranzitom iz zemlje posrednika, odredbe ove Uredbe u potpunosti su primjenjive i smatra se da se transakcija ili transakcije, ako je primjenjivo, provela između zemlje podrijetla i Unije.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe:

- (a) smatra se da je proizvod subvencioniran ako koristi subvenciju protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere kako je definirano u člancima 3. i 4. Subvenciju može dodijeliti vlada zemlje podrijetla uvoznog proizvoda ili vlada tranzitne zemlje iz koje je proizvod uvezen u Uniju, za potrebe ove Uredbe „zemlja izvoza”;
- (b) „vlada” znači vlada ili bilo koje javno tijelo na državnom području zemlje podrijetla ili izvoza;
- (c) „istovjetan proizvod” znači identičan proizvod, tj. proizvod sličan u svim pogledima proizvodu koji se razmatra ili, ako nema takvog proizvoda, drugi proizvod koji, iako nije sličan u svim pogledima, ima obilježja najbliže slična onima koje ima proizvod koji se razmatra;
- (d) „šteta”, ako nije drukčije navedeno, znači materijalna šteta industriji Unije, prijetnja materijalne štete industriji Unije ili materijalno zaostajanje u razvoju industrije te se tumači sukladno odredbama članka 8.

Članak 3.

Definicija subvencije

Smatra se da subvencija postoji ako:

1. (a) postoji financijski doprinos vlade zemlje podrijetla ili izvoza, drugim riječima, ako:
 - i. praksa vlade uključuje izravni prijenos sredstava (na primjer, dotacije, zajmovi, dokapitalizacija), moguće izravne prijenose sredstava ili obveza (na primjer, jamstava za kredite);

ii. otpis ili nenaplata, u uobičajenim okolnostima, dospjelih prihoda vlade (na primjer, fiskalnih poticaja kao što su porezni krediti). U tom smislu, izuzimanje izvoznog proizvoda od plaćanja pristojbi ili poreza, a koji se naplaćuju na istovjetne proizvode namijenjene domaćoj potrošnji ili otpust takvih pristojbi i poreza u iznosima koji nisu viši od onih koji su dospjeli, ne smatra se subvencijom pod uvjetom da se izuzeća odobravaju sukladno odredbama priloga I., II. i III.;

iii. vlada daje robu ili pruža usluge, osim opće infrastrukture, ili kupuje robu;

iv. vlada:

— izvršava plaćanja u mehanizme financiranja, ili

— povjerava ili usmjerava privatno tijelo na obavljanje jednog ili više vrsta poslova navedenih u točkama i., ii. i iii. koje bi uobičajeno bili u nadležnosti vlade pa se ta praksa ne razlikuje u pravom smislu od prakse koju vlada uobičajeno primjenjuje;

ili

(b) postoji bilo koji oblik potpore prihodu ili cijeni u smislu članka XVI. GATT-a iz 1994; i

2. time se ostvaruje korist.

Članak 4.

Subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere

1. Samo se na specifične subvencije mogu primijeniti kompenzacijske mjere, a kako je definirano u stavcima 2., 3. i 4.

2. Kako bi se utvrdilo je li neka subvencija specifična za poduzeće ili industriju ili grupu poduzeća ili industrije (dalje u tekstu: „određena poduzeća”) u okviru nadležnosti tijela koje dodjeljuje subvenciju, primjenjuju se sljedeća načela:

(a) ako tijelo nadležno za dodjelu subvencija, ili propisi prema kojemu tijelo za dodjelu subvencija djeluje, izričito ograničava pristup subvenciji određenim poduzećima, takva je subvencija specifična;

(b) ako tijelo nadležno za dodjelu subvencija, ili propisi prema kojima tijelo za dodjelu subvencija djeluje, uspostavi objektivne kriterije ili uvjete za prihvatljivost i iznos subvencije, ne postoji specifičnost pod uvjetom da je prihvatljivost automatska i da se ti kriteriji i uvjeti strogo poštuju;

(c) ako, bez obzira na prividnu nespecifičnost koja proizlazi iz primjene načela utvrđenih u točkama (a) i (b), postoje razlozi za vjerovanje da bi subvencija u stvarnosti mogla biti specifična, mogu se razmotriti i drugi čimbenici. Ti čimbenici su: samo ograničeni broj određenih poduzeća koristi program subvencija; prevladavajuće korištenje određenih poduzeća; dodjela nerazmjerno velikog iznosa subvencije određenim poduzećima; način na koji je tijelo za dodjelu subvencije koristilo svoju slobodu u odlučivanju o dodjeli subvencije. U tom pogledu, uzimaju se u obzir podaci o učestalosti odbijanja ili odobravanja zahtjeva za subvencijama, i posebno, razlozi takvih odluka.

U smislu točke (b), „objektivni kriteriji ili uvjeti” znači kriteriji ili uvjeti koji su neutralni, koji ne daju prednost određenim poduzećima pred drugima i koji su ekonomski po svojoj prirodi te horizontalni po primjeni, kao što su broj zaposlenih ili veličina poduzeća.

Kriteriji ili uvjeti moraju biti jasno utvrđeni zakonom, propisom ili drugim službenim dokumentom, tako da ih se može provjeriti.

U primjeni točke (c) prvog podstavka vodi se računa o stupnju diversifikacije gospodarskih aktivnosti u okviru nadležnosti tijela za dodjelu subvencija kao i razdoblja tijekom kojeg je program subvencija u primjeni.

3. Specifična subvencija je ona koja je ograničena na određena poduzeća smještena unutar određenog zemljopisnog područja u okviru nadležnosti tijela za dodjelu subvencije. U smislu ove Uredbe specifičnom se subvencijom ne smatra određivanje ili izmjena općenito primjenjivih poreznih stopa od strane za to nadležnih vladinih tijela na svim razinama.

4. Bez obzira na stavke 2. i 3. specifičnim se smatraju sljedeće subvencije:
- (a) subvencije zavisne, pravno ili činjenično, bilo isključivo ili kao jedan od nekoliko drugih uvjeta, o realizaciji izvoza, uključujući uvjete iz oglednog popisa iz Priloga I;
 - (b) subvencije zavisne, bilo isključivo ili kao jedan od nekoliko drugih uvjeta, o korištenju više domaće robe nego uvozne.

U smislu točke (a), subvencije se stvarno smatraju zavisnima od realizacije izvoza ako činjenice dokazuju da je dodjela subvencija, bez da je pravno zavisna od realizacije izvoza, doista vezana za stvarni ili predviđeni izvoz ili prihod od izvoza. Sama činjenica da se neka subvencija dodjeljuje izvoznim poduzećima ne smatra se, samo zbog tog razloga, izvoznom subvencijom u smislu ove odredbe.

5. Svako utvrđivanje specifičnosti prema odredbama ovog članka treba jasno potkrijepiti na temelju valjanih dokaza.

Članak 5.

Izračun iznosa subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere

Iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere izračunava se u smislu koristi za primatelja čije je postojanje utvrđeno tijekom razdoblja subvencioniranja iz ispitnog postupka. To je razdoblje u pravilu najbliža računovodstvena godina korisnika, ali može biti i neko drugo razdoblje, najmanje šest mjeseci prije pokretanja ispitnog postupka, za koje su na raspolaganju pouzdani financijski i drugi relevantni podaci.

Članak 6.

Izračun koristi za primatelja

U odnosu na izračun koristi za primatelja, primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) dodjela temeljnog kapitala od strane vlade ne smatra se dodjelom koristi, osim ako se ulaganja može smatrati neusklađenima s uobičajenom praksom ulaganja, uključujući i dodjelu rizičnog kapitala privatnih ulagača na državnom području zemlje podrijetla i/ili izvoza;
- (b) zajam od strane vlade ne smatra se dodjelom koristi, osim ako postoji razlika između iznosa koji poduzeće primatelj zajma plaća na zajam vlade i iznosa koji bi poduzeće platilo za usporedivi komercijalni zajam koji bi poduzeće stvarno moglo dobiti na tržištu. U tom slučaju korist je razlika između tih dvaju iznosa;
- (c) kreditno jamstvo vlade ne smatra se dodjelom koristi, osim ako postoji razlika između iznosa kojeg poduzeće koje prima jamstvo vlade i iznosa kojeg bi poduzeće platilo za usporedivi komercijalni zajam u slučaju da nema jamstva vlade. U tom slučaju korist je razlika između tih dvaju iznosa usklađena za razlike u naknadama;
- (d) prodaja roba ili usluga ili kupnja roba od strane vlade ne smatra se dodjelom koristi, osim ako se prodaje za manju naknadu od primjerene ili se kupuje za višu naknadu od primjerene. Primjerenost naknade utvrđuje se u odnosu na prevladavajuće uvjete na tržištu za dotični proizvod ili uslugu u zemlji prodaje ili kupovine, uključujući cijenu, kvalitetu, raspoloživost, utrživost, prijevoz i druge kupoprodajne uvjete.

Ako ne postoje prevladavajuće tržišne odredbe i uvjeti za dotični proizvod ili uslugu u zemlji prodaje ili kupovine, a koji se mogu koristiti kao odgovarajuća referentna vrijednost, primjenjuju se sljedeća pravila:

- i. prevladavajuće odredbe i pravila u dotičnoj zemlji prilagođavaju se na temelju stvarnih troškova, cijena i drugih čimbenika dostupnih u toj zemlji, odgovarajućim iznosom koji odražava uobičajene tržišne odredbe i uvjete; ili
- ii. ako je primjenjivo, koriste se prevladavajuće odredbe i uvjeti na tržištu neke druge zemlje ili na svjetskom tržištu a koje su dostupne primatelju.

Članak 7.

Opće odredbe o izračunu

1. Iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere određuje se po jedinici subvencioniranog proizvoda izvezenoga u Uniju.

U izračunavanju tog iznosa moguće je oduzeti od ukupne subvencije sljedeće elemente:

- (a) naknadu za podnošenje zahtjeva ili druge nastale troškove potrebne radi ispunjavanja uvjeta za dobivanje subvencije ili radi dobivanja subvencije;
- (b) izvozni porezi, pristojbe i ostale naknade naplaćene za izvoz proizvoda u Uniju posebno s namjerom nadoknađivanja subvencije.

Zainteresirana stranka koja potražuje odbitak mora dokazati da je zahtjev opravdan.

2. Ako subvencija nije odobrena upućivanjem na proizvedene, prerađene, izvezene ili transportirane količine, iznos subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere utvrđuje se odgovarajućom raspodjelom vrijednosti ukupne subvencije na razinu proizvodnje, prodaje ili izvoza dotičnog proizvoda tijekom razdoblja ispitnog postupka za subvenciju.

3. Ako se subvencija može povezati s kupnjom ili budućom kupnjom dugotrajne imovine, iznos subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere izračunava se raspoređivanjem subvencije kroz razdoblje koje odražava uobičajenu amortizaciju dugotrajne imovine u dotičnoj proizvodnji.

Na taj način izračunani iznos, koji se odnosi na razdoblje ispitnog postupka, uključujući onaj koji proizlazi iz dugotrajne imovine stečene prije tog razdoblja, raspodjeljuje se kako je opisano u stavku 2.

Ako se imovina ne amortizira, subvencija se vrednuje kao kredit bez kamata i tretira se sukladno članku 6. točki (b).

4. Ako se subvencija ne može povezati s kupnjom dugotrajne imovine, iznos koristi primljene tijekom razdoblja ispitnog postupka u načelu se pripisuje tom razdoblju, a raspoređuje se kako je opisano u stavku 2., osim ako dođe do posebnih okolnosti koje opravdavaju raspoređivanje kroz različito razdoblje.

Članak 8.

Utvrđivanje štete

1. Utvrđivanje štete temelji se na valjanim dokazima i uključuje objektivno ispitivanje:

- (a) obujma subvencioniranog uvoza i učinka subvencioniranog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Unije; i
- (b) posljedica učinka tog uvoza na industriju Unije.

2. U pogledu obujma subvencioniranog uvoza, razmatra se je li došlo do značajnog rasta subvencioniranog uvoza, bilo u apsolutnom iznosu ili relativno u odnosu na proizvodnju ili potrošnju u Uniji. U pogledu učinka subvencioniranog uvoza na cijene, razmatra se je li subvencionirani uvoz doveo do značajnog sniženja cijena u usporedbi s cijenom istovjetnog proizvoda industrije Unije, ili je li učinak uvoza općenito značajno sniženje cijena, ili sprečavanje rasta cijena do kojeg bi inače došlo. Ni jedan od ovih čimbenika pojedinačno niti više njih ne mora nužno biti odlučujući.

3. Ako se nad uvozom proizvoda iz više od jedne zemlje istodobno provode ispitni postupci za kompenzacijsku pristojbu, učinak uvoza se kumulativno ocjenjuje samo ako se utvrdi da:

- (a) iznos subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere utvrđene u odnosu na uvoz iz svake od zemalja viši je od subvencije male vrijednosti kako je definirana u članku 14. stavku 5., i obujam uvoza iz svake od zemalja nije zanemariv; i
- (b) kumulativna procjena učinaka uvoza primjerena je u svjetlu uvjeta konkurencije uvoznih proizvoda i uvjeta konkurencije između uvoznih proizvoda i istovjetnih proizvoda Unije.

4. Ispitivanje utjecaja subvencioniranog uvoza na dotičnu industriju Unije uključuje i procjenu svih relevantnih gospodarskih čimbenika i pokazatelja koji utječu na stanje proizvodnje, uključujući: činjenicu da je proizvodnja još uvijek u postupku oporavka od učinaka prethodnog subvencioniranja ili dampinga; veličinu iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere; stvarni ili mogući pad prodaje, dobiti, proizvodnje, tržišnog udjela, produktivnosti, povrata od ulaganja i iskorištenosti kapaciteta; čimbenika koju utječu na cijene u Uniji; stvarne ili moguće negativne učinke na tijek novca, zalihe, zaposlenost, plaće, rast, sposobnost povećanja kapitala ili ulaganja i, u slučaju poljoprivrede, je li došlo do većeg opterećenja vladinih programa potpora. Taj popis nije sveobuhvatan i ni jedan ili više ovih čimbenika ne mora nužno biti odlučujući.

5. Potrebno je dokazati, iz svih relevantnih dokaza predstavljenih u odnosu na stavak 1. da je subvencionirani uvoz uzrok štete. To posebno podrazumijeva dokazivanje da su obujam i/ili razine cijena utvrđeni u skladu sa stavkom 2., odgovorni za utjecaj na industriju Unije, a kako je utvrđeno u stavku 4., i da taj utjecaj postoji u mjeri u kojoj može biti klasificiran kao materijalni.

6. Poznati čimbenici, osim subvencioniranog uvoza koji šteti industriji Unije u isto vrijeme, ispituju se kako bi se osiguralo da se šteta koju uzrokuju ti drugi čimbenici ne pripisuje subvencioniranom uvozu u skladu sa stavkom 5. Čimbenici koji se mogu u tom smislu razmatrati uključuju: obujam i cijene uvoza koji nije subvencioniran; smanjenu potražnju ili promjene u načinima potrošnje; restriktivne trgovinske prakse i konkurenciju između proizvođača treće zemlje i proizvođača Unije; razvitak tehnologije i realizaciju izvoza; i produktivnost industrije Unije.

7. Učinak subvencioniranog uvoza ocjenjuje se u odnosu na proizvodnju istovjetnih proizvoda industrije Unije kada raspoloživi podaci omogućuju zasebno utvrđivanje te proizvodnje na temelju kriterija kao što su proizvodni proces, dobit i prodaja proizvođača. Ako nije moguće zasebno utvrđivanje te proizvodnje, učinci subvencioniranog uvoza ocjenjuju se ispitivanjem proizvoda najbliže grupe ili asortimana proizvoda, uključujući istovjetni proizvod, za koji se mogu dobiti potrebni podaci.

8. Prijetnja materijalne štete utvrđuje se na temelju činjenica, a ne samo na temelju navoda, nagađanja ili daleke mogućnosti. Promjena okolnosti koje bi mogle dovesti do situacije u kojoj bi subvencija predstavljala štetu mora biti jasno predvidljiva i neminovna.

Pri utvrđivanju prijetnje materijalne štete, potrebno je razmotriti čimbenike kao što su:

- (a) priroda subvencije ili subvencija i njihovi vjerojatni učinci na trgovinu;
- (b) značajna stopa rasta subvencioniranog uvoza na tržištu Unije koji pokazuje vjerojatnost bitno povećanog uvoza;
- (c) postoji li dovoljan slobodno raspoloživi kapacitet izvoznika ili neminovni bitan rast kapaciteta koji ukazuje na vjerojatnost značajno povećanog subvencioniranog izvoza u Uniju, uzimajući u obzir raspoloživost drugih izvoznih tržišta koja bi mogla apsorbirati dodatni izvoz;
- (d) uvozi li se po cijenama koje bi, u značajnoj mjeri, snizile cijene ili spriječile povećanje cijena koji bi se inače dogodilo, i koje bi vjerojatno povećale potražnju za daljnjim uvozom;
- (e) zalihe proizvoda koji se ispituje.

Ni jedan od gore navedenih čimbenika ne mora sam po sebi biti odlučujući, ali ukupnost razmatranih čimbenika dovodi do zaključka da je daljnji subvencionirani uvoz neizbježan i da će, ako se ne poduzmu zaštitne mjere, nastati materijalna šteta.

Članak 9.

Definicija industrije Unije

1. Za potrebe ove Uredbe, pojam „industrija Unije” tumači se tako da se odnosi na proizvođače Unije u cjelini istovjetnih proizvoda ili na one od njih čija ukupna proizvodnja proizvoda predstavlja većinski dio ukupne proizvodnje Unije tih proizvoda, a kako je definirano u članku 10. stavku 6., osim:

- (a) ako su proizvođači povezani s izvozniciima ili uvozniciima, ili su sami uvoznici navodno subvencioniranog proizvoda, pojam „industrija Unije” može se tumačiti tako da se odnosi na preostale proizvođače;
- (b) u iznimnim okolnostima područje Unije može se, za potrebe dotične proizvodnje, podijeliti na dva konkurentna tržišta ili više njih, a proizvođači unutar svakog tržišta mogu se promatrati kao zasebna industrija ako:
 - i. proizvođači unutar tog tržišta prodaju sveukupnu ili gotovo sveukupnu proizvodnju svojih dotičnih proizvoda na tom tržištu; i
 - ii. potražnju na tom tržištu u značajnoj mjeri ne podmiruju proizvođači dotičnog proizvoda smješteni drugdje u Uniji.

U tim okolnostima može se utvrditi postojanje štete čak i ako većinski dio ukupne industrije Unije nije oštećen pod uvjetom da postoji koncentracija subvencioniranog uvoza na izolirano tržište i nadalje, pod uvjetom da subvencionirani uvoz uzrokuje štetu proizvođačima sve ili gotovo sve proizvodnje unutar tog tržišta.

2. Za potrebe stavka 1. smatra se da su proizvođači povezani s uvozniciima ili izvozniciima samo ako:

- (a) jedan od njih, izravno ili neizravno, kontrolira drugoga;
- (b) oba, izravno ili neizravno, kontrolira treća osoba; ili
- (c) oni zajedno, izravno ili neizravno, kontroliraju treću osobu, pod uvjetom da postoji osnova za vjerovanje ili sumnju da je učinak odnosa takav da utječe na dotičnog proizvođača tako da se ponaša različito od nepovezanih proizvođača.

U smislu ovog stavka, smatra se da jedan kontrolira drugog ako je prvi pravno ili operativno u mogućnosti ograničavati drugoga ili upravljati njime.

3. Ako se industrija Unije tumači tako da se odnosi na proizvođače u određenoj regiji, izvoznici ili vlada koji dodjeljuju subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere imaju mogućnost ponuditi preuzimanje obveza u skladu s člankom 13. u pogledu dotične regije. U takvim slučajevima, pri ocjeni interesa Unije za mjere, uzima se u obzir interes regije. Ako se odmah ne ponudi odgovarajuće preuzimanje obveza ili ako se primjenjuju okolnosti navedene u članku 13. stavcima 9. i 10., moguće je uvesti privremenu ili konačnu kompenzacijsku pristojbu u pogledu Unije kao cjeline. U takvim slučajevima, pristojbe se mogu ograničiti, ako je to moguće, na određene proizvođače ili izvoznike.

4. Na ovaj se članak primjenjuju odredbe članka 8. stavka 7.

Članak 10.

Pokretanje postupka

1. Osim kako je navedeno u stavku 8., ispitni postupak radi utvrđivanja postojanja, stupnja i učinka bilo koje navodne subvencije pokreće se na temelju pisane pritužbe fizičke ili pravne osobe, ili udruženja koje nema pravnu osobnost, a koja djeluje u ime industrije Unije.

Pritužba se može podnijeti Komisiji ili državi članici koja ju dostavlja Komisiji. Komisija državama članicama dostavlja primjerak svake primljene pritužbe. Smatra se da je pritužba podnesena prvog radnog dana nakon što se dostavi Komisiji preporučenom poštom ili izda potvrda o primitku od strane Komisije.

Ako, u slučaju izostanka pritužbe, država članica posjeduje dostatne dokaze o subvenciji i o šteti nanesej industriji Unije, te dokaze odmah dostavlja Komisiji.

2. Pritužba iz stavka 1. sadržava dostatne dokaze o postojanju subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere (i, ako je to moguće, njihov iznos), šteti i uzročno-posljedičnoj vezi između navodno subvencioniranog uvoza i navodne štete. Pritužba sadržava sljedeće podatke koji su razumno raspoloživi podnositelju zahtjeva:

- (a) naziv podnositelja pritužbe i opis obujma i vrijednosti proizvodnje Unije istovjetnog proizvoda podnositelja pritužbe. Ako se pisana pritužba podnosi u ime industrije Unije, u pritužbi se navodi industrija u čije se ime podnosi pritužba putem popisa svih poznatih proizvođača Unije istovjetnih proizvoda (ili udruženja proizvođača Unije istovjetnog proizvoda) i, u mjeri u kojoj je to moguće, opis obujma i vrijednosti proizvodnje Unije istovjetnih proizvoda koji otpada na te proizvođače;
- (b) puni opis navodno subvencioniranog proizvoda, naziv dotične zemlje ili zemalja podrijetla ili izvoza, naziv svih poznatih izvoznika ili stranog proizvođača i popis svih osoba za koje je poznato da uvoze dotični proizvod;
- (c) dokaz o postojanju, iznosu, prirodi i mogućnosti kompenzacije dotičnih subvencija;
- (d) promjene obujma navodno subvencioniranog uvoza, učinka tog uvoza na cijene istovjetnog proizvoda na tržištu Unije i utjecaja uvoza na industriju Unije, a kako to pokazuju relevantni čimbenici i pokazatelji koji se odnose na stanje industrije Unije, kao što je navedeno u članku 8. stavcima 2. i 4.

3. Komisija ispituje, u mjeri u kojoj je to moguće, točnost i primjerenost dokaza podnesenih u pritužbi kako bi utvrdila postojanje dostatnih dokaza koji opravdavaju pokretanje ispitnog postupka.

4. Postupak je moguće pokrenuti radi utvrđivanja jesu li ili ne navodne subvencije „specifične” u smislu članka 4. stavaka 2. i 3.

5. Ispitni postupak moguće je također pokrenuti radi mjera takve vrste kao one koje su navedene u Prilogu IV., u mjeri u kojoj one sadržavaju element subvencije kako je definiran člankom 3., a radi utvrđivanja potpune usklađenosti dotičnih mjera s odredbama tog Priloga.

6. Ispitni postupak prema stavku 1. ne pokreće se osim ako se utvrdi, na temelju ispitivanja stupnja potpore ili protivljenja pritužbi proizvođača istovjetnog proizvoda proizvodnje Unije, da je pritužba podnesena od strane Unije ili u ime industrije Unije. Smatra se da je pritužbu podnijela Unija ili da je podnesen u ime industrije Unije ako ju podupiru oni proizvođači Unije čija ukupna proizvodnja čini više od 50 % ukupne proizvodnje istovjetnog proizvoda, kojeg proizvodi taj dio industrije Unije koji bilo podupire pritužbu ili joj se protivi. Međutim, ispitni postupak se ne pokreće ako na proizvođače Unije koji podržavaju pritužbu otpada manje od 25 % ukupne proizvodnje istovjetnog proizvoda proizvedenog od strane industrije Unije.

7. Vlasti izbjegavaju, osim ako je donesena odluka o pokretanju ispitnog postupka, bilo kakvo objavljivanje pritužbe kojom se traži pokretanje ispitnog postupka. Međutim, odmah po primitku ispravno dokumentirane pritužbe sukladno ovom članku, a svakako prije početka ispitnog postupka, Komisija obavještava dotičnu zemlju podrijetla i/ili izvoza, koju se poziva na konzultacije s ciljem razjašnjavanja stanja u vezi s pitanjima iz stavka 2. i postizanja sporazumnog rješenja.

8. Ako, u posebnim okolnostima, Komisija odluči pokrenuti ispitni postupak, a da nije primila pisanu pritužbu od industrije Unije, ili u njezino ime, za pokretanjem takvog ispitnog postupka, pokreće ga na temelju dostatnih dokaza o postojanju subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, štete ili uzročno-posljedične veze, kako je opisano u stavku 2., čime se opravdava pokretanje postupka. Nakon što je odlučila o potrebi za pokretanjem takvog ispitnog postupka, Komisija pruža informacije državama članicama.

9. Dokazi o subvencijama i o šteti razmatraju se istodobno u odluci o tome hoće li se pokrenuti ispitni postupak. Pritužba se odbija ako dokazi, bilo o subvencijama protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere ili o šteti, nisu dostatni da bi opravdali vođenje postupka. Postupak se ne pokreće protiv zemalja čiji uvoz predstavlja udio na tržištu niži od 1 % osim ako na te zemlje zajedno otpada 3 % ili više potrošnje u Uniji.

10. Pritužba se može povući prije pokretanja postupka i u tom se slučaju smatra da niti nije podnesena.

11. Ako je očigledno da postoje dostatni dokazi koji opravdavaju pokretanje postupka, Komisija pokreće postupak u roku od 45 dana od dana podnošenja pritužbe i objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*. Ako podneseni dokazi nisu dostatni, o tome se obavještava podnositelja pritužbe u roku od 45 dana od dana kada je Komisiji podnesena pritužba. Komisija državama članicama pruža informacije o svojoj analizi pritužbe i to obično u roku od 21 dan od dana kada je Komisiji podnesena pritužba.

12. U obavijest o pokretanju postupka najavljuje se pokretanje ispitnog postupka, navodi se dotični proizvod i dotične zemlje, sažetak primljenih podataka, kao i da sve relevantne podatke treba dostaviti Komisiji.

U njoj se navode i rokovi u kojima se zainteresirane stranke mogu javiti, predstaviti svoja stajališta u pisanom obliku i dostaviti podatke, ako ta stajališta i te podatke treba uzeti u obzir tijekom ispitnog postupka. U njoj se također navode rokovi u kojima zainteresirane stranke mogu zatražiti da ih Komisija sasluša u skladu s člankom 11. stavkom 5.

13. Komisija savjetuje izvoznike, uvoznike i predstavnike udruženja izvoznika ili uvoznika za koje zna da se to na njih odnosi, kao i zemlju podrijetla i/ili izvoznika i podnositelja pritužbe o pokretanju postupka, te vodeći računa o zaštiti povjerljivih podataka, dostavlja cjelovit tekst pisane pritužbe iz stavka 1. poznatim izvoznicima i vlastima zemlje podrijetla i/ili izvoza, kao i stavlja na raspolaganje drugim uključenim zainteresiranim strankama na zahtjev. Ako je broj uključenih izvoznika posebno velik, pisana se pritužba može dostaviti samo nadležnim tijelima zemlje podrijetla i/ili izvoza ili relevantnim trgovinskim udruženjima.

14. Ispitni postupak za utvrđivanje kompenzacijske pristojbe ne ometa postupak carinjenja.

Članak 11.

Ispitni postupak

1. Nakon pokretanja postupka, Komisija, djelujući u suradnji s državama članicama, započinje ispitni postupak na razini Unije. Ispitni postupak ujedno pokriva i subvencioniranje i štetu, a oboje se ispituje istodobno.

U svrhu reprezentativnog nalaza, odabire se ispitno razdoblje koje, kada se radi o subvencioniranju, uobičajeno pokriva ispitno razdoblje propisano u članku 5.

Podaci u vezi s razdobljem nakon ispitnog razdoblja uobičajeno se ne uzimaju u obzir.

2. Strankama koje prime upitnik koji se koristi u ispitnom postupku za utvrđivanje kompenzacijske pristojbe daje se najmanje 30 dana za odgovor. Rok za izvoznike računa se od datuma primitka upitnika, a koji se u tu svrhu smatra primljenim tjedan dana od dana kada je poslan stranci koja odgovara ili je dostavljen odgovarajućem diplomatskom predstavniku zemlje podrijetla i/ili izvoza. Može se odobriti produljenje tridesetodnevog razdoblja vodeći pritom računa o rokovima ispitnog postupka pod uvjetom da stranka obrazloži razloge takvog produljenja u smislu svojih posebnih okolnosti.

3. Komisija može zatražiti od država članica da dostave podatke, a države članice poduzimaju sve potrebne korake kako bi udovoljile tim zahtjevima.

Komisiji dostavljaju tražene podatke zajedno s rezultatima svih provedenih inspekcija, provjera ili ispitivanja.

Ako se radi o podacima od općeg interesa ili ako je država članica zatražila dostavu takvih podataka, Komisija ih dostavlja državama članicama pod uvjetom da nisu povjerljivi, a u slučaju da jesu, dostavlja sažetke koji nisu povjerljivi.

4. Komisija može zatražiti od država članica da provedu sve potrebne provjere i inspekcije, posebno među uvoznicima, trgovcima i proizvođačima Unije, kao i da provedu ispitne postupke u trećim zemljama pod uvjetom da dotična trgovačka društva pristanu i da je vlada dotične zemlje službeno obaviještena te da se ne protivi.

Države članice poduzimaju sve potrebne korake kako bi udovoljile zahtjevima Komisije.

Službenicima Komisije dozvoljeno je, ako to traži Komisija ili država članica, pomagati službenicima država članica u obavljanju njihovih zadaća.

5. Zainteresirane stranke koje su se javile u skladu s člankom 10. stavkom 12. drugim podstavkom, sasluša se ako su, u rokovima propisanim u obavijesti objavljenoj u *Službenom listu Europske unije*, zatražile pisanim putem da budu saslušane, a koji pokazuje da su one zainteresirane stranke koje bi mogle biti pogođene rezultatima postupka i da postoje posebni razlozi zašto ih se treba saslušati.

6. Pruža se mogućnost, na zahtjev, uvoznicima, izvoznicima i podnositeljima zahtjeva koji su se javili u skladu s člankom 10. stavkom 12. drugim podstavkom, kao i vladi zemlje podrijetla i/ili izvozniku, sastanka sa strankama koje imaju suprotne interese, kako bi se mogla prezentirati oprečna stajališta i iznijeti protuargumenti.

U pružanju ovih mogućnosti vodi se računa o potrebi očuvanja povjerljivosti i pogodnosti za stranke.

Ni jedna stranka nije obvezna prisustvovati sastanku, a neprisustvovanje sastanku ne utječe na slučaj te stranke.

Komisija uzima u obzir podatke usmeno iznesene prema ovom stavku u mjeri u kojoj su oni naknadno potvrđeni pisanim putem.

7. Podnositelji zahtjeva, vlada zemlje podrijetla i/ili izvoza, uvoznici i izvoznici i udruženja koja ih predstavljaju, kao i udruge korisnika i potrošača, a koji su se javili u skladu s člankom 10. stavkom 12. drugim podstavkom, mogu, na pisani zahtjev, pregledati sve podatke koje je Komisiji dostavila bilo koja stranka u ispitnom postupku, osim internih dokumenata koje su pripremila tijela Unije ili njezinih država članica, a koji su relevantni za predstavljanje njihovih slučajeva i koji nisu povjerljivi u smislu članka 29. te se koriste u ispitnom postupku.

Navedene stranke mogu odgovoriti na podatke, a njihovi se komentari uzimaju u obzir ako su u odgovoru dovoljno argumentirani.

8. Osim u okolnostima predviđenima u članku 28., ispituje se točnost podataka koje su dostavile zainteresirane stranke i na kojima se temelje nalazi, u mjeri u kojoj je to moguće.

9. Kad god je to moguće, za postupke pokrenute prema članku 10. stavku 11., ispitni postupak završava u roku od jedne godine. U svakom slučaju, navedeni ispitni postupci završavaju u roku od 13 mjeseci od pokretanja postupka u skladu s nalazima donesenim prema članku 13. za preuzimanje obveza ili s nalazima donesenim prema članku 15. za konačnu mjeru.

10. Tijekom trajanja ispitnog postupka, Komisija daje, u razumnoj mjeri, zemlji podrijetla i/ili izvoza, mogućnost za nastavak konzultacija s ciljem razjašnjavanja činjeničnog stanja i postizanja sporazumnog rješenja.

Članak 12.

Privremene mjere

1. Privremene se pristojbe mogu uvesti ako:

(a) je pokrenut postupak u skladu s člankom 10.;

(b) o tome je dana obavijest, a zainteresiranim je strankama pružena primjerena mogućnost dostave podataka i komentara u skladu s člankom 10. stavkom 12. drugim podstavkom;

- (c) prethodno je pozitivno utvrđeno da uvozni proizvod koristi subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i da je nanesena šteta industriji Unije; i
- (d) da je radi zaštite interesa Unije potrebno djelovati kako bi se spriječila šteta.

Privremene se pristojbe uvode najranije 60 dana od pokretanja postupka i najkasnije devet mjeseci od pokretanja postupka.

Iznos privremene kompenzacijske pristojbe ne prelazi ukupni iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, a kako su one prethodno utvrđene, ali bi trebao biti niži od tog iznosa, ako je takva niža pristojba dostatna kako bi se uklonila šteta za industriju Unije.

- 2. Privremene se pristojbe osiguravaju jamstvom, a puštanje dotičnih proizvoda u slobodni promet u Uniji uvjetuje se davanjem jamstva.
- 3. Komisija donosi privremene mjere u skladu s postupkom iz članka 25. stavka 4.
- 4. Ako država članica traži hitno djelovanje Komisije i ako su zadovoljeni uvjeti stavka 1. prvog i drugog podstavka, Komisija, u roku od najviše pet radnih dana od primitka zahtjeva, odlučuje o uvođenju privremenih kompenzacijskih pristojbi.
- 5. Privremene kompenzacijske pristojbe uvode se na najduže razdoblje od četiri mjeseca.

Članak 13.

Preuzimanje obveza

- 1. Ako se utvrdi privremeno postojanje subvencioniranja i štete, Komisija u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 25. stavka 2. može prihvatiti zadovoljavajuće dobrovoljne ponude za preuzimanjem obveza prema kojima:
 - (a) je zemlja podrijetla i/ili izvoza suglasna ukloniti ili ograničiti subvenciju ili poduzeti druge mjere u vezi s njezinim učincima; ili
 - (b) bilo koji izvoznik preuzme obvezu za reviziju svojih cijena ili prestanak izvoza u dotično područje sve dok takav izvoz uživa pogodnosti od subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, tako da se Komisija uvjerila da se štetni učinak subvencija time uklanja.

U tom slučaju, i sve dok su preuzete obveze na snazi, na navedeni uvoz dotičnog proizvoda proizvedenog od strane trgovačkih društava iz odluke Komisije o prihvaćanju preuzimanja obveza i svake naknadne izmjene te odluke, ne primjenjuju se privremene pristojbe koje je uvela Komisija u skladu s člankom 12. stavkom 3. i konačne pristojbe uvedene u skladu s člankom 15. stavkom 1.

Povećanje cijene na temelju preuzetih obveza nije više nego što je potrebno za nadoknadu iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i trebalo bi biti manje od iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere kada je takvo povećanje cijene dostatno da bi se uklonila šteta za industriju Unije.

- 2. Komisija može predložiti preuzimanje obveza, ali niti zemlja niti izvoznik nisu obvezni prihvatiti preuzimanje obveza. Činjenica da zemlje ili izvoznici ne nude preuzimanje obveza ili ne prihvaćaju prijedloge za preuzimanje obveza, ne utječe niti na jedan način na razmatranje slučaja.

Međutim, može se utvrditi da postoji veća vjerojatnost ostvarenja prijetnje nanošenja štete ako se subvencionirani uvoz nastavi. Preuzimanje obveza zemalja ili izvoznika ne traži se niti prihvaća prije prethodnog pozitivnog utvrđivanja subvencioniranja i nanese štete.

Osim u iznimnim okolnostima, preuzimanje obveza ne može se ponuditi prije završetka razdoblja tijekom kojeg se mogu podnijeti prigovori prema članku 30. stavku 5.

3. Ponuđeno preuzimanje obveza ne mora se prihvatiti ako se prihvaćanje smatra nepraktičnim, kao na primjer, ako je broj stvarnih ili potencijalnih izvoznika prevelik, ili iz drugih razloga, uključujući razloge opće politike. Dotičnom izvozniku i/ili zemlji podrijetla i/ili izvoza mogu se obrazložiti razlozi odbijanja ponude za preuzimanje obveza, te im se daje prilika da o tome iznesu svoje primjedbe. Razlozi odbijanja navode se u konačnoj odluci.

4. Stranke koje nude preuzimanje obveza trebaju dostaviti verziju obveze koja nije povjerljive prirode, a kako bi se ista mogla staviti na raspolaganje zainteresiranim strankama u ispitnom postupku.

5. Ako su preuzete obveze prihvaćene, ispitni postupak se prekida. Komisija prekida ispitni postupak u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 25. stavka 3.

6. Ako se ponuđeno preuzimanje obveza prihvati, ispitni postupak o subvencioniranju i šteti se uobičajeno završava. U tom slučaju, ako se donese negativna odluka o subvenciji ili o šteti, preuzeta obveza automatski prestaje važiti, osim u slučajevima kada takva odluka velikim dijelom ovisi o postojanju preuzete obveze. U tim slučajevima, može se zatražiti zadržavanje preuzete obveze tijekom razumnog razdoblja.

Ako se donese pozitivna odluka o subvencioniranju i šteti, preuzeta se obveza nastavlja u skladu s dogovorenim uvjetima i odredbama ove Uredbe.

7. Od svih zemalja ili izvoznika, čije je ponuđeno preuzimanje obveza prihvaćeno, Komisija traži periodičko dostavljanje podataka u vezi s ispunjenjem preuzetih obveza, te dozvolu za provjeru relevantnih podataka. Nepoštivanje ovih zahtjeva smatra se kršenjem preuzete obveze.

8. Ako se prihvati preuzimanje obveza od određenih izvoznika tijekom ispitnog postupka, u smislu članaka 18., 19., 20. i 22., smatra se da obveze stupaju na snagu od dana kada je ispitni postupak završen za zemlju podrijetla i/ili izvoza.

9. U slučaju kršenja preuzetih obveza ili u slučaju da se bilo koja od stranaka koje su preuzele obveze povuče iz preuzetih obveza ili u slučaju da Komisija povuče prihvaćanje preuzete obveze, ovisno o slučaju, Komisija povlači prihvaćanje preuzete obveze, a primjenjuje se privremena pristojba koju je donijela Komisija u skladu s člankom 12. ili konačna pristojba koja je donesena u skladu s člankom 15. stavkom 1. pod uvjetom da je dotičnom izvozniku ili zemlji podrijetla i/ili izvoza pružena mogućnost iznošenja primjedaba, osim u slučaju da se izvoznik ili ta zemlja povuče iz preuzimanja obveza. Ako se odluči povući iz prihvaćene preuzete obveze, Komisija pruža informacije državama članicama.

Svaka zainteresirana stranka ili država članica može dostaviti podatke kojima, prima facie, dokazuju kršenje preuzetih obveza. Naknadna ocjena o tome je li došlo do kršenja preuzetih obveza ili ne, donosi se uobičajeno u roku od šest mjeseci, ali u niti jednom slučaju nakon devet mjeseci od dana podnošenja valjano argumentiranog zahtjeva.

Komisija može zatražiti pomoć nadležnih tijela država članica u praćenju preuzetih obveza.

10. Privremene pristojbe mogu se uvesti u skladu s člankom 12. na temelju najboljih podataka koji su na raspolaganju, ako postoji razlog za vjerovanje da se krši preuzeta obveza odnosno, u slučaju kršenja preuzete obveze ili povlačenja iz iste, ako ispitni postupak koji je vodio k preuzimanju obveza nije završen.

Članak 14.

Završetak bez uvođenja mjera

1. Ako se pritužba povuče, postupak se može završiti, osim ako je takav završetak protivan interesu Unije.

2. Ako su zaštitne mjere nepotrebne, ispitni postupak ili postupci se prekidaju. Komisija prekida ispitni postupak u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 25. stavka 3.

3. Postupak se odmah završava ako se utvrdi da je iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere male vrijednosti, u skladu sa stavkom 5., ili da su stvaran ili moguć obujam subvencioniranog uvoza ili šteta zanemarivi.
4. Za postupke pokrenute prema članku 10. stavku 11. uobičajeno se šteta smatra zanemarivom ako je tržišni udio uvoza manji od iznosa utvrđenih u članku 10. stavku 9. Obzirom na ispitne postupke za uvoz iz zemalja u razvoju, obujam subvencioniranog uvoza također se smatra zanemarivim ako predstavlja manje od 4 % ukupnog uvoza istovjetnog proizvoda u Uniju, osim ako na uvoz iz zemalja u razvoju, čiji ukupni udjeli u ukupnom uvozu predstavljaju manje od 4 % ukupno, otpada više od 9 % ukupnog uvoza istovjetnog proizvoda u Uniju.
5. Vrijednost subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere smatra se malom ako je vrijednost subvencije manja od 1 % ad valorem, osim ako, u vezi s ispitnim postupcima koji se odnose na zemlje u razvoju, prag male vrijednosti iznosi 2 % ad valorem, pod uvjetom da ispitni postupak treba završiti samo ako je iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere ispod relevantne razine male vrijednosti za svakog pojedinačnog izvoznika, a koji i dalje podliježu postupku i u vezi s kojima se ispitni postupak može ponovo provesti u bilo kojoj kasnijoj reviziji postupka za dotičnu zemlju u skladu s člancima 18. i 19.

Članak 15.

Uvođenje konačnih pristojbi

1. Ako činjenice, kako su konačno utvrđene, dokazuju postojanje subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i nastale štete i ako je potrebno djelovati kako bi se zaštitili interesi Unije u skladu s člankom 31., Komisija, djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 25. stavka 3., uvodi konačnu kompenzacijsku pristojbu. Ako su na snazi privremene pristojbe, Komisija pokreće taj postupak najkasnije mjesec dana prije isteka takvih pristojbi.

Mjere se ne uvode, ako se subvencija ili subvencije povuku ili se dokaže da subvencije više ne donose korist dotičnim izvoznicima.

Iznos kompenzacijske pristojbe ne prelazi utvrđeni iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, ali trebao bi biti manji je od ukupnog iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere ako je taj manji iznos dostatan za uklanjanje štete za industriju Unije.

2. Kompenzacijske pristojbe uvode se u odgovarajućim iznosima u svakom pojedinačnom slučaju, na nediskriminacijskoj osnovi, na uvoz proizvoda iz svih izvora za koje je utvrđeno da su ostvarili korist od subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i koje nanose štetu, osim na uvoz iz onih izvora koji su prihvatili preuzimanje obveza prema uvjetima iz ove Uredbe.

Uredba kojom se uvodi pristojba navodi pristojbu za svakog od dobavljača ili, ako to nije praktično, za svaku dotičnu zemlju dobavljača.

3. Ako je Komisija, u skladu s člankom 27. ograničila ispitni postupak, bilo koja kompenzacijska pristojba koja se primjenjuje na uvoze izvoznika ili proizvođača, koji su se javili u skladu s člankom 27., ali koji nisu bili uključeni u ispitni postupak, ne prelazi ponderirani prosječni iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, a koje su utvrđene za stranke u uzorku.

Za potrebe ovog stavka Komisija ne uzima u obzir subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, a čiji je iznos jednak nuli ili je male vrijednosti te iznose subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, utvrđene u okolnostima iz članka 28.

Pojedinačne pristojbe primjenjuju se na uvoz svakog uvoznika ili proizvođača za kojeg je izračunan pojedinačni iznos subvencioniranja kako je propisano u članku 27.

Članak 16.

Retroaktivnost

1. Privremene mjere i konačne kompenzacijske pristojbe primjenjuju se samo na proizvode koji uđu u slobodni promet nakon što je mjera, donesena sukladno članku 12. stavku 1. ili članku 15. stavku 1., ovisno o slučaju, stupila na snagu, podložno izuzećima utvrđenima u ovoj Uredbi.

2. Ako je u primjeni privremena pristojba, a konačno utvrđene činjenice pokazuju postojanje subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i štete, Komisija odlučuje, bez obzira na to hoće li biti uvedena konačna kompenzacijska pristojba, o udjelu privremene pristojbe koju konačno treba naplatiti.

Za te potrebe, „šteta” ne uključuje materijalnu odgodu uspostavljanja industrije Unije, ni prijetnju nastanka materijalne štete, osim ako je utvrđeno da bi se ona, u slučaju izostanka privremenih mjera, razvila u materijalnu štetu. U svim drugim slučajevima koji uključuju takvu prijetnju ili odgodu, privremeni se iznosi napuštaju, a konačne se pristojbe mogu uvesti samo od datuma kada se konačno utvrdi prijetnja ili materijalna odgoda.

3. Ako je konačna kompenzacijska pristojba viša od privremene pristojbe, razlika se ne naplaćuje. Ako je konačna pristojba niža od privremene pristojbe, pristojba se obračunava ponovno. Ako je konačno utvrđivanje negativno, privremena mjera se ne potvrđuje.

4. Konačna kompenzacijska pristojba može se uvesti za proizvode koji su ušli u potrošnju najviše 90 dana prije datuma primjene privremenih mjera, ali ne prije pokretanja ispitnog postupka, pod uvjetom da:

- (a) se uvozi evidentiraju u skladu s člankom 24. stavkom 5.;
 - (b) je dotičnim uvoznicima Komisija dala mogućnost za iznošenje primjedbi;
 - (c) postoje kritične okolnosti u kojima je, za navedeni subvencionirani proizvod, nastala teško popravljiva šteta, radi masivnih uvoza u relativno kratkom razdoblju, proizvoda koji koristi subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere prema uvjetima ove Uredbe; i
 - (d) smatra se potrebnim, kako bi se spriječilo ponavljanje štete, retroaktivno ocjenjivanje kompenzacijskih pristojbi na te uvoze.
5. U slučajevima kršenja ili povlačenja iz preuzetih obveza mogu se uvesti konačne pristojbe na robu koja je ušla u slobodni promet najviše 90 dana prije primjene privremenih mjera, pod uvjetom da se uvozi evidentiraju u skladu s člankom 24. stavkom 5. i da se retroaktivna ocjena ne primjenjuje na uvoze koji su ušli prije kršenja ili povlačenja iz preuzetih obveza.

Članak 17.

Trajanje

Kompenzacijska mjera ostaje na snazi samo tijekom razdoblja i u mjeri u kojoj je potrebno za kompenziranje subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere koje nanose štetu.

Članak 18.

Revizije nakon isteka mjere

1. Konačna kompenzacijska mjera istječe pet godina od uvođenja ili pet godina od datuma zadnje revizije mjere koja pokriva subvencioniranje i štetu, osim ako revizijom nije utvrđeno da bi istjecanje mjere vjerojatno dovelo do nastavka ili ponavljanja subvencioniranja i štete. Revizija se pokreće na inicijativu Komisije, na zahtjev proizvođača Unije ili u njihovo ime, a mjera ostaje na snazi do završetka revizije.

2. Revizija se pokreće ako zahtjev sadržava dostatne dokaze da bi istekom mjera vjerojatno došlo do nastavka ili ponavljanja subvencioniranja i štete. Vjerojatnost se može, na primjer, pokazati dokazivanjem nastavka subvencioniranja i štete ili dokazivanjem da je uklanjanje štete posljedica, djelomično ili jedino, postojanja mjera ili dokazivanjem da su okolnosti izvoznika ili uvjeti na tržištu takvi da ukazuju na vjerojatnost daljnjeg štetnog subvencioniranja.

3. U provedbi ispitivanja prema ovom članku, izvoznici, uvoznici, zemlje podrijetla i/ili izvoza i proizvođači Unije imaju mogućnost pojačati, odbaciti ili komentirati pitanja iznesena u revizijskom zahtjevu, a zaključci se donose uzimajući u obzir sve relevantne i propisno dokumentirane dokaze predložene u vezi s pitanjem je li vjerojatno da bi istek mjera doveo do nastavka ili ponavljanja subvencioniranja i štete.

4. Obavijest o skorom isteku mjera objavljuje se u *Službenom listu Europske unije* u odgovarajuće vrijeme u zadnjoj godini tijekom razdoblja primjene mjera kako je definirano u ovom članku. Nakon toga, proizvođači Unije, u roku od najviše tri mjeseca prije kraja petogodišnjeg razdoblja, imaju pravo podnijeti zahtjev za reviziju u skladu sa stavkom 2. Obavijest o najavi stvarnog isteka mjera prema ovom članku također se objavljuje.

Članak 19.

Izvanredne revizije

1. Moguće je također revidirati i potrebu za daljnjom primjenom uvedenih mjera, ako je to opravdano, na inicijativu Komisije, na zahtjev države članice ili, pod uvjetom da je isteklo razumno vremensko razdoblje od najmanje godinu dana od uvođenja konačne mjere, na zahtjev izvoznika, uvoznika ili proizvođača Unije ili zemlje podrijetla i/ili izvoza koji sadržava dostatne dokaze koji potkrepljuju potrebu za izvanrednom revizijom.

2. Izvanredna se revizija pokreće ako zahtjev sadržava dostatne dokaze da više nije potreban nastavak primjene mjere da bi se uklonio učinak subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i/ili da nastavak ili ponavljanje štete nije vjerojatno ako se mjera ukloni ili izmijeni, ili da postojeća mjera nije ili nije više dostatna kako bi suzbila subvenciju protiv koje se mogu izreći kompenzacijske mjere i koja nanosi štetu.

3. Ako su uvedene kompenzacijske pristojbe manje od utvrđenog iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, izvanrednu reviziju može se pokrenuti ako proizvođači Unije ili bilo koja druga zainteresirana stranka podnesu, uobičajeno u roku od dvije godine od stupanja mjera na snagu, dostatne dokaze da su, nakon početnog razdoblja ispitivanja i prije ili nakon uvođenja mjera, izvozne cijene smanjene ili da nije bilo kretanja otkupnih cijena odnosno da je kretanje otkupnih cijena proizvoda uvezenog u Uniju bilo nedovoljno. Ako se u ispitnom postupku dokaže točnost tvrdnji, zaštitne pristojbe se mogu povećati kako bi se postiglo povećanje cijene potrebno za uklanjanje štete. Međutim, povećana razina pristojbe ne prelazi iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere.

Izvanredna se revizija također može pokrenuti pod gore navedenim uvjetima, na inicijativu Komisije ili na zahtjev države članice.

4. U provedbi ispitnih postupka prema ovom članku Komisija može, između ostalog, razmotriti jesu li se znatno promijenile okolnosti u pogledu subvencioniranja i štete ili postižu li se postojećim mjerama željeni rezultati u uklanjanju prethodno utvrđene štete prema članku 8. U tom pogledu, uzima se u obzir konačno utvrđivanje svih relevantnih i propisno dokumentiranih dokaza.

Članak 20.

Ubrzane revizije

Izvoznik čiji izvoz podliježe konačnoj kompenzacijskoj pristojbi, ali koji nije bio pojedinačno ispitan tijekom inicijalnog ispitnog postupka iz bilo kojeg razloga osim odbijanja suradnje s Komisijom, na zahtjev, ima pravo na ubrzanu reviziju, a kako bi Komisija mogla brzo utvrditi pojedinačnu stopu kompenzacijske pristojbe za tog izvoznika.

Takva revizija pokreće se nakon što su proizvođači Unije imali priliku iznijeti svoje primjedbe.

Članak 21.**Povrati**

1. Neovisno o članku 18., uvoznik može zatražiti povrat naplaćenih pristojbi ako se pokaže da je iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, na temelju kojih su pristojbe plaćene, bilo ukinut ili snižen na razinu koja je ispod razine pristojbe koja je na snazi.
2. Uvoznik podnosi zahtjev Komisiji radi povrata kompenzacijske pristojbe. Zahtjev se podnosi putem države članice s čijeg se područja proizvodi puštaju u slobodni promet, u roku od šest mjeseci od datuma kada su nadležna tijela valjano utvrdila iznos konačnih pristojbi koje treba naplatiti ili datuma kada je donesena konačna odluka o naplati iznosa osiguranih putem privremenih pristojbi. Države članice odmah šalju zahtjev Komisiji.
3. Zahtjev za povrat smatra se valjano potkrijepljen dokazima samo ako sadržava točne podatke o traženom iznosu povrata kompenzacijskih pristojbi i carinsku dokumentaciju u vezi s izračunom i plaćanjem tog iznosa. Također uključuje dokaze o iznosima subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, tijekom reprezentativnog razdoblja, za izvoznika ili proizvođača na kojeg se primjenjuje pristojba. U slučajevima kada uvoznik nije povezan s dotičnim izvoznikom ili proizvođačem i ti podaci nisu odmah raspoloživi, ili kada izvoznik ili proizvođač ne želi dati podatke uvozniku, zahtjev sadržava izjavu izvoznika ili proizvođača da je iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere snižen ili ukinut, kako je navedeno u ovom članku, a da će relevantni dokazi koji to potkrepljuju biti dostavljeni Komisiji. Ako izvoznik ili proizvođač ne dostave te dokaze u razumnom roku, zahtjev se odbacuje.
4. Komisija odlučuje o tome hoće li i u kojoj mjeri odobriti zahtjev, ili može odlučiti, u bilo kojem trenutku, o pokretanju izvanredne revizije, pri čemu koristi podatke i nalaze te revizije, koja se provodi u skladu s odredbama koje se primjenjuju na takve revizije, kako bi utvrdila je li i u kojoj mjeri povrat opravdan.

Povrati pristojbi uobičajeno se obavljaju u roku od 12 mjeseci, a u ni u kojim okolnostima nakon isteka više od 18 mjeseci od datuma kada je uvoznik proizvoda koji podliježe kompenzacijskoj pristojbi podnio zahtjev za povrat, valjano potkrijepljen dokazima.

Države članice uobičajeno plaćanje odobrenog povrata provode u roku od 90 dana od odluke iz prvog podstavka.

Članak 22.**Opće odredbe o revizijama i povratima**

1. Odgovarajuće odredbe ove Uredbe o postupcima i vođenju ispitnih postupaka, izuzev onih o rokovima, primjenjuju se na sve revizije koje se obavljaju prema člancima 18., 19. i 20.

Revizije prema člancima 18. i 19. obavljaju se žurno i uobičajeno završavaju u roku od 12 mjeseci od datuma pokretanja. U svakom slučaju, revizije prema člancima 18. i 19. završavaju u roku od 15 mjeseci od pokretanja.

Revizije prema članku 20. u svakom slučaju završavaju u roku od devet mjeseci od datuma pokretanja.

Ako se pokreće revizija prema članku 18. dok traje revizija prema članku 19. u istom postupku, revizija prema članku 19. završava u isto vrijeme kako je gore predviđeno za reviziju prema članku 18.

Ako ispitivanje nije završen u rokovima navedenima u drugom, trećem i četvrtom podstavku, mjere:

- (a) istječu ispitivanjem prema članku 18.;

- (b) istječu u slučaju ispitivanja koja se obavljaju prema člancima 18. i 19. paralelno, bilo da je ispitivanje prema članku 18. pokrenuto dok je revizija prema članku 19. bila u tijeku u istom postupku ili ako su te dvije revizije pokrenute u isto vrijeme; ili
- (c) ostaju neizmijenjene u ispitivanjima prema člancima 19. i 20.

Obavijest o stvarnom isteku ili zadržavanju mjera prema ovom stavku objavljuje se u *Službenom listu Europske unije*.

2. Revizije u skladu s člancima 18., 19. i 20. pokreće Komisija. Komisija odlučuje hoće li pokrenuti revizije prema članku 18. u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 25. stavka 2. Nakon što subjekt ili država članica preda zahtjev kojim se opravdava pokretanje revizije u skladu s člancima 19. i 20., a Komisija završi svoju analizu tog zahtjeva, ili nakon što Komisija sama utvrdi da bi trebalo preispitati potrebu za nastavkom primjene mjera, Komisija također pruža informacije državama članicama.

3. Ako je to opravdano revizijama, mjere se, u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 25. stavka 3., stavljaju izvan snage ili zadržavaju u skladu s člankom 18., ili stavljaju izvan snage, zadržavaju ili mijenjaju u skladu s člancima 19. i 20.

4. Ako se mjere za pojedinačne izvoznike ukidaju, ali ne i za zemlju u cjelini, izvoznici ostaju predmetom postupka te se mogu ponovno ispitati tijekom bilo koje naknadne revizije za tu zemlju prema ovom članku.

5. Ako je revizija mjera prema članku 19. u tijeku na kraju razdoblja primjene mjera kako je definirano u članku 18., mjere se također ispituju prema odredbama članka 18.

6. U revizijama ili postupcima povrata koji se provode prema člancima od 18. do 21., Komisija primjenjuje istu metodologiju, ako se uvjeti nisu promijenili, kao u ispitnom postupku koji je doveo do uvođenja pristojbi, a uzimajući u obzir članke 5., 6., 7. i 27.

Članak 23.

Izbjegavanje mjera

1. Kompenzacijske pristojbe uvedene prema ovoj Uredbi mogu se proširiti i na uvoze iz trećih zemalja istovjetnih proizvoda, bilo neznatno modificiranih ili ne, ili na uvoze neznatno modificiranih istovjetnih proizvoda iz zemlje na koju se mjere primjenjuju ili njihove dijelove, ako se mjere koje su na snazi izbjegavaju.

2. Kompenzacijske pristojbe, koje ne prelaze preostalu kompenzacijsku pristojbu uvedenu u skladu s člankom 15. stavkom 2., mogu se proširiti na uvoze iz trgovačkih društava koja koriste pojedinačne pristojbe u zemljama na koje se mjere primjenjuju, ako se mjere koje su na snazi izbjegavaju.

3. Izbjegavanje mjera definira se kao promjena strukture trgovine između trećih zemalja i Unije ili između pojedinačnih trgovačkih društava u zemlji na koju se mjere primjenjuju i Unije, a koja proizlazi iz prakse, postupka ili rada za koji ne postoji dostatni valjani uzrok ili ekonomska opravdanost osim uvođenja pristojbe, a ako postoji dokaz o šteti ili da su učinci pristojbe narušeni u smislu cijena i/ili količina istovjetnog proizvoda i da uvozni istovjetni proizvod i/ili njegovi dijelovi i dalje koriste subvenciju.

Praksa, postupak ili rad iz prvog podstavka, među ostalim, uključuju:

- (a) neznatnu modifikaciju dotičnog proizvoda kako bi on dobio drugi carinski broj, a na koji se obično ne primjenjuju mjere, pod uvjetom da modifikacija ne mijenja njegova osnovna obilježja;
- (b) otpremu proizvoda na koji se primjenjuju mjere preko trećih zemalja;

- (c) reorganizaciju strukture i kanala prodaje u zemlji na koju se primjenjuju mjere od strane izvoznika i proizvođača kako bi se po mogućnosti njihovi proizvodi izvozili u Uniju putem proizvođača koji koriste pojedinačnu stopu pristojbe koja je niža od one koja se primjenjuje na proizvode proizvođača.

4. Ispitni postupci pokreću se prema ovom članku na inicijativu Komisije ili na zahtjev države članice ili zainteresirane stranke na temelju dostatnih dokaza o čimbenicima utvrđenim u stavcima 1., 2. i 3. Postupci se pokreću uredbom Komisije koja može također sadržavati uputu carinskim tijelima da uvoz uvjetuju evidentiranjem u skladu s člankom 24. stavkom 5. ili traženjem jamstava. Nakon što zainteresirana stranka ili država članica preda zahtjev kojim se opravdava pokretanje ispitnog postupka, a Komisija završi svoju analizu tog zahtjeva, ili nakon što Komisija utvrdi da postoji potreba za pokretanjem ispitnog postupka, Komisija pruža informacije državama članicama.

Ispitne postupke provodi Komisija. Komisiji mogu pomagati carinska tijela, a ispitni postupci završavaju se u roku od devet mjeseci.

Ako činjenice, kako su konačno utvrđene, opravdavaju produljenje mjera, to obavlja Komisija djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 25. stavka 3.

Produljenje stupa na snagu na datum kada je evidentiranje prema članku 24. stavku 5. postalo obvezno ili na datum kada se traže jamstva. Relevantne postupovne odredbe ove Uredbe o pokretanju i vođenju ispitnog postupka primjenjuju se prema ovom članku.

5. Uvozi ne podliježu evidentiranju prema članku 24. stavku 5. ili mjerama, ako njima trguju trgovačka društva koja koriste izuzeća.

6. Zahtjevi za izuzeća, valjano potkrijepljeni dokazima, dostavljaju se u rokovima uspostavljenima uredbom Komisije koja pokreće ispitni postupak.

Ako se praksa, postupak ili rad za izbjegavanje mjera odvija izvan Unije, proizvođačima dotičnog proizvoda koji mogu dokazati da nisu povezani s bilo kojim proizvođačem na kojeg se primjenjuju mjere i za koje se utvrdi da nisu uključeni u izbjegavanje mjera, kako je definirano u stavku 3., mogu se odobriti izuzeća.

Ako se praksa, postupak ili rad za izbjegavanje mjera odvija unutar Unije, uvoznici koji mogu dokazati da nisu povezani s proizvođačima na koje se primjenjuju mjere, mogu se odobriti izuzeća.

Ta izuzeća dodjeljuju se odlukom Komisije te ostaju na snazi u razdoblju i pod uvjetima koji su u njoj utvrđeni. Nakon što završi svoju analizu, Komisija pruža informacije državama članicama.

Pod uvjetom da su zadovoljeni uvjeti iz članka 20., izuzeća se mogu također odobriti nakon završetka ispitnog postupka koji vodi k produljenju mjera.

7. Pod uvjetom da je istekla najmanje jedna godina od produljenja mjera, i u slučaju da je broj stranaka koje traže ili bi mogle tražiti izuzeće značajan, Komisija može odlučiti o pokretanju revizije produljenja mjera. Revizija se provodi u skladu s odredbama članka 22. stavka 1., a kako se primjenjuju na reviziju na temelju članka 19.

8. Ništa u ovom članku ne sprečava uobičajenu primjenu odredbi o carinama koje su na snazi.

Članak 24.

Opće odredbe

1. Privremene ili konačne kompenzacijske pristojbe uvode se uredbom, a naplaćuju ih države članice u obliku, prema navedenoj stopi i drugim uvjetima utvrđenima u uredbi o uvođenju takvih pristojbi. Pristojbe se ubiru neovisno od carina, poreza i drugih naknada koje se uobičajeno naplaćuju na uvoz.

Proizvod ne podliježe ni antidampinškim ni kompenzacijskim pristojbama s ciljem rješavanja jedne te iste situacije koja proizlazi iz dampainga ili subvencioniranja izvoza.

2. Uredbe kojima se uvode privremene ili konačne kompenzacijske pristojbe i uredbe ili odluke kojima se prihvaća preuzimanje obveza ili okončanje ispitnih postupaka ili postupaka objavljuju se u *Službenom listu Europske unije*.

Uredbe ili odluke sadržavaju osobito, vodeći računa o zaštiti povjerljivih podataka, imena izvoznika, ako je to moguće, ili uključenih zemalja, opis proizvoda i sažetak činjenica i razmatranja u vezi sa subvencijom i određivanjem štete. U svakom slučaju, primjerak uredbe ili odluke šalje se poznatim zainteresiranim strankama. Odredbe ovog stavka primjenjuju se, *mutatis mutandis*, na revizije.

3. Posebne odredbe, osobito u vezi sa zajedničkom definicijom pojma podrijetla, a kako su sadržane u Uredbi (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ mogu se donijeti prema ovoj Uredbi.

4. U interesu Unije, mjere koje su uvedene u skladu s ovom Uredbom mogu se suspendirati odlukom Komisije na razdoblje od devet mjeseci, u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 25. stavka 2. Komisija može produljiti tu suspenziju na daljnje razdoblje do najviše jedne godine, djelujući u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 25. stavka 2.

Mjere se mogu suspendirati samo ako se uvjeti na tržištu privremeno promijene u mjeri da je malo vjerojatno kako bi se šteta vratila kao posljedica suspenzije, a pod uvjetom da je industriji Unije pružena mogućnost iznošenja primjedaba i da su te primjedbe uzete u obzir. Ako razlog za suspenziju više nije primjenjiv, mjere se mogu u svakom trenutku ponovno uvesti u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 25. stavka 2.

5. Komisija, nakon što pravovremeno obavijesti države članice, može naložiti carinskim tijelima da poduzmu odgovarajuće mjere evidentiranja uvoza tako da se na taj uvoz mjere mogu naknadno primijeniti od datuma takve evidencije.

Na zahtjev industrije Unije, koji sadržava dostatne dokaze za opravdanje mjera, uvozi mogu podlijevati evidentiranju.

Evidentiranje se propisuje uredbom u kojoj se navode ciljevi djelovanja i, ako je to primjenjivo, procijenjeni iznos budućih obveza. Evidentiranje se primjenjuje na uvoze u razdoblju od najviše devet mjeseci.

6. Države članice izvješćuju Komisiju svaki mjesec o uveznoj trgovini proizvodima na koje se primjenjuju ispitni postupak i mjere, kao i o iznosu pristojbi naplaćenih prema ovoj Uredbi.

7. Ne dovodeći u pitanje stavak 6., Komisija može zatražiti od država članica, za svaki slučaj posebno, da dostave podatke potrebne za praćenje učinkovitosti primjene mjera. U tom pogledu primjenjuju se odredbe članka 11. stavaka 3. i 4. Na sve podatke koje države članice dostave prema ovom članku primjenjuju se odredbe članka 29. stavka 6.

Članak 25.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže Odbor osnovan Uredbom (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) 182/2011.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269, 10.10.2013., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (vidjeti str. 21. ovoga Službenog lista).

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
4. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011, u vezi s njezinim člankom 4.
5. Prema članku 3. stavku 5. Uredbe (EU) br. 182/2011 kada se pisani postupak primjenjuje za donošenje konačnih mjera na temelju stavka 3. ovog članka ili za odlučivanje o pokretanju ili nepokretanju revizija radi isteka mjera prema članku 18. ove Uredbe, navedeni postupak završava bez rezultata, kada, u roku koji utvrdi predsjednik, on to odluči ili to zahtijeva većina članova odbora, kako je definirano u članku 5. stavku 1. Uredbe (EU) br. 182/2011. Kada se primjenjuje pisani postupak u drugim slučajevima u kojima je u odboru održana rasprava o nacrtu mjere, navedeni postupak završava bez rezultata kada, u roku koji utvrdi predsjednik, on to odluči ili to zahtijeva većina članova odbora. Kada se primjenjuje pisani postupak u drugim slučajevima u kojima u odboru nije održana rasprava o nacrtu mjere, navedeni postupak završava bez rezultata kada, u roku koji utvrdi predsjednik, on to odluči ili to zahtijeva barem četvrtina članova odbora.
6. Odbor može razmotriti bilo koje pitanje koje se odnosi na primjenu ove Uredbe, koje je postavila Komisija ili na zahtjev države članice. Države članice mogu zatražiti informacije i mogu razmjenjivati stajališta u odboru ili izravno s Komisijom.

Članak 26.

Posjeti radi provjere

1. Ako smatra prikladnim, Komisija obavlja posjete kako bi pregledala evidencije uvoznika, izvoznika, trgovaca, zastupnika, proizvođača, trgovinskih udruženja i organizacija, kako bi provjerila dostavljene podatke o subvencioniranju i šteti. U slučaju izostanka točnog i pravovremenog odgovora Komisija može odabrati da neće obaviti posjet radi provjere.
2. Komisija može provesti ispitne postupke u trećim zemljama ako je to potrebno, pod uvjetom da dobije suglasnost dotičnih trgovačkih društava, obavijesti zemlju o kojoj se radi te da se ona ne protivi ispitnom postupku. Čim dobije suglasnost dotičnih trgovačkih društava Komisija bi trebala obavijestiti zemlju podrijetla i/ili izvoza o nazivima i adresama trgovačkih društava koje treba posjetiti i dogovorenim datumima.
3. Dotična trgovačka društva se obavješćuje o prirodi podataka za provjeru tijekom posjeta radi provjere i o svim daljnjim podacima koje treba dostaviti tijekom posjeta; to međutim ne isključuje da se tijekom provjere postave zahtjevi za dostavu daljnjih pojedinosti s obzirom na prikupljene podatke.
4. Komisiji, u ispitnim postupcima koji se provode prema stavcima 1., 2. i 3. pomažu službenici onih država članica koje to zatraže.

Članak 27.

Uzimanje uzoraka

1. U slučajevima kada je broj podnositelja zahtjeva, izvoznika ili uvoznika, vrsta proizvoda ili transakcija velik, ispitni postupak može se ograničiti na:
 - (a) razuman broj stranaka, proizvoda ili transakcija korištenjem statistički valjanih uzoraka na temelju raspoloživih podataka u vrijeme odabira; ili
 - (b) najveći reprezentativni obujam proizvodnje, prodaje ili izvoza koji se razumno može ispitati u raspoloživom razdoblju.

2. Komisija provodi konačni odabir stranaka, vrste proizvoda ili transakcija prema ovom članku, iako se prednost daje odabiru uzorka u konzultaciji s dotičnim strankama i uz njihov pristanak, pod uvjetom da su se stranke javile i da su dale na raspolaganje dovoljno podataka u roku od tri tjedna od pokretanja ispitnog postupka, a kako bi se omogućio odabir reprezentativnog uzorka.

3. U slučajevima kada je, u skladu s ovim člankom, ispitni postupak ograničen, pojedinačni iznos subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere izračunava se za svakog izvoznika ili proizvođača koji nije inicijalno odabran, a koji podnese potrebne podatke u rokovima predviđenima ovom Uredbom, osim ako je broj izvoznika ili proizvođača toliko velik da bi pojedinačna ispitivanja bila bespotrebno teška te bi onemogućavala pravovremeni završetak ispitnog postupka.

4. Ako je odlučeno odabrati uzorke i postoji određeni stupanj nesuradnje određenih ili svih odabranih stranaka, a koji bi mogao materijalno utjecati na ishod ispitnog postupka, moguće je odabrati novi uzorak.

Međutim, ako materijalna razina nesuradnje i dalje postoji ili nema dovoljno vremena za odabir novog uzorka, primjenjuju se relevantne odredbe članka 28.

Članak 28.

Nesuradnja

1. U slučajevima u kojima zainteresirana stranka odbija pristup ili na neki drugi način ne pruža potrebne podatke u rokovima iz ove Uredbe, ili ako znatno ometa ispitni postupak, privremeni ili konačni nalazi, pozitivni ili negativni, mogu se donijeti na temelju raspoloživih podataka.

Ako se utvrdi da je zainteresirana stranka dostavila lažne ili obmanjujuće podatke, podaci se ne uzimaju u obzir, a mogu se koristiti raspoloživi podaci.

Zainteresirane strane upoznaje se s posljedicama nesuradnje.

2. Uskraćivanje odgovora u elektroničkom obliku ne smatra se nesuradnjom, pod uvjetom da zainteresirana stranka pokaže da bi dostavljanje odgovora u traženom obliku predstavljalo dodatno opterećenje ili neopravdani dodatni trošak.

3. Ako podaci koje dostavi zainteresirana stranka nisu idealni u svim pogledima, oni se ipak ne smiju zanemariti, pod uvjetom da nedostaci nisu takvi da uzrokuju nepotrebne teškoće u donošenju razumno točnog nalaza, kao i da su pravovaljano i odgovarajuće dostavljeni i da se mogu provjeriti, a da je stranka djelovala najbolje što je mogla.

4. Ako se dokazi ili podaci ne prihvate, o razlozima neprihvatanja odmah se obavještuje stranka koja ih je dostavila, te joj se daje mogućnost dostavljanja daljnjih obrazloženja u navedenim rokovima. Ako se obrazloženja smatraju nezadovoljavajućima, razlozi odbijanja tih dokaza ili podataka se objavljuju i daju kod objavljivanja nalaza.

5. Ako se razmatranja, uključujući ona o iznosu subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, temelje na odredbama stavka 1., uključujući podatke dostavljene u pritužbi, oni se, ako je to primjereno i s obzirom na rokove ispitnog postupka, provjeravaju usporedbom s raspoloživim podacima iz drugih neovisnih izvora, kao što su na primjer, cjenici, službene statistike o uvozu i carinskim povratima, kao i podaci primljeni od drugih zainteresiranih stranaka tijekom ispitnog postupka.

Podaci mogu uključivati relevantne podatke vezane uz svjetsko tržište ili druga reprezentativna tržišta, ako je to potrebno.

6. Ako zainteresirana stranka ne surađuje, ili surađuje samo djelomično tako da se time relevantni podaci uskraćuju, rezultat ispitnog postupka može biti manje povoljan za stranku nego da je surađivala.

Članak 29.

Povjerljivost

1. Sa svim podacima koji su po svojoj prirodi povjerljivi (na primjer, jer bi njihovo objavljivanje davalo znatne komparativne prednosti konkurentu ili bi imalo značajne štetne učinke na osobu koja daje podatke ili na osobu od koje je osoba koja daje podatke primila podatke), ili koje stranke u ispitnom postupku pružaju na povjerljivoj osnovi, tijela postupaju kao s takvima, ako postoji osnovanost takvog zahtjeva.
2. Zainteresirane stranke koje daju povjerljive podatke trebaju dostaviti sažetke tih podataka koji nisu povjerljivi. Sažeci moraju biti dovoljno detaljni kako bi omogućili razumijevanje suštine podataka dostavljenih kao povjerljivih. U iznimnim okolnostima, stranke mogu navesti da podaci nisu podobni za sažimanje. U tim iznimnim okolnostima, dostavlja se izjava s razlozima zašto nije moguće podatke sažeti.
3. Ako se smatra da zahtjev za povjerljivošću nije osnovan i ako pružatelj podataka ne želi staviti podatke na raspolaganje ili odobriti njihovo objavljivanje bilo u općem ili sažetom obliku, podaci se mogu zanemariti osim ako se ne može potvrditi na zadovoljavajući način iz odgovarajućeg izvora da su podaci ispravni. Zahtjevi za povjerljivošću ne odbacuju se proizvoljno.
4. Ovim člankom ne isključuje se objava općih podataka od strane tijela Unije, a osobito razloga na kojima se temelje odluke donesene prema ovoj Uredbi, objava dokaza na koje se oslanjaju tijela Unije u mjeri u kojoj je potrebno objasniti razloge sudskih postupaka. Kod objave vodi se računa o legitimnim interesima dotičnih stranaka kako se ne bi otkrile njihove poslovne i državne tajne.
5. Komisija i države članice, ili njihovi dužnosnici, ne otkrivaju podatke koje prime u skladu s ovom Uredbom, a za koje je pružatelj podatka zatražio povjerljivo postupanje, bez posebnog odobrenja pružatelja podatka. Razmjene podataka između Komisije i država članica ili svi interni dokumenti koje pripreme tijela Unije ili njezine države članice ne otkrivaju se osim kako je posebno predviđeno ovom Uredbom.
6. Podaci primljeni prema ovoj Uredbi koriste se samo za potrebe za koje su zatraženi.

Ova odredba ne isključuje korištenje podataka primljenih u kontekstu ispitnog postupka radi pokretanja drugog ispitnog postupka u okviru istog postupka u vezi s istovjetnim proizvodom.

Članak 30.

Objava podataka

1. Podnositelji zahtjeva, uvoznici i izvoznici i njihove predstavničke udruge, i zemlja podrijetla i/ili izvoza mogu zatražiti objavu pojedinosti na kojima se temelje osnovne činjenice i razmatranja na temelju kojih su uvedene privremene mjere. Zahtjevi za objavom podnose se u pisanom obliku odmah nakon uvođenja privremenih mjera, a objava je pisana u najranijem mogućem roku nakon toga.
2. Stranke navedene u stavku 1. mogu zatražiti konačnu objavu osnovnih činjenica i razmatranja na temelju kojih se namjerava preporučiti uvođenje konačnih mjera ili završetak ispitnog postupka ili postupka bez uvođenja mjera, pritom vodeći posebno računa o objavi podataka i rasprava koje su različite od onih korištenih za privremene mjere.
3. Zahtjevi za konačnom objavom upućuju se Komisiji u pisanom obliku, a dostavljaju se, u slučajevima kada je uvedena privremena pristojba, u roku od najviše mjesec dana od objave uvođenja te pristojbe. Ako privremena pristojba nije uvedena, stranke imaju mogućnost zatražiti konačnu objavu u rokovima koje odredi Komisija.

4. Konačna objava daje se u pisanom obliku. Objava se daje, uz dužan oprez zbog zaštite povjerljivih podataka, u najkraćem mogućem roku, a uobičajeno najmanje mjesec dana prije pokretanja postupaka navedenih u članku 14. ili članku 15. Ako Komisija ne može objaviti određene činjenice ili razmatranja u to vrijeme, objavljuje ih najranije moguće nakon isteka tog roka.

Objava ne utječe niti na jednu naknadnu odluku koju može donijeti Komisija, ali ako je ta odluka utemeljena na različitim činjenicama i razmatranjima, one se objavljuju u najkraćem mogućem roku.

5. Nakon konačne objave, prigovori se uzimaju u obzir samo ako su primljeni unutar razdoblja koje je odredila Komisija za svaki pojedinačni slučaj, a koje nije kraće od 10 dana, vodeći računa o žurnosti pitanja. Kraće razdoblje može se odrediti kad god je potrebno dati dodatnu konačnu objavu.

Članak 31.

Interes Unije

1. Odluka o tome treba li intervenirati u interesu Unije temelji se na procjeni svih različitih interesa u cjelini, uključujući interese domaće proizvodnje, korisnika i potrošača. Odluke prema ovom članku donose se samo ako je svim strankama dana mogućnost iznošenja stavova prema stavku 2. U ispitivanjima se uzima posebno u obzir potreba za uklanjanjem učinaka štetnog subvencioniranja koje narušava trgovinu i ponovnim uspostavljanjem učinkovite konkurencije. Mjere, utvrđene na temelju nalaza o subvencioniranju i šteti, ne mogu se primjenjivati ako tijela, na temelju svih podnesenih podataka, mogu jasno zaključiti da primjena tih mjera nije u interesu Unije.

2. Radi uspostave zdrave osnove na kojoj tijela, u donošenju odluke o tome je li uvođenje mjera u interesu Unije, mogu uzeti u obzir sva mišljenja i sve podatke, podnositelji zahtjeva, uvoznici i njihove predstavničke udruge, predstavnički korisnici i predstavničke organizacije potrošača mogu se, u rokovima navedenima u obavijesti o pokretanju ispitnog postupka za utvrđivanje kompenzacijske pristojbe, javiti i dostaviti podatke Komisiji. Podaci, ili njihovi sažeci, stavljaju se na raspolaganje drugim strankama navedenima u ovom stavku, koje imaju pravo odgovoriti na te podatke.

3. Stranke koje su postupile u skladu sa stavkom 2. mogu zatražiti da budu usmeno saslušane. Takvi se zahtjevi odobravaju ako su podneseni u rokovima iz stavka 2., kao i ako su u njima navedeni razlozi zašto stranke trebaju biti saslušane, u smislu interesa Unije.

4. Stranke koje su postupile u skladu sa stavkom 2. mogu dati primjedbe na primjenu bilo kojih privremenih pristojbi. Primjedbe se primaju u razdoblju od 25 dana od primjene takvih mjera ako ih treba uzeti u obzir i ako su one, ili njihovi odgovarajuću sažeci, dani na raspolaganje drugim stranama koje imaju pravo odgovoriti na te primjedbe.

5. Komisija pregledava podatke koje su pravilno podneseni te ispituje u kojoj su mjeri reprezentativni, a rezultati te analize, zajedno s mišljenjem o njihovoj vrijednosti, proslijeđuju se odboru iz članka 25. kao dio nacrtu mjere podnesene u skladu s člancima 14. i 15. Mišljenja izražena u odboru Komisija bi trebala uzeti u obzir pod uvjetima predviđenima Uredbom (EU) br. 182/2011.

6. Stranke koje su postupile u skladu sa stavkom 2. mogu zatražiti da im se stave na raspolaganje činjenice i razmatranja na kojima će se vjerojatno temeljiti konačne odluke. Takvi podaci stavljaju se na raspolaganje u mjeri u kojoj je to moguće te ne dovodeći u pitanje bilo koju naknadnu odluku Komisije.

7. Podaci se uzimaju u obzir samo ako ih prate stvarni dokazi koji potkrepljuju njihovu valjanost.

Članak 32.

Odnosi između kompenzacijske pristojbe i multilateralnih mjera

Ako uvozni proizvod podliježe protumjerama uvedenim nakon provedbe postupaka rješavanja sporova Sporazuma o subvencijama, a mjere su prikladne za uklanjanje štete nastale subvencijama protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, sve kompenzacijske pristojbe uvedene u vezi s tim proizvodom odmah se suspendiraju ili ukidaju, ovisno o tome što je prikladno.

Članak 33.**Završne odredbe**

Ova Uredba ne isključuje primjenu:

- (a) posebnih pravila utvrđenih sporazumima između Unije i trećih zemalja;
- (b) uredbi Unije u poljoprivrednom sektoru i uredbi Vijeća (EZ) br. 1667/2006 ⁽¹⁾, (EZ) 614/2009 ⁽²⁾ i (EZ) br. 1216/2009 ⁽³⁾. Ova se Uredba primjenjuje tako da dopunjuje te uredbe i da izuzima sve njihove odredbe koje isključuju primjenu kompenzacijskih pristojbi;
- (c) posebnih mjera, pod uvjetom da te mjere nisu u suprotnosti s obvezama prema GATT-u iz 1994.

Članak 34.**Izvjешće**

, Komisija uključuje podatke o provedbi ove Uredbe u svoje godišnje izvješće o primjeni i provedbi mjera trgovinske zaštite koje podnosi Europskom parlamentu i Vijeću na temelju članka 23. Uredbe (EU) 2016/1036.

Članak 35.**Stavljanje izvan snage**

Uredba (EZ) br. 597/2009 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na uredbu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga VI.

Članak 36.**Stupanje na snagu**

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 8. lipnja 2016.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
A.G. KOENDERS

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1667/2006 od 7. studenoga 2006. o glukozi i laktozi (SL L 312, 11.11.2006., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 614/2009 od 7. srpnja 2009. o zajedničkom sustavu trgovine za ovalbumin i laktalbumin (SL L 181, 14.7.2009., str. 8.).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1216/2009 od 30. studenoga 2009. o utvrđivanju trgovinskih aranžmana primjenjivih na određenu robu dobivenu preradom poljoprivrednih proizvoda (SL L 328, 15.12.2009., str. 10.).

PRILOG I.

OGLEDNI POPIS IZVOZNIH SUBVENCIJA

- (a) Odobranje izravnih državnih subvencija poduzeću ili industriji uz uvjet realizacije izvoza.
- (b) Programi zadržavanja valute ili slične prakse koje uključuju izvoznu premiju.
- (c) Troškovi unutarnjeg prijevoza i vozarine na izvozne pošiljke, koje snosi ili za plaćanje kojih nalog daje država, pod povoljnijim uvjetima nego za domaće isporuke.
- (d) Davanja države ili njezinih tijela, bilo izravno ili neizravno putem državnih programa, uvezenih ili domaćih proizvoda ili usluga koji se koriste u proizvodnji izvoznih proizvoda, prema odredbama i pod uvjetima koji su povoljniji od onih koji se daju istovjetnim ili izravno konkurentnim proizvodima ili uslugama, a koji se koriste za proizvodnju robe za domaću potrošnju, ako su (u slučaju kad se radi o proizvodima) te odredbe i uvjeti povoljniji od onih koji su komercijalno dostupni ⁽¹⁾ izvozniciima tih proizvoda na svjetskim tržištima.
- (e) Potpuno ili djelomično oslobođenje, otpust ili odgoda ⁽²⁾, osobito u vezi s izvozom, izravnih poreza ⁽³⁾ ili naknada za socijalnu pomoć koje plaćaju ili trebaju platiti proizvodna ili trgovačka poduzeća.
- (f) Odobranje posebnih popusta vezanih izravno za izvoz ili realizaciju izvoza, povrh i iznad onih odobrenih u vezi s proizvodnjom za domaću potrošnju, u izračunavanju osnovice na kojoj se obračunavaju izravni porezi.
- (g) Oslobođenje ili otpust neizravnih poreza ⁽⁴⁾, u vezi s proizvodnjom i distribucijom izvoznih proizvoda, više od poreza koji se naplaćuju u vezi s proizvodnjom i distribucijom istovjetnih proizvoda kada se oni prodaju za domaću potrošnju.
- (h) Izuzeće, otpust ili odgoda kumulativnih neizravnih poreza prethodne faze ⁽⁴⁾ na proizvode ili usluge koji se koriste za proizvodnju izvoznih proizvoda, a koja su viša od izuzeća, umanjena ili odgoda za istovjetne kumulativne neizravne poreze prethodne faze na robe ili usluge koje se koriste u proizvodnji istovjetnih proizvoda koji se prodaju za domaću potrošnju; s time da, međutim, kumulativni neizravni porezi prethodne faze mogu biti izuzeti, umanjeni ili odgođeni za izvozne proizvode čak i ako izuzimanje, otpust ili odgoda istovjetnih proizvoda kada se prodaju za domaću potrošnju, ako se kumulativni neizravni porezi prethodne faze naplaćuju na proizvodne faktore koji se koriste u proizvodnji izvoznog proizvoda (uz uobičajenu toleranciju za otpad) ⁽⁵⁾. Ova se točka tumači u skladu sa smjernicama o utrošku ulaznih faktora u proizvodnom postupku sadržanom u Prilogu II.
- (i) Otpust ili povrat uvoznih naknada ⁽⁴⁾ koje su više od onih koje se naplaćuju na uvozne ulazne faktore koji se koriste u proizvodnji izvoznog proizvoda (uz uobičajenu toleranciju za otpad); s time da, međutim, u posebnim slučajevima poduzeće može koristiti ulazne faktore s domaćeg tržišta u količini koja odgovara uvezenim ulaznim faktorima, iste kakvoće i osobina kao uvezeni ulazni faktori, kao zamjenu za iste kako bi koristila prednosti ove odredbe ako se uvoz i odgovarajući izvozni poslovi odvijaju unutar razumnog vremenskog razdoblja koje nije duže od dvije godine.

⁽¹⁾ „Komercijalno dostupni” znači da je izbor između domaćeg i uvoznog proizvoda neograničen i ovisi samo o komercijalnim razlozima.

⁽²⁾ Iznos uvoznih naknada kod odgode ne može biti iznos izvozne subvencije ako se, na primjer, naplaćuju odgovarajuće kamate.

⁽³⁾ U smislu ove Uredbe:

- „izravni porezi” znači porezi na plaće, dobit, kamate, najam, licencne naknade i sve druge oblike dohotka, poreze na vlasništvo nad nekretninama,
- „uvozne naknade” znači carine, pristojbe i druga fiskalna davanja koja nisu nabrojana na drugim mjestima u ovoj napomeni, a koja se plaćaju na uvoze,
- „neizravni porezi” znači porezi na prodaju, posebni porezi, porez na promet, porezi na dodanu vrijednost, franšiza, biljegovine, porezi na prijenos, inventar i opremu, porezi na granici i svi ostali porezi osim izravnih poreza i uvoznih naknada,
- neizravni porezi „prethodne faze” su oni porezi koji se naplaćuju na robe ili usluge koje se koriste izravno ili neizravno u izradi proizvoda,
- „kumulativni” neizravni porezi su porezi koji se naplaćuju u više faza kad ne postoji mehanizam za naknadno kreditiranje poreza ako se robe i usluge koje podliježu plaćanju poreza u jednoj fazi proizvodnje koriste u narednoj fazi proizvodnje,
- „otput” poreza uključuje povrat ili sniženje poreza,
- „otput ili povrat” uključuje puno ili djelomično izuzeće ili odgodu uvoznih naknada.

⁽⁴⁾ Vidjeti bilješku 2. do točke (e).

⁽⁵⁾ Točka (h) ne primjenjuje se na sustav poreza na dodanu vrijednost i usklađivanje poreza na granici umjesto njih; problem pretjeranog umanjivanja poreza na dodanu vrijednost pokriven je samo točkom (g).

Ova se točka tumači u skladu sa smjernicama o utrošku ulaznih faktora u proizvodnom postupku sadržanima u Prilogu II. i smjernica za određivanje sustava povrata u slučaju zamjene za izvozne subvencija sadržanoga u Prilogu III.

- (j) Davanje od strane vlade (ili posebnih institucija koje vlade kontroliraju) programa jamstva ili osiguranja izvoznih kredita, programa osiguranja ili jamstva od rasta troškova izvezenih proizvoda ili programa rizika tečaja, sa stopama premija koje su neodgovarajuće za pokriće dugoročnih troškova i gubitaka programa.
- (k) Odobravanje od strane države (ili posebnih institucija koje su pod kontrolom države i/ili djeluju pod upravom države) izvoznih kredita po stopama koje su niže od onih koje se stvarno plaćaju za tako korištena sredstva (ili bi morale platiti da se zadužuju na međunarodnim tržištima kapitala kako bi dobile sredstva s istim dospijecem na naplatu i drugačijim kreditnim uvjetima te denominirana u istoj valuti kao izvozni krediti), ili plaćanje od strane države, u cijelosti ili djelomično, troškova koje su izvoznici ili financijske institucije imali pri dobivanju kredita, ako se koriste za osiguranje neke materijalne prednosti na području izvoznih kreditnih uvjeta.

Pod uvjetom, međutim, ako je članica WTO-a stranka međunarodnog dogovora o službenim izvoznim kreditima, a kojeg su stranke od 1. siječnja 1979. najmanje 12 izvornih članica (ili sljednice dogovora kojeg su te izvorne članice donijele) ili ako, u praksi, neka članica WTO-a primjeni odredbe o kamati relevantnih dogovora, izvozna kreditna praksa koja je skladu s tim odredbama ne smatra se izvoznom subvencijom.

- (l) Bilo koja druga naplata iz državnog proračuna koja predstavlja izvoznju subvenciju u smislu članka XVI. GATT-a iz 1994.

PRILOG II.

SMJERNICE O UTROŠKU ULAZNIH FAKTORA U PROIZVODNOM POSTUPKU ⁽¹⁾

1. Programi popusta na neizravne poreze mogu omogućiti izuzeće, otpust ili odgodu kumulativnih neizravnih poreza prethodne faze koji se naplaćuju na ulazne faktore koji se troše u proizvodnji izvezenog proizvoda (uz uobičajenu toleranciju za otpad). Isto tako, programi povrata mogu omogućiti otpust ili povrat uvoznih naknada koje se naplaćuju na ulazne faktore koji se troše u proizvodnji izvezenog proizvoda (uz uobičajenu toleranciju za otpad).
2. Ogledni popis izvoznih subvencija iz Priloga I. poziva se na izraz „ulazni faktori koji se troše u proizvodnji izvezenog proizvoda” u točkama od (h) do (i). Prema točki (h), programi popusta na neizravne poreze mogu predstavljati izvoznju subvenciju na način da one rezultiraju izuzećem, otpustom ili odgodom kumulativnih neizravnih poreza prethodne faze u iznosu poreza koji je stvarno naplaćen na ulazne faktore koji su potrošeni u proizvodnji izvezenog proizvoda. Prema točki (i) programi popusta mogu predstavljati izvoznju subvenciju u mjeri u kojoj oni rezultiraju otpustom ili povratom uvoznih naknada viših od onih stvarno naplaćenih na ulazne faktore koji su potrošeni u proizvodnji izvezenog proizvoda. Obje točke propisuju da se uobičajena tolerancija otpada mora utvrditi u nalazima u vezi s utroškom ulaznih faktora u proizvodnji izvoznog proizvoda. Točka i. također predviđa zamjenu, ako je to moguće.
3. U ispitivanju troše li se ulazni faktori u proizvodnji izvezenog proizvoda, kao dio ispitnog postupka o kompenzacijskom pristojbi prema ovoj Uredbi, Komisija mora uobičajeno postupiti na sljedećoj osnovi.
4. Ako se tvrdi da program popusta na neizravne poreze, ili program povrata, sadržava subvenciju radi prevelikog popusta ili prekomjernog popusta na neizravne poreze ili uvozne naknade na ulazne faktore koji se troše u proizvodnji izvezenog proizvoda, Komisija obično mora, prije svega, utvrditi ima li i primjenjuje li vlada zemlje izvoznice, sustav ili postupak kojim potvrđuje koji se ulazni čimbenici troše u proizvodnji izvezenog proizvoda i u kojim iznosima. Ako se potvrdi primjena sustava ili postupka, Komisija mora nakon toga ispitati sustav ili postupak kako bi utvrdila je li on opravdan, učinkovit s obzirom na svoju namjenu, kao i temelji li se na općenito prihvaćenoj trgovinskoj praksi u zemlji izvoza. Komisija može smatrati potrebnim provesti, u skladu s člankom 26. stavkom 2., određena praktična ispitivanja kako bi provjerila podatke ili kako bi se uvjerila da se sustav ili postupak učinkovito primjenjuje.
5. Ako takav sustav ili procedura ne postoji, ako nije opravdan ili ako je uspostavljen i smatra se opravdanim, ali je utvrđeno da se ne primjenjuje ili da se ne primjenjuje učinkovito, uobičajeno je da zemlja izvoznica provede daljnja ispitivanja na temelju stvarnih ulaznih faktora u kontekstu utvrđivanja je li došlo do prekomjernog plaćanja. Ako Komisija smatra potrebnim, daljnja se ispitivanja mogu obaviti u skladu s točkom 4.
6. Komisija uobičajeno mora postupati s ulaznim faktorima kao s fizički ugrađenima ako se ulazni faktori koriste u proizvodnom postupku i fizički su prisutni u izvezenom proizvodu. Ulazni faktor ne mora biti pristupan u konačnom proizvodu u istom obliku u kojem je ušao u proizvodni postupak.
7. Pri utvrđivanju iznosa posebnog ulaznog faktora koje je utrošen u proizvodnju izvezenog proizvoda, „uobičajena tolerancija otpada” mora se obično uzeti u obzir, a otpad se obično mora tretirati kao potrošen u proizvodnji izvezenog proizvoda. Izraz „otpada” odnosi se na onaj dio određenog ulaznog faktora koji ne koristi neovisnoj funkciji u proizvodnom postupku i ne troši se u proizvodnji izvezenog proizvoda (zbog neučinkovitosti) i kojeg isti proizvođač ne može povratiti, koristiti ili prodati.
8. Komisija pri utvrđivanju je li zatraženi iznos za otpad „uobičajen” mora obično uzeti u obzir proizvodni postupak, prosječno iskustvo proizvodnje u zemlji izvoza, kao i ostale tehničke čimbenike, kako je to prikladno. Komisija mora

⁽¹⁾ Ulazni faktori utrošeni u proizvodnom postupku su fizički ugrađena sredstva, energija, goriva i ulje korišteni u proizvodnom postupku te katalizatori koji se troše tijekom uporabe radi dobivanja izvoznog proizvoda.

imati na umu da je važno pitanje jesu li nadležna tijela zemlje izvoznice razumno izračunala iznos otpada, kada taj iznos namjeravaju uključiti u popust ili sniženje poreza il pristojbi.

PRILOG III.

SMJERNICE U UTVRĐIVANJU SUSTAVA POVRATA KAO ZAMJENE ZA IZVOZNE SUBVENCije

I.

Sustavi povrata mogu omogućiti refundiranje ili povrat uvoznih naknada ulaznih faktora koji se troše u proizvodnom postupku drugog proizvoda i ako izvoz tog proizvoda sadrži domaće ulazne faktore iste kvalitete i osobina kao oni koji se koriste za uvozne ulazne faktore. Prema Prilogu I. točki (i), zamjenski sustavi povrata mogu predstavljati izvoznju subvenciju u mjeri u kojoj rezultiraju prevelikim povratom uvoznih naknada naplaćenih prvobitno na uvozne ulazne faktore za koje se traži povrat.

II.

U ispitivanju zamjenskog sustava povrata, kao dijela ispitnog postupka za utvrđivanje kompenzacijske pristojbe prema ovoj Uredbi, Komisija mora uobičajeno postupiti na sljedećoj osnovi:

1. Prilog I. točka (i) propisuje da se ulazni faktori domaćeg tržišta mogu zamijeniti uvoznim ulaznim faktorima u proizvodnji izvoznog proizvoda pod uvjetom da su ulazni faktori jednake količine i da imaju istu kvalitetu i obilježja kao i uvozni ulazni faktori koji se zamjenjuju. Postojanje sustava ili postupaka provjere važno je jer omogućava vladi zemlje izvoznice da osigura i pokaže da količina ulaznih faktora za koje traži povrat nije veća od količine izvezenih sličnih proizvoda, u bilo kojem obliku, i da povrat uvoznih naknada nije veći od onih početno naplaćenih na dotične uvezene ulazne faktore;
2. ako se tvrdi da sustav zamjene povrata sadržava subvenciju, Komisija obično mora, prije svega, utvrditi ima li i primjenjuje li vlada zemlje izvoznice sustav ili postupak provjere. Ako se potvrdi primjena sustava ili postupka, Komisija mora nakon toga ispitati postupke provjere kako bi utvrdila jesu li oni opravdani, učinkoviti s obzirom na svoju namjenu, kao i temelje li se na općenito prihvaćenoj trgovinskoj praksi u zemlji izvoza. U mjeri u kojoj je utvrđeno da postupci udovoljavaju provjeri i da se učinkovito primjenjuju, za pretpostaviti je da ne postoje subvencije. Komisija može smatrati potrebnim provesti, u skladu s člankom 26. stavkom 2., određena praktična ispitivanja kako bi provjerila podatke ili kako bi se uvjerila da se sustav ili postupak učinkovito primjenjuje;
3. ako postupci provjere ne postoje, ako nisu opravdani ili ako su postupci uspostavljeni i smatraju se opravdanim, ali je utvrđeno da se ne primjenjuju ili da se ne primjenjuju učinkovito, moguće je postojanje subvencije. U takvim slučajevima, zemlja izvoznica treba provesti daljnja ispitivanja na temelju stvarnih ulaznih faktora u kontekstu utvrđivanja je li došlo do prekomjernog plaćanja. Ako Komisija smatra potrebnim, daljnja se ispitivanja mogu obaviti u skladu s točkom 2.;
4. postojanje odredbe o zamjeni povrata prema kojoj izvoznici mogu odabrati posebne uvozne isporuke za koje se traži povrat, ne treba se samo po sebi smatrati da predstavlja subvenciju;
5. smatra se da postoji prekomjeran povrat uvoznih naknada u smislu Priloga I. točke (i) ako su države platile kamatu na refundirana sredstva prema programima povrata u iznosu stvarno plaćenih ili naplativih kamata.

PRILOG IV.

(Ovaj Prilog reproducira Prilog 2. Sporazumu o poljoprivredi. Svi pojmovi ili izrazi koji nisu u njemu objašnjeni ili koji nisu razumljivi sami po sebi, tumače se u kontekstu tog Sporazuma.)

DOMAĆA POTPORA: OSNOVA ZA IZUZIMANJE OD OBVEZE SMANJENJA

1. Mjere domaće potpore za koje se traži izuzimanje od obveze smanjenja moraju zadovoljiti osnovni uvjet, a to je da nemaju nikakav ili da imaju tek minimalan negativni učinak na trgovinu ili na proizvodnju. Stoga, sve mjere za koje se traži izuzeće moraju zadovoljavati sljedeće osnovne kriterije:

- (a) potpora o kojoj se radi osigurava se putem državnog programa javnog financiranja (uključujući i državni otpis naplate prihoda) bez naplate od potrošača; i
- (b) potpora o kojoj se radi nema za učinak pružanje potpore cijenama proizvođača;

kao i dolje navedene kriterije i uvjete specifične za tu politiku.

Državni programi usluga

2. Opće usluge

Politike u ovoj kategoriji uključuju rashode (ili odustajanje od naplate prihoda) u vezi s programima putem kojih se daju usluge ili povlastice poljoprivredi ili seoskoj zajednici. One ne uključuju izravno plaćanje proizvođačima ili prerađivačima. Takvi programi, koji uključuju, ali nisu ograničeni na sljedeći popis, udovoljavaju općim kriterijima prema gore navedenom u točki 1., kao i uvjetima specifičnima za takve politike kako slijedi:

- (a) istraživanja, uključujući općenita istraživanja, istraživanja u vezi s programima zaštite okoliša i istraživački programi vezani uz određene proizvode;
- (b) zaštita od štetočina i bolesti, uključujući općenitu zaštitu od štetočina i bolesti i onu koja je svojstvena za određeni proizvod, kao što su sustavi ranog upozorenja, karantena i uništavanje;
- (c) obrazovne usluge, uključujući mogućnosti općeg i specijalističkog obrazovanja;
- (d) pružanje savjetodavnih usluga, uključujući osiguravanje sredstava koja olakšavaju prijenos informacija i rezultata istraživanja proizvođačima i potrošačima;
- (e) inspekcijske službe, uključujući opće inspekcijske službe i inspekciju određenih proizvoda zbog zdravlja, sigurnosti, klasifikacije ili standardizacije;
- (f) marketinške i usluge promocije, uključujući tržišne informacije, savjete i promotivnu djelatnost, vezane uz određene proizvode, ali bez izdataka u neodređene svrhe što bi prodavači mogli iskoristiti kako bi snizili svoje prodajne cijene ili dali izravne ekonomske povlastice potrošačima; i
- (g) usluge infrastrukture, uključujući: električnu mrežu, ceste i druge oblike prometnog povezivanja, opremu tržnica i luka, vodoopskrbu, brane i sustave odvodnje i infrastrukturne radove vezane uz zaštitu okoliša. U svakom slučaju, izdaci se usmjeravaju k osiguravanju ili izgradnji samo kapitalnih radova i isključuju subvencije za nabavu opreme na farmama osim za opće korisnu mrežu komunalija. Nisu uključene subvencije za ulazne faktore ili operativne troškove ili naplate povlaštenim korisnicima.

3. Držanje robnih zaliha radi osiguranja dovoljnih količina hrane ⁽¹⁾

Izdaci (ili odustajanje od naplate prihoda) u vezi s osiguranjem i čuvanjem zaliha proizvoda koji čine sastavni dio programa osiguranja hrane predviđenog nacionalnim zakonodavstvom. Ovo može uključivati vladinu pomoć za privatno skladištenje proizvoda koji su dio takvog programa.

Opseg i sakupljanje takvih zaliha u skladu je s prethodno određenim ciljevima vezanim uz osiguranje hrane. Postupak držanja i raspolaganja zalihama transparentan je u financijskom smislu. Vlada kupuje hranu po tekućim tržišnim cijenama, dok se prodaja iz tih zaliha obavlja po cijeni koja nije manja od tekuće cijene na domaćem tržištu za taj proizvod i kvalitetu.

4. Domaća pomoć u hrani ⁽²⁾

Izdaci (ili odustajanje od naplate prihoda) u vezi s osiguravanjem domaće pomoći u hrani dijelu stanovništva kojem je potrebna.

Uvjeti za dobivanje pomoći u hrani jasno su definirani i vezani uz nutricionističke ciljeve. Takva pomoć je u obliku izravnog davanja hrane ili osiguravanja sredstava tako da oni koji ispunjavaju uvjete za tu pomoć mogu kupiti hranu na tržištu ili po subvencioniranim cijenama. Vlada kupuje hranu po tekućim tržišnim cijenama, financiranje i davanje pomoći je transparentno.

5. Izravno plaćanje proizvođača

Potpota pružena putem izravnog plaćanja (ili odustajanja od naplate prihoda, uključujući plaćanja u naturi) proizvođačima za koje se traži izuzeće od obveza smanjenja, zadovoljava osnovne kriterije navedene u točki 1., kao i posebne kriterije koji se odnose na pojedinačne vrste izravnog plaćanja kako je navedeno u točkama od 6. do 13. Kada se traži izuzeće od obveze smanjenja za bilo koju postojeću ili novu vrstu izravnog plaćanja, ali ne za one navedene u točkama od 6. do 13., poštuju se kriteriji navedeni u točki 6. od (b) do (e), uz opće kriterije navedenih u točki 1.

6. Potpora dohodku nevezana uz proizvodnju

- (a) Stjecanje uvjeta za takva plaćanja jasno je određeno definiranim kriterijima kao što su prihod, status proizvođača ili zemljoposjednika, upotreba elemenata ili razina proizvodnje u definiranom i utvrđenom baznom razdoblju.
- (b) Iznos takvih plaćanja u bilo kojoj godini nije ni u kakvoj vezi niti se temelji na vrsti ili obimu proizvodnje (uključujući broj uvjetnih grla) kojom se je taj proizvođač bavio bilo koje godine nakon baznog razdoblja.
- (c) Iznos takvih plaćanja u bilo kojoj godini nije ni u kakvoj vezi niti se temelji na cijenama, domaćim ili međunarodnim, vezanim uz bilo kakvu proizvodnju tijekom bilo koje godine nakon baznog razdoblja.
- (d) Iznos takvih plaćanja u bilo kojoj godini nije ni u kakvoj vezi, niti se temelji na elementima proizvodnje primijenjenima bilo koje godine nakon baznog razdoblja.
- (e) Za primanje takvih plaćanja nije potrebna nikakva proizvodnja.

7. Sudjelovanje vlade u osiguranju dohodka i u programima osiguranja minimalnog dohodka

- (a) Stjecanje uvjeta za takva plaćanja određuje gubitak dohodka, uzimajući u obzir samo dohodak od poljoprivrede, koji je iznad 30 % prosječnog bruto dohodka ili njegov ekvivalent u neto prihodu (isključujući plaćanja iz istih ili sličnih programa) u prethodnom trogodišnjem razdoblju ili trogodišnji prosjek temeljen na prethodnom petogodišnjem razdoblju, isključujući najviše i najniže stavke. Bilo koji proizvođač koji zadovolji taj uvjet, dolazi u obzir za primanje takve potpore.

⁽¹⁾ Za potrebe ovog Priloga, točke 3., vladini programi držanja zaliha za osiguranje dovoljnih količina hrane u zemljama u razvoju čije je poslovanje transparentno i obavlja se u skladu sa službeno objavljenim objektivnim kriterijima ili uputama, smatra se sukladnim s odredbama ovog stavka, što se odnosi i na programe u okviru kojih se zalihe hrane u svrhu osiguranja nabavljaju i puštaju u prodaju po administrativnim cijenama, pod uvjetom da razlika između nabavne cijene i vanjske referentne cijene bude uračunata u ZMP.

⁽²⁾ Za potrebe ovog Priloga, točaka 3. i 4., osiguravanje hrane po subvencioniranim cijenama u svrhu zadovoljavanja potreba za hranom gradskog i seoskog siromašnog stanovništva u zemljama u razvoju na redovitoj osnovi po razumnim cijenama smatra se sukladnim s odredbama ovog stavka.

- (b) Iznos te potpore nadoknađuje manje od 70 % proizvođačevog izgubljenog dohodka u onoj godini u kojoj proizvođač stječe uvjete za takvu pomoć.
 - (c) Iznos svih takvih potpora odnosi se samo na dohodak; on nije ni u kakvoj vezi s vrstom ili obimom proizvodnje (uključujući broj uvjetnih grla) kojom se bavi proizvođač; ili s cijenama, domaćim ili međunarodnim, koje se odnose na takvu proizvodnju; ili s primijenjenim elementima proizvodnje.
 - (d) Kada proizvođač u istoj godini primi potporu prema ovoj točki i prema točki 8. (potpora u slučaju prirodnih nepogoda), ukupni iznos takvih plaćanja je manji od 100 % proizvođačevog ukupnoga gubitka.
8. Plaćanja (izravna ili putem financijskog učešća vlade u programima osiguravanja usjeva) za potporu u slučaju elementarnih nepogoda.
- (a) Stjecanje uvjeta za takva plaćanja moguće je samo nakon formalnog priznanja vlade da se elementarna ili slična nepogoda (uključujući epidemiju bolesti, najezdu štetočina, nuklearnu nesreću, rat na državnom području članice) dogodila ili se događa; i određuje ga gubitak proizvodnje koji premašuje 30 % prosječne proizvodnje u prethodnom trogodišnjem razdoblju ili trogodišnji prosjek temeljen na prethodnom petogodišnjem razdoblju, isključujući najvišu i najnižu stavku.
 - (b) Financijska potpora u slučaju nepogode pruža se samo radi gubitka dohodka, stoke (uključujući plaćanja u vezi s veterinarskim tretmanom životinja), zemlje ili drugih elemenata proizvodnje zbog spomenute elementarne nepogode.
 - (c) Plaćanja ne kompenziraju više od ukupnog troška naknade takvih gubitaka i ne zahtijeva se specifikacija vrste i količine buduće proizvodnje.
 - (d) Plaćanja tijekom nepogode ne premašuje razinu potrebnu da se spriječi ili ublaži daljnji gubitak prema gore navedenom kriteriju iz točke (b).
 - (e) Kad proizvođač primi u istoj godini financijsku potporu prema ovoj točki i prema točki 7. (osiguranje prihoda i programi socijalne potpore), ukupni iznos takvih plaćanja je manji od 100 % proizvođačevog ukupnoga gubitka.
9. Potpora za strukturnu prilagodbu putem programa povlačenje proizvođača iz proizvodnje
- (a) Stjecanje uvjeta za takva plaćanja određuje se s obzirom na jasno definirane kriterije u programima čija je namjena olakšati povlačenje osoba koje se bave poljoprivrednom proizvodnjom za tržište ili njihov prelazak u nepoljoprivredne djelatnosti.
 - (b) Plaćanja su uvjetovana bitnim i trajnim povlačenjem iz poljoprivredne proizvodnje za tržište.
10. Potpora za strukturnu prilagodbu putem programa isključivanja resursa
- (a) Stjecanje uvjeta za takva plaćanja određuje se prema jasno definiranim kriterijima u programima namijenjenim isključivanju zemlje ili drugih sredstava, uključujući stoku, iz poljoprivredne proizvodnje za tržište.
 - (b) Plaćanja su uvjetovana isključivanjem zemlje iz poljoprivredne proizvodnje za tržište na najmanje tri godine, a u slučaju stoke, uvjetovana su njenim klanjem ili definitivnim trajnim uklanjanjem.
 - (c) Plaćanja ne zahtijevaju ili specificiraju bilo kakvu alternativnu upotrebu te zemlje ili drugih sredstava što ih podrazumijeva proizvodnja poljoprivrednih proizvoda za tržište.
 - (d) Plaćanja nisu vezana uz vrstu ili količinu proizvodnje ili uz cijene, domaće ili međunarodne, u vezi s proizvodnjom koja se obavlja uporabom zemlje ili drugih sredstava koja su ostala u proizvodnji.
11. Potpora za strukturnu prilagodbu putem investicijske pomoći
- (a) Stjecanje uvjeta za takva plaćanja određuje se jasno definiranim kriterijima u vladinim programima čija je namjena potpora financijskom ili fizičkom restrukturiranju proizvođačkog poslovanja kao odgovor na objektivno dokazan strukturno nepovoljan položaj. Stjecanje uvjeta za takve programe može se također zasnivati na jasno definiranom vladinom programu reprivatizacije poljoprivrednog zemljišta.

- (b) Iznos takvih plaćanja u bilo kojoj godini nije u vezi, niti se ne zasniva na vrsti ili opsegu proizvodnje (uključujući broj uvjetnih grla) kojom se bavi proizvođač u bilo kojoj godini nakon baznog razdoblja, osim ako drukčije nije predviđeno dolje navedenim kriterijem (e).
- (c) Iznos takvih plaćanja u bilo kojoj godini nije u vezi niti se ne zasniva na cijenama, domaćim ili međunarodnim, koje se odnose na bilo kakvu proizvodnju bilo koje godine nakon baznog razdoblja.
- (d) Plaćanja se obavljaju samo u roku potrebnom za realizaciju investicije za koju su osigurana.
- (e) Plaćanjima se ne uvjetuju niti se na bilo koji način određuje koje poljoprivredne proizvode trebaju proizvoditi primatelji, ali se od njih može tražiti da ne proizvode određeni proizvod.
- (f) Plaćanja se ograničavaju na iznos potreban da se nadoknade strukturni nedostaci.

12. Plaćanja u okviru programa zaštite okoliša

- (a) Stjecanje uvjeta za takva plaćanja određuje se prema jasno definiranim vladinim programima za zaštitu ili očuvanje okoliša i ovisi o ispunjenju posebnih uvjeta u okviru vladinog programa, uključujući uvjete vezane uz proizvodne metode ili sredstva.
- (b) Iznos plaćanja ograničava se na izvanredne troškove ili gubitak dohodka nastalih zbog pridržavanja vladinog programa.

13. Plaćanja u okviru programa regionalne pomoći

- (a) Stjecanje uvjeta za takva plaćanja ograničeno je na proizvođače u regijama s nepovoljnim uvjetima. Svaka takva regija mora biti jasno određeno i granicama definirano zemljopisno područje s privrednim i upravnim identitetom kojeg je moguće definirati, i za kojeg se drži da je u nepovoljnom položaju na temelju neutralnih i objektivnih kriterija koji su jasno navedeni u zakonu ili propisu i pokazuju da teškoće te regije ne proizlaze samo iz privremenih okolnosti.
 - (b) Iznos takvih plaćanja u bilo kojoj godini nije u vezi niti se ne zasniva na vrsti ili opsegu proizvodnje (uključujući broj uvjetnih grla) kojom se bavi proizvođač bilo koje godine nakon baznog razdoblja, osim u svrhu smanjenja te proizvodnje.
 - (c) Iznos takvih plaćanja u bilo kojoj godini nije u vezi niti se ne temelji na cijenama, domaćim ili međunarodnim, koje se odnose na proizvodnju bilo koje godine nakon baznog razdoblja.
 - (d) Plaćanja su dostupna samo proizvođačima u regijama koje ispunjavaju uvjete, ali su općenito dostupna svim proizvođačima u takvim regijama.
 - (e) Tamo gdje su vezana uz faktore proizvodnje, plaćanja se obavljaju po regresivnoj stopi iznad razine praga tog elementa.
 - (f) Plaćanja se ograničavaju na izvanredne troškove ili gubitak dohodka nastale zbog obavljanja poljoprivredne proizvodnje na utvrđenim područjima.
-

*PRILOG V.***UREDBA STAVLJENA IZVAN SNAGE I NJEZINA IZMJENA**

Uredba Vijeća (EZ) br. 597/2009

(SL L 188, 18.7.2009., str. 93.)

Uredba (EU) br. 37/2014 Europskog parlamenta i Vijeća

(SL L 18, 21.1.2014., str. 1.)

Samo točka 18. Priloga

PRILOG VI.

KORELACIJSKA TABLICA

Uredba (EZ) br. 597/2009	Ova Uredba
Članci od 1. do 11.	Članci od 1. do 11.
Članak 12. stavci od 1. do 4.	Članak 12. stavci od 1. do 4.
Članak 12. stavak 6.	Članak 12. stavak 5.
Članci 13. i 14.	Članci 13. i 14.
Članak 15. stavak 1.	Članak 15. stavak 1.
Članak 15. stavak 2. prva rečenica	Članak 15. stavak 2. prvi podstavak
Članak 15. stavak 2. druga rečenica	Članak 15. stavak 2. drugi podstavak
Članak 15. stavak 3.	Članak 15. stavak 3.
Članci od 16. do 27.	Članci od 16. do 27.
Članak 28. stavci od 1. do 4.	Članak 28. stavci 1. do 4.
Članak 28. stavak 5. prva rečenica	Članak 28. stavak 5. prvi podstavak
Članak 28. stavak 5. druga rečenica	Članak 28. stavak 5. drugi podstavak
Članak 28. stavak 6.	Članak 28. stavak 6.
Članci od 29. do 33.	Članci od 29. do 33.
Članak 33.a	Članak 34.
Članak 34.	Članak 35.
Članak 35.	Članak 36.
Prilozi od I. do IV.	Prilozi od I. do IV.
Prilog V.	—
Prilog VI.	—
—	Prilog V.
—	Prilog VI.

ISSN 1977-0847 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-0596 (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR